

วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรอง

“ข้างคลองคั่นนายาว” ช่วงปี พ.ศ. 2564 ถึง พ.ศ. 2565

An Analysis of Social Reflection shown in Kang Klong Kanana Yao poetry
(2021-2022)

อำนาจ เอี่ยมสำอางค์

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุน จากงบประมาณรายได้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อเรื่อง : วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ช่วงปี พ.ศ. 2564 ถึง พ.ศ. 2565

ผู้วิจัย : อำนาจ เอี่ยมสำอางค์

พ.ศ. : 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2564 – กันยายน พ.ศ. 2565 2. เพื่อเผยแพร่ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ในร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เพื่อความเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย บทร้อยกรอง ข้างคลองคั่นนายาว ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันอาทิตย์ ตลอดปี พ.ศ. 2564 – กันยายน 2565 โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ผลการวิจัยดังนี้

1. ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับสังคมได้สะท้อนภาพสังคมที่กระทบต่อบุคคลโดยทั่วไป และเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ พร้อมทั้งมีการสอดแทรกคติธรรมทางพุทธศาสนาเข้าไป เพื่อให้เห็นความเชื่อมโยงของวิถีชีวิต ของคนในสังคมตลอดเวลา โดยในการสะท้อนภาพสังคมของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ในทุกสัปดาห์ จึงทำให้เสมือนเราได้อ่านบทสรุปเรื่องราวทางสังคมในสัปดาห์นั้น ๆ ผ่านมุมมองของกวี

2. ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจในด้านเศรษฐกิจ มีเพียงการแนะนำการทำงานที่แฝงด้วยคติธรรมในการทำงาน ที่ทำเพื่อตนเอง หรือทำเพื่อส่วนรวม

3. ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมืองในช่วงเวลา 2 ปี อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ไม่ได้สะท้อนภาพทางการเมือง ะไรออกมาเลยนัก อาจจะเนื่องจาก ตัวท่านเอง ดำรงตำแหน่งเป็นวุฒิสภา จึงอาจจะไม่เหมาะสมในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองจนมากเกินไปจึงทำให้มี บทร้อยกรองที่สะท้อนภาพการเมืองออกมาเฉพาะในช่วงเวลาสำคัญๆ เท่านั้น

Title : An Analysis of Social Reflection shown in Kang Klong Kanana Yao poetry (2021-2022)

Authors: Amnat Iamsumang

Year : 2024

Abstract

This research aims to 1. study the reflections and social concepts presented in the poetry "Beside the Klong Kanna Yao" by Nawarat Pongpaiboon from 2021 – September 2022.

2. To disseminate the reflections and social concepts in the poetry "Beside the Klong Kanna Yao" by Nawarat Pongpaiboon for the general public's understanding. The samples used in the research are the poems "Beside the Klong Kanna Yao" by Nawarat Pongpaiboon from the Daily News newspaper, Sunday edition, throughout the year 2021 – September 2022, using a purposive sampling method. The research findings are as follows:

1. The reflections and concepts regarding society depict the societal impacts on individuals in general and significant events occurring during that time, while also incorporating Buddhist moral teachings to illustrate the interconnectedness of people's lifestyles in society over time. The reflections on Nawarat Pongpaiboon's societal images each week create a sense of reading a summary of social stories for that week through the poet's perspective.

2. The reflections and concepts regarding the economy focus only on work ethics infused with moral principles, whether done for oneself or the community.

3. Within 2 years, the reflections and concepts related to the society of Professor Nawarat Pongpaiboon did not reflect much on political images, possibly due to his position as a senator, which may have made it inappropriate for him to critique politics extensively. Therefore, the poetry reflects political images only during significant moments.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเนื่องจากผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากหลายฝ่ายที่การเสนอช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ

ขอขอบคุณกราบขอบพระคุณอาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ที่ให้ข้อมูลเชิงลึก ในการประพันธ์ข้าง คลองคั่นยาว และกราบขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญ และ ขอขอบคุณนักศึกษา ที่ช่วยพิจารณาและตรวจสอบ รวมถึง ผู้ให้ข้อมูลในมิติต่าง ๆ

นอกจากนี้ในการ วิจัยครั้งนี้ขอขอบคุณผู้มีเกี่ยวข้องทุกท่านที่เสียสละเวลาในการให้ข้อมูลและให้แง่คิด จนสามารถนำเสนอผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์นี้ได้

ผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
4 ขอบเขตของการวิจัย	3
5 วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลงานของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์	5
2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทางสังคม วรรณกรรมและบทร้อยกรอง	6
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.4 งานวิจัยเกี่ยวกับบทร้อยกรอง	8
2.5 เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงช่วง พ.ศ. 2564– กันยายน พ.ศ. 2565	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล	20
3.2 พื้นที่ในการวิจัย	20
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	21
3.4 กรอบแนวคิดของงานวิจัย	22
บทที่ 4 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิด	
4.1 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับสังคม	23
4.2 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ	58

4.3 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมือง	59
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	69
5.2 อภิปรายผล	70
5.3 และข้อเสนอแนะ	70
บรรณานุกรม	ง
ภาคผนวก	ฉ
ประวัติผู้วิจัย	

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

บทร้อยกรองเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่ถูกแต่งใช้บันทึกเรื่องราว เหตุการณ์และสภาพสังคม ยิ่งในช่วงสังคมมีการเปลี่ยนแปลงหรือเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิต ของประชาชนในสังคม นักเขียน ก็จะนำเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านั้นมาเขียนได้อย่างหลากหลาย เช่นเดียวกัน บรรจง บรรเจิดศิลป์ (2523:9) กล่าวไว้ในหนังสือศิลปะวรรณคดีกับชีวิตว่า “ วรรณกรรมนั้นเป็นคั่นช่องแห่งสภาพความเป็นจริงของยุคและสังคม ไม่ว่าความเป็นจริงนั้นจะเป็นความจริงที่เลวที่สุด หรือดีที่สุกก็ตาม ”

สังคมไทยในปัจจุบัน มีความขัดแย้งทางการเมืองอย่างชัดเจนและในหลายครั้งต้องพบกับการสูญเสียผู้คน ที่ออกมาแสดงความชัดเจนในอุดมการณ์ทางการเมืองของตน เช่นในช่วงเหตุการณ์ “พฤษภาทมิฬ” ปีพุทธศักราช 2535 เกิดมีมือมือถือ ที่ออกมาขับไล่รัฐบาลภายใต้การนำของ พล. อ. สุจินดา คราประยูร และในช่วง 2551 เกิด “มือบมือตบ” ของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ที่ออกมาเรียกร้องไม่ให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และขับไล่รัฐบาลภายใต้การนำของพรรคพลังประชาชน ในช่วงปี พ.ศ. 2564 – พ.ศ. 2565 มีเหตุการณ์ที่สำคัญ คือ ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตโควิด-19 จนเกิดสถานการณ์ขาดแคลนเตียง ผู้ป่วยนอนเสียชีวิตในบ้าน และ ยอดผู้ติดเชื้อพุ่งสูง พร้อมทั้งเหตุการณ์ทางการเมืองที่ยังคงมีความไม่เรียบร้อยทั้งที่เป็นรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้งแล้วก็ตาม

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ก็เป็นกวีท่านหนึ่งที่สามารถสะท้อนภาพสังคมผ่านงาน ร้อยกรองออกมาได้เป็นอย่างดี ท่านมีผลงานร้อยกรองมากมายที่ได้รับรางวัล เช่น ได้รับรางวัลซีไรต์ ในรวมกวีนิพนธ์ เพียงความเคลื่อนไหว และในปี พ.ศ. 2536 ได้รับเลือกเป็นศิลปินแห่งชาติสาขาวรรณศิลป์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถของท่านในเชิงกวีนิพนธ์ จนได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งใน “กวีรัตนโกสินทร์” และในช่วงปี พ.ศ. 2564 – พ.ศ. 2565 ยังดำรงตำแหน่งวุฒิสมาชิก และเป็นประธานอนุกรรมการด้านศิลปะและวัฒนธรรมวุฒิสภา

บทร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” เป็นงานที่เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เขียนลงในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ทุกวันอาทิตย์ เป็นงานเขียนแนวสะท้อนภาพสังคมปัจจุบัน เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้พูดถึงมูลเหตุของการเขียนร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ไว้ว่า (เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์.สัมภาษณ์.2544) “เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคม บริโภคที่ละเลยการผลิตและละเลยการสร้างสรรค์ มูลเหตุของการแต่งมาจากการที่มองเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และเห็นถึงความเป็นไป จึงหยิบยกมานำเสนอในรูปของร้อยกรอง ” ศิริลักษณ์ จุฑาศรี (2541:3) ได้

กล่าวถึงร้อยกรองข้างคลองคันทายาวไว้ว่า “เป็นบทกวีที่บันทึกเหตุการณ์ สถานการณ์เชิงข่าวที่เกิดขึ้นในรอบ สัปดาห์ซึ่งคอลัมน์นี้มีระยะเวลาการนำเสนอที่ยาวนาน กวีมีความสามารถในการใช้ภาษาบางบทมีกลวิธีการแต่ง โดยใช้ สัญลักษณ์แทนสิ่งต่าง ๆ แล้ววิธีการเขียนในรูปแบบของร้อยกรองซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ฉบับวัน อาทิตย์ คอลัมน์ “ข้างคลองคันทายาว” ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย”

บำรุง สุวรรณรัตน์ และ ชุศักดิ์ เอกเพชร (2523 : 5) ได้กล่าวไว้ในวรรณคดีสังคมการเมืองว่า “วรรณกรรม กับสังคมมีบทบาทต่อกันโดยปกติวรรณกรรมก็มักจะอยู่ใต้อิทธิพลของสังคม เนื้อหาและรูปแบบของวรรณกรรมจึง ถูกกำหนดด้วยเงื่อนไขและปัจจัยทางสังคม”

นอกจากบทร้อยกรองข้างคลองคันทายาว ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จะเป็นแนวสะท้อนสังคมแล้วยังมี แนวคิดหรือมุมมองที่มีต่อสังคมของกวีสอดแทรกอยู่ด้วย ในด้านสังคมนี้ วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (2531:96) ได้ให้ ทักตะไว้ว่า “กวีถึงจะคนเดียวก็เปรียบเสมือนสามคนคือ นอกจากเป็นนักประพันธ์แต่งหนังสือแล้ว ยังเป็นหน่วย หนึ่งของคนรุ่นนั้นสมัยนั้น ก็ย่อมจะทำเอาหูไปนาเอาตาไปไร่เสียกับเหตุการณ์ที่ตนเห็นดำตา ประจักษ์อยู่แก่ใจหา ได้ไม่ และในฐานะที่เป็นพลเมืองอีกเล่า ก็จำต้องใส่ใจเหตุการณ์บ้านเมือง ความเคลื่อนไหวของประเทศชาติ ตลอดจนถึงอาชีพที่ตนเป็นหน่วยหนึ่งอีกด้วย” และยังได้กล่าวไว้อีกว่า “กวีหาได้อยู่ใต้อิทธิพลของสังคมทุกสิ่ง ทุกอย่างไม่ ในบางสิ่งบางอย่างสังคมไม่มีอำนาจเหนือกวีเลย กวีหากกลับมามีอิทธิพลต่อสังคมเสียอีก ทองพูล ทอง น้อย (2539:1) ได้กล่าวถึงสังคมกับวรรณกรรมไว้ว่า สังคมไม่ได้เป็นตัวกำหนดเนื้อหาของวรรณกรรมฝ่ายเดียว เพราะนอกจากนักเขียนจะสะท้อนเรื่องราวต่างๆ ในสังคมแล้ว ยังชี้นำสังคมไปในทางที่นักเขียนต้องการ”

และจากการสัมภาษณ์ (เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์.สัมภาษณ์.2566) เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ข้างคลองคันทายาวเขียนติดต่อกันมากกว่า 50 ปี เป็นเรื่องของเหตุการณ์ที่สำคัญในช่วงนั้น ๆ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่มี ความรู้สึกของสังคมร่วมด้วย วาระสำคัญในขณะนั้น เหตุการณ์อะไรที่เกิดขึ้นที่สำคัญในขณะนั้น และการเมือง ในช่วงนั้น ๆ ที่มีความสำคัญ ๆ แนวคิดหลักที่เขียน เนื่องจากเป็นคนสนใจเรื่อง ธรรมะมาแต่เดิมและศึกษาธรรมะ จึงนำ ชันธ 5 มาใช้ คือ รูป เวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ ได้แบ่งรูป เป็นสภาพไม่รู้ มีทั้งหมด 28 รูป แบ่งเป็น อุปาทยรูป 24 รูป และมหาภูตรูป 4 รูป เวทนา เป็นความรู้สึก มีทั้งหมด 5 เวทนา คือ สุขกาย สุขใจ ทุกข์ กาย ทุกข์ใจ อูเบกขาทางใจสัญญา เป็นความจำได้ ความรู้จำสิ่งที่ปรากฏได้ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย และความรู้สึก ได้ทางใจ คือ เวทนา สัญญา สังขารสังขาร เป็นการปรุงแต่งจิตให้จิตมีอารมณ์และกิริยาหลากหลาย มีทั้งหมด 50 สังขารวิญญาณ เป็นสภาพรับรู้ มีทั้งหมด 6 ทวาร คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ

ในขันธ 5 นี้ เมื่อจัดขันธเข้าในปรมัตถธรรม รูปจะจัดเป็นรูปธรรม ส่วนเวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ จะจัดเป็นนามธรรมซึ่งส่งผลให้ร้อยกรองชิ้นนี้มีคุณค่า ในการศึกษามากยิ่งขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจวิเคราะห์ร้อยกรอง ข้างคลองคันทายาวเฉพาะในช่วง พ.ศ. 2564 – กันยายน พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นช่วงที่มีเหตุการณ์ทางการเมืองและสังคมเกิดขึ้นมากมายในประเทศไทย เช่น สถานการณ์โควิด ที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง การศึกษาบทร้อยกรองในช่วงนี้จะทำให้ทราบโวหารและถ้อยคำสำนวนที่

กวีใช้ในการเปรียบเทียบการดำเนินการทางการเมืองที่เป็นอยู่ในปัจจุบันในสภาพสังคมที่ผลกระทบจากสถานการณ์โควิด ในทัศนะของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2564 – กันยายน พ.ศ. 2565
2. เพื่อเผยแพร่ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ในร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เพื่อความเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. โวหารและถ้อยคำสำนวนทางการเมืองในช่วงที่มีการปฏิรูปทางการเมืองที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ มีการรวบรวมและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ
2. นำผลการศึกษาที่ได้รับไปเผยแพร่สู่นักศึกษาและประชาชนโดยทั่วไป เพื่อเป็นการปลูกฝัง และกระตุ้นให้คนเหล่านั้นตระหนักถึงความสำคัญของการเมืองการปกครอง

ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะวิเคราะห์เฉพาะงานร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ในช่วง พ.ศ. 2564 – กันยายน พ.ศ. 2565
2. ผู้วิจัยจะวิเคราะห์โวหาร ถ้อยคำสำนวนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเมืองในร้อยกรองบทนั้น ๆ

วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

1. เก็บรวบรวมงานร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2564 – กันยายน พ.ศ. 2565

2. เดินทางสัมภาษณ์แหล่งข้อมูลจาก นาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ และผู้เชี่ยวชาญด้าน ร้อยกรองและสภาพการเมืองในปัจจุบันและอดีต

3. วิเคราะห์โหราศาสตร์คำสำนวน ที่เกี่ยวข้องกับสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ในร้อยกรองบทนั้น ๆ โดยจำแนกกลุ่มตามแนวคิดหลักที่ปรากฏในร้อยกรองแต่ละเรื่องแล้วศึกษาวิเคราะห์ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับสังคม

3.2 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ

3.3 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมือง

4. จัดทำเอกสารเป็นรูปเล่มเผยแพร่ต่อนักศึกษาและประชาชนทั่วไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลงานของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลงานของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ มีอยู่เป็นจำนวนมากผู้วิจัยได้คัดเลือกที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในงานวิจัยฉบับนี้ดังนี้

คำประกาศของคณะกรรมการตัดสินรางวัลซีไรต์ (2523) ได้กล่าวไว้ว่ากวีนิพนธ์ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ถือว่าเป็นงานร่วมสมัยที่มีเอกลักษณ์ในแง่ที่ว่า ได้รวมเรื่องของเฉพาะยุคหรือเฉพาะแห่งกับเรื่องของสากลไว้ด้วยกัน ในขณะที่เดียวกับที่เขาได้สำนึกถึงความเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้านของชีวิตในยุคนี้ เขารู้ถึงวิธีที่จะทำให้ความซับซ้อนนั้นเป็นอมตะตลอดกาล ด้วยการแสดงออกเป็นปรัชญาแห่งความคิดในรูปแบบที่กะทัดรัด สละสลวย...เขาเป็นศิลปินผู้เชี่ยวชาญทั้งในด้านฉันทลักษณ์ ตามแบบแผนและทั้งด้านเพลงพื้นบ้านถึงขนาดที่เรียกว่า ในเพลงกล่อมเด็ก เนาวรัตน์ก็สามารถสอดสาระทางการเมืองและทางสังคมที่ร้อนแรงได้

ประภาศรี สีหอำไพ (2531 : 43) กล่าวว่า ส่วนของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ งานของเนาวรัตน์ ในยุคเริ่มต้นคือก่อนการพิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2502 เป็นรูปแบบการเขียนกลอนตามแนวบูรพาจารย์อย่างเคร่งครัด ต่อมาอิทธิพลแห่งรูปแบบเพลงพื้นบ้านและเพลงไทยเดิมทำให้ลีลาของกลอนมีอารมณ์แห่งดนตรีแทรกซ้อนไปในความรู้สึกนั้น ประวัติชีวิตที่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาทำให้การเขียนสะท้อนพุทธธรรมอยู่ด้วย นักวิจารณ์บางคนเช่น เสถียร จันทิมาธร เขียนคำนำไว้ในเรื่องนี้ว่าเนาวรัตน์มีความสามารถเหนือถ้อยคำ กล่าวคือสามารถหยิบเอาคำไพเราะเพราะพริ้งที่กระจัดกระจายอยู่ที่ต่าง ๆ มาสอดประสานเข้ากับงานของเขาได้อย่างประสมกลมกลืน ผลงานของเนาวรัตน์ ในปัจจุบันได้สะท้อนสภาพและแนวคิดของคนไทยไว้มาก

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ (2537) ได้กล่าวไว้ในคำนำรวมบทกวี”เพลงขลุ่ยเหนือทุ่งข้าว”ว่าเนาวรัตน์ เป็นนักกลอนเพียงไม่กี่คนในรุ่นสายลมแสงแดดของเขาที่ก้าวพร้อมไปกับกาลเวลา สัตถอารมณ์ที่จะสะท้อนความรู้สึกของชนชั้นกลางออกไป ลงไปสัมผัสกับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศที่ยังต้อง ต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมและสังคมที่ดีกว่า

เจตนา นาควัชระ (2532:142) กล่าวถึงร้อยกรองของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ว่า เป็นบทกวีที่แสดงภาพความจริงของสังคมทั่วไปก็ได้แสดงภาพต่างๆ ที่ได้ประสบการณ์ร่วมกับทัศนะของกวีในแง่มุมต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น เช่น ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองอิทธิพลจากต่างประเทศ ความงามของศิลปะ จิตรกรรม ประติมากรรม ความรักเพื่อนมนุษย์ร่วมสังคม

กระแสร มาลาภรณ์ (2522:168) ได้กล่าวถึงการใช้ศัพท์ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ว่า เนาวรัตน์ จะ ระมัดระวังการใช้มาก และถึงอย่างไร เนาวรัตน์ก็เป็นนักโรแมนติก เมื่อเช่นนั้นก็ยังประณีตในการใช้ศัพท์ ทั้งใน ความยากง่ายเหมาะสมกับศักดิ์ของศัพท์นั้น ๆ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทางสังคม วรรณกรรมและบทร้อยกรอง

สมพร มั่นตะสูตร (2524:17) กล่าวถึง ลักษณะสังคมการเมืองที่สำคัญดังนี้

1. วรรณกรรมที่มีเนื้อหาสะท้อนสภาพสังคมและการเมืองบันทึกความเป็นไปของสังคมในด้าน เศรษฐกิจ ศาสนา วัฒนธรรม บทบาทของบุคคลการเมือง ตลอดจนการศึกษาและค่านิยมต่าง ๆ
2. มีเนื้อหาสะท้อนให้เห็นปัญหาของชีวิตและสังคม วัฒนธรรมชนบประเพณีและข้อขัดแย้งต่าง ๆ ในทางสังคมและการเมือง
3. แสดงปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาของสังคม
4. กล่าวถึงสถาบันทางสังคมและการเมือง สถาบันใดสถาบันหนึ่งในแง่มุมใดมุมหนึ่งหรือหลาย แง่มุม
5. เสนอเรื่องราวพฤติกรรมและการต่อสู้ของตัวละครในเชิงการเมือง
6. เนื้อหาของการแต่งมีเป้าหมายทางการเมืองแอบแฝงอยู่
7. เนื้อหาแสดงความผูกพันของปัจเจกบุคคลกับกลุ่มชนผู้ร่วมอยู่ในสังคมเดียวกันถ้าความสัมพันธ์ นั้นก่อให้เกิดอารมณ์ไปในด้านสังคมและการเมือง
8. มีเป้าหมายในการแต่งเพื่อเผยแพร่ความรู้สึกและแนวคิดต่าง ๆ เพื่อผลในทางการ เปลี่ยนแปลงสังคมเชิงสร้างสรรค์
9. เสนอเรื่องในรูปของการถกเถียงเกี่ยวกับปรัชญาสังคมและการเมือง ตลอดจนลัทธิความ เชื่อต่าง ๆ

แกรแฮม ฮอดจ์ (2532:30) กล่าวว่าวรรณกรรมเป็นปรากฏการณ์ทางสังคม การสร้างสรรค์วรรณกรรม เป็นกิจกรรมทางสังคมที่เขียนขึ้นเพื่อสื่อสารกับคนจำนวนหนึ่ง กลุ่มหนึ่ง ชนชั้นหนึ่งหรือทุกคนด้วย

ธวัช ปุณฺณทก (2527:10-11) ได้กล่าวถึงวรรณกรรมว่า วรรณกรรมมีคุณค่าต่อสังคมวรรณกรรมมีส่วน สำคัญของสังคมโดยวิธีเสนอแนวคิดต่อผู้อ่านโดยส่วนรวม เป็นการปลูกฝังทัศนคติต่อสังคมและผู้อ่าน มีกลวิธีใน การนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นพ้องกับแนวคิดที่ผู้ประพันธ์เสนอมากับความบันเทิงใจในวรรณกรรม ด้วย ซึ่งเป็นตัวเร่งเร้าส่งเสริมให้ผู้อ่านอันเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมยอมรับแนวคิดเหล่านั้นคือกฎเกณฑ์ของสังคม ได้แก่ศีลธรรม ประเพณี ธรรมเนียมต่าง ๆ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม รู้จัก เสนอแนวคิดร่วมในการ เปลี่ยนแปลงไปสู่สภาพที่ดีกว่า เร่งเร้าบุคคลให้พยายามปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงพัฒนาทางสังคม

สายทิพย์ นุกูลกิจ (2534 :78-86) ได้กล่าวถึงแนวคิดในร้อยกรองไทยในปัจจุบันนี้ว่า ส่วนหนึ่งจะเป็นแบบ อุดมคตินิยม และแบบจินตนิยม เหมือนแนวคิดของร้อยกรองไทยเดิม ขณะเดียวกันร้อยกรองไทยปัจจุบันอีก ส่วนหนึ่งก็เริ่มมี แนวคิด ที่แปลกไปจากร้อยกรองไทย ในอดีต เพราะผู้แต่งได้รับอิทธิพลแนวความคิดจาก วรรณกรรมตะวันตกมาใช้กับร้อยกรองไทยในปัจจุบันมากขึ้น อาจกล่าวได้ว่า แนวความคิดต่าง ๆ ของตะวันตก ที่ผู้

แตงนิยมนำมาใช้กับร้อยกรองไทยในปัจจุบันมีหลายแนว เช่น จินตนิยมนิยม อุดมคตินิยมนิยม สัจนิยมนิยม ธรรมชาตินิยมนิยม สังคมนิยมนิยม อัตถิภาวะนิยมนิยม และ สัญลักษณ์นิยมนิยม

เสถียร จันทิมาธร (2538 : 62-63) ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ในนิตยสารไรเตอร์เกี่ยวกับแนวคิดของวรรณกรรมกับสังคมไว้ว่า ในทางวรรณกรรม ไม่ได้มีสิ่งที่จะบ่งบอกลักษณะของสังคมเสมอไป เพราะวรรณกรรมจัดเป็นโครงสร้างส่วนบนอันเป็นไปในรูปของจิตสำนึกของสังคม และส่วนใหญ่อาจจะสะท้อนถึง “สิ่งเกิดใหม่” ที่ค่อนข้างก้าวล้ำกว่าความเป็นจริงส่วนใหญ่ของสังคม ทั้งนี้ อาจดำรงอยู่ในระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควรแม้ว่าสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ จะเปลี่ยนแปลงไปแล้วก็ตาม จากการสำรวจพบว่า การขยายตัวของวรรณกรรม ทำให้มองเห็นภาพสะท้อนทางสังคมได้ส่วนหนึ่ง

สมพงษ์ บุตรกำฟ้า (2541 :1) ได้กล่าวเกี่ยวกับนักเขียนและร้อยกรองเอาไว้ว่า นักเขียนเป็นตัวแทนของคนในสังคมในด้านต่าง ๆ เช่นธรรมชาติที่แวดล้อมมนุษย์ จิตใจ การตีแผ่ข้อดีข้อเสีย การวิพากษ์วิจารณ์ เสนอแนะ ให้ข้อคิดเห็น ตลอดจนการนำเอาความเข้าใจ ความรู้สึกนึกคิดของคนไปเผยแพร่ เพื่อเป็นแรงผลักดันในการนำไปสู่สังคมที่ดีกว่า เพราะบทร้อยกรองจะเป็นพลังมหาศาล ในการนำเสนอความเป็นจริงให้กำลังใจ ปลุกยามกล้าและปลอบยามท้อแท้

วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (2531:100) ได้กล่าวถึงแนวคิดทางสังคมไว้ว่า กวีมิได้อยู่ภายใต้อิทธิพลของสังคมทุกอย่างไม่ ในบางสิ่งบางอย่างสังคมมีอำนาจเหนือกวีเลย กวีกลับมีอิทธิพลต่อสังคมเสียอีก ในที่นี้เราจำเป็นต้องพิจารณาปัญหานี้อีกครั้งหนึ่ง ปัญหาเรื่องอิทธิพลนี้ยุ่งยากมาก บางขณะ บางกรณี กวีนี้กว่ามีความคิดเป็นอิสระ ไม่ได้ถูกอิทธิพลของสังคมมาทำให้เอนเอียงเลย แต่ความจริงกวี ถูกอิทธิพลนี้มาครอบงำโดยไม่รู้ตัว ดังนี้ อิทธิพลที่ว่ากวีมีต่อสังคมนั้นกวีก็ได้มาจากสังคมนั่นเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับกลอนของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์มีจำนวนไม่มากนักผู้วิจัยจึงขอเสนอเพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าดังนี้

ประเมิน เชียงเสถียร (2522) วิเคราะห์วรรณกรรมร้อยกรองของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จำนวน 4 เล่ม คือ คำหยาดคำทอง จำนวน 169 ชิ้น เพียงความเคลื่อนไหว จำนวน 43 ชิ้น อาทิตยถึงจันทร์ จำนวน 500 บทและ ชักม้ามขมเมือง จำนวน 500 บท ได้กล่าวไว้ในปริญญานิพนธ์ว่าเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ สร้างสรรค์วรรณกรรมของเขาโดยมีพื้นฐานมาจากสิ่งต่าง ๆ เช่น ภูมิหลังของชีวิตวัยเด็กจากชนบท ความซาบซึ้งในวรรณคดีและดนตรีไทย รวมทั้งประสบการณ์จากการเป็นนักกลอนและการได้ศึกษาธรรมะ ทางด้านรูปแบบฉันทลักษณ์ พบว่าเนาวรัตน์ แต่งคำประพันธ์โดยดำเนินตามรูปแบบฉันทลักษณ์ของกวีโบราณอย่างเคร่งครัด บทร้อยกรองในระยะแรก ๆ มีเนื้อหาเกี่ยวกับอารมณ์ส่วนตัว เช่น ความรัก ความเพ้อฝัน ความงดงามของธรรมชาติ ส่วนหนึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับธรรมะ ต่อมามีความคิดและประสบการณ์มากขึ้น เนาวรัตน์จึงหันมาเน้นเนื้อหาวรรณกรรมด้านสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

ปรมาภรณ์ ลิ้มเลิศเสถียร (2539) ศึกษาร้อยกรองของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ : วนาลีลา กับความคิดของกวี โดยปรมาภรณ์ ได้วิเคราะห์ความคิดในงานร้อยกรองของเนาวรัตน์ไว้ ดังนี้ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ สามารถเลือกสรรถ้อยคำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมเป็นอย่างมากในทุก ๆ ด้านที่เขาเสนอออกมาเป็นร้อยกรอง มีการใช้

ภาษาที่เป็นลีลาเด่นเฉพาะตัวมาสื่อความคิดในด้านต่าง ๆ ที่สะท้อนผ่านงานร้อยกรองออกมา อีกประเด็นหนึ่งคือ การแต่งร้อยกรองโดยสืบทอดตามขนบโบราณเป็นลีลาที่ โดดเด่นเฉพาะตัวอีกประการหนึ่งของเนาวรัตน์ ในด้านขนบฉันทลักษณ์ก็สามารถถึง โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย กลบท มาสื่อร่วมสมัยได้อย่างกลมกลืน

ศิริลักษณ์ จุฑาศรี (2541) ได้วิเคราะห์แนวคิดทางสังคมไทย ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จาก “ข้างคลองคั่นยาว” พบว่า พรรคการเมืองเกี่ยวข้องกับประชาชนอย่างมีเงื่อนไข เนื่องจากประชาชนเป็นฐานคะแนนเสียง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่ได้มาด้วยการซื้อเสียงการกำหนดนโยบายของรัฐเกิดปัญหาระหว่างนักการเมืองและประชาชน

งานวิจัยเกี่ยวกับบทร้อยกรอง

ทองพูล ทองน้อย (2539) ได้วิเคราะห์บทบาทของร้อยกรองจากนิยายสารนิพนธ์รายสัปดาห์ และสยามรัฐสุดสัปดาห์ที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วง พ.ศ. 2534 – พ.ศ. 2536 จำนวน 426 บท โดยมุ่งที่จะศึกษาแนวคิดที่ปรากฏในเนื้อหาของร้อยกรอง ผลการวิเคราะห์พบว่า บทร้อยกรองในช่วง พ.ศ. 2534 – พ.ศ. 2536 สะท้อนและเสนอแนวคิดทางการเมืองมากที่สุด ซึ่งก็สอดคล้องกับเหตุการณ์บ้านเมืองในขณะนั้นและยังสะท้อนภาพทางเศรษฐกิจและทางสังคมทั่วไปด้วย

จินดาศิริ เทียมเดช (2524) ได้ทำการวิเคราะห์ร้อยกรองของพระยาธรรมศักดิ์มนตรี จำนวน 109 เรื่องที่ตีพิมพ์ในหนังสือต่าง ๆ โดยที่จินดาศิริ ได้วิเคราะห์แนวคิดด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองของพระยาธรรมศักดิ์มนตรีไว้ดังนี้ ด้านเศรษฐกิจได้เสนอทัศนะเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่ายการเก็บภาษีอากร การยกฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชน และปัญหาการรุกรานทางเศรษฐกิจด้านการเมือง ให้ข้อคิดเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศ บทบาททางการเมืองของประชาชน

สุกมล รัตนสุภา (2536) ได้ทำการวิเคราะห์ร้อยกรองของ ศิวกานท์ ปทุมสูต ขนาดสั้นและขนาดยาว จำนวน 13 เรื่อง ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์แนวคิดในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม พบว่า ศิวกานท์ ได้แสดงแนวคิดไว้ในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ไว้ดังนี้ ด้านเศรษฐกิจ ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับปัญหาการครองชีพ หรือปัญหาความยากจนของเกษตรกรโดยชี้ให้เห็นว่าเป็นผลมาจากปัญหาเกี่ยวกับการผลิต อันได้แก่ปัญหาทางธรรมชาติ ปัญหาหนี้สิน ปัญหาอันเกิดจากนายทุนพ่อค้าคนกลาง ปัญหาความไม่สมดุลย์ในทางเศรษฐกิจ ปัญหาแรงงาน และปัญหาการส่งเสริมจากรัฐ ด้านการเมืองการปกครอง ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับความล้มเหลวในระบบการเมืองการปกครองไทย อันเป็นผลมาจากผู้นำและนักการเมืองขาดคุณธรรม รัฐบาลไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารประเทศ ด้านสังคมศิวกานท์ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับสังคมไว้หลายด้านคือ แนวคิดเกี่ยวกับบุคคลในสังคมกลุ่มอาชีพในสังคม แนวคิดเกี่ยวกับบุคคลในสังคม ศิวกานท์เห็นว่าเด็ก เยาวชน สตรี บิดามารดา เป็นบุคคลที่มีความสำคัญควรได้รับการดูแลเอาใจใส่จากรัฐและเอกชน แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มอาชีพในสังคม ศิวกานท์เห็นว่าทุกสาขาอาชีพมีความสำคัญเท่าเทียมกันที่สำคัญคือต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณแห่งอาชีพตุนฐานะทางสังคม ศิวกานท์เห็นว่ายังมีความแตกต่างกันมากโดยเฉพาะฐานะทางเศรษฐกิจการดำเนินชีวิตในสังคมควรเป็นไปเพื่อสร้างสรรค์ผลประโยชน์แก่ส่วนรวม และสันติของสังคม

นิสาชล สาตรา (2542) ได้ศึกษาแนวคิดและภาพสะท้อนทางสังคมจากร้อยกรองร่วมสมัย ในหนังสือพิมพ์มติชนสุดสัปดาห์ ช่วง พ.ศ. 2531-2540 โดยได้ศึกษาแนวคิดและภาพสะท้อนทางสังคมในด้าน สังคม เศรษฐกิจ การเมืองเอาไว้ดังนี้ ด้านสังคมเห็นว่าสังคมกำลังเข้าสู่สังคมแบบการค่าและความเห็นแก่ตัว การเอารัดเอาเปรียบ

ด้านเศรษฐกิจกำลังประสบปัญหาจากระบบการค้าเสรีที่กำลังเข้าสู่ประเทศ ด้านการเมือง นักการเมืองจ้องคอยแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง ทำให้ประเทศชาติเกิดความวุ่นวายตามมา

กัลยา กุลสุวรรณ (2540) ได้ศึกษาวิปนิพนธ์รูปแบบอิสระของไทย พ.ศ. 2519 ถึง พ.ศ. 2537 ด้านแนวคิดในสังคมพบว่า แนวความคิดเกี่ยวกับสังคมนั้นเสนอเรื่องของสังคมใน 2 ประเด็น คือ การแสวงหาเสรีภาพ สิทธิสตรี และความหวัง และการวิพากษ์สังคม เป็นแนวเรื่องที่ชี้ให้เห็นถึงปัญหาสังคมไทยในเรื่องการเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมไทยที่อยู่ในภาวะวิกฤตเป็นต้นว่า หนุ่มสาวนักต่อสู้เพื่อความยุติธรรม มีความสับสนการเมืองการปกครองล้มเหลว เนื่องจากความเห็นแก่ตัวของนักการเมือง และวัฒนธรรมอันดั่งามของไทยที่กำลังเสื่อมสลายและยังดำรง

สถาพร นาสารีย์ (2546) ได้ศึกษาบทร้อยกรองของหม่อมหลวงปิ่นมาลากุล พบว่าด้านการเมืองการปกครอง

สุธารัตน์ พงษ์แก้ว (2535) ได้วิเคราะห์โลกทัศน์ที่ปรากฏในวรรณกรรมของ อังคาร กัลยาณพงศ์ พบว่าด้านการเมืองการปกครอง

ไพฑูรย์ สิงห์แช่ม (2534) ได้วิเคราะห์บทร้อยกรองของจินตนา ปิ่นเฉลียว ด้านแนวคิดด้านสังคมพบว่า จินตนา ปิ่นเฉลียว มีความสนใจและเอาใจใส่กับปัญหาต่าง ๆ ทางสังคมเป็นอย่างมากและเสนอความคิดเห็นว่าทุกคนในสังคมควรมอบความรัก ช่วยเหลือเกื้อกันและกันปัญหาต่าง ๆ ในสังคมก็จะหมดไป และจะเกิดความสงบสุข

เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงช่วง พ.ศ. 2564– กันยายน พ.ศ. 2565

มกราคม 2564

1 มกราคม 2564 : กทม ประกาศสั่งปิดสถานที่เสี่ยงติดเชื้อ มีผลเที่ยงคืนวันนี้ "ชุดิพร วิจิตรแสงศรี" ภรรยาผู้ว่าสมุทรสาคร ติดเชื้อโควิดแล้วผู้ติดเชื้อ โควิด เสียชีวิต แล้ว 2 ราย เริ่ม ใช้ คนละครึ่งเฟส 2

2 มกราคม 64กรณีร้านอาหารให้ช้อกลับเท่านั้น กทม.ยกระดับ บางขุนเทียน หนองแขม บางพลัดเป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุด

6 มกราคม โควิด ยังร้อนแรง พุงไม่หยุด โรงงานปลากระป๋อง สมุทรสาคร ยอด ติด 914 ราย

7 มกราคม ฝ่ายสนับสนุน Trump ก็จราจล ไม่ยอมรับ ไบเดน ทำให้มีผู้เสียชีวิตแล้ว1 ราย แจ็ค หม่า มหาเศรษฐีอันดับ 1 หายตัวไปแล้ว กว่า 2 เดือน หลังจากทีวิจารณ์ การบริหารของ รัฐบาลจีน คริสตินา ดาเซรา แฮร์โอสเตส สาววัย 23 ปี อดีตนางงาม ฟิลิปินส์ เสียชีวิต หลังคืน Count Down คาดว่า ถูกข่มขืน โดย ชาย 12 คน เลื่อนจัดงานวันเด็ก 2564 หัน โควิด 9/1 เครื่องบิน อินโด ศรีวิชัย แฮร์ SJ182 ตก มีผู้โดยสาร 50 คน ลูกเรือ 12 ราย กำหนดการ ลงทะเบียน รับวัคซีนโควิด 19 ปลายมกราคม รายการ ตลก บริษัท ฮาไม่จำกัด แยกทาง บอล ตัก แจ๊ส ค่อม คนแห่แชร์ พิมรี่พาย บริจาค เงิน 5.5 แสนบาท สร้าง ไฟฟ้า พลังงาน แสงอาทิตย์ บนดอย ดีใจ มะตูม ติดโควิด กระจายเชื้อ (คลัสเตอร์) ไปกว่า 24 คน กำหนดการ ลงทะเบียน และการรับเงิน โครงการ "เราชนะ " แจก 7,000 บาท อย เรียก กาละแมร์ กับ ยิ่งยง ยอดบัวงาม กรณี โฆษณาเท็จ เกี่ยวกับ อาหารเสริมสุขภาพ GameStop ป่วน Wall Street แมงเม่า รวมตัว ไล่ทุบ กองทุน

กุมภาพันธ์ 2564

1 กุมภาพันธ์ ทหารพม่า ก่อรัฐประหาร จับ อองซานซูจี และ พวก

4 กุมภาพันธ์ ศาลสั่งปรับ - จำคุก ยิงยง ยอดบัวงาม 2 ปี คดี โฆษณา สรรพคุณถึงเข้าเกินจริง ลดเหลือ รอลงอาญา 1 ปี ประกันสังคม ม33 เรารักกัน จ่าย ผู้ประกันตน 4,000 บาท อภิปรายไม่ไว้วางใจ ปรับ อัตรา ค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน 3 กลุ่มสาขาอาชีพ 2021 แง่กษัตริย์ประกาศ ผู้ติดหนี้ NPL บัตรเครดิต ไม่ต้อง จ่ายดอกเบี้ยค้างชำระ 22/2 อาลัย ไพโรจน์ ใจสิงห์ อายุ 77 ปี 2486-2564

24 กุมภาพันธ์วัคซีน Sinovac เข้าไทย ล็อตแรก 2 แสนโดส

24 กุมภาพันธ์ องค์การอนามัย โลก WHO กล่าวหาว่า ตลาดนัดจตุจักร เป็น จุดกำเนิด ของ ไวรัส โควิด

24 กุมภาพันธ์ ศาลชั้นต้น ตัดสินจำคุก แกนนำ กบปส ขั้วหา กบฏ (พุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ,ณัฏฐพล ทีป สุวรรณ, สุเทพ เทือกสุบรรณ ,ชุมพล จุมใส, สุวิทย์ ทองประเสริฐ, อิสระสมชัย ,ถาวร เสนเนียม จำคุก 2 วันได้ ประกันตัว

มีนาคม 2564

พม่ายังยิง ผู้ประท้วง ตายเพิ่มเรื่อยๆ ไทย เริ่ม ฉีดวัคซีน โควิด แล้ว เปิดแอปพลิเคชัน กยศ. Connect เพิ่มช่องทางดิจิทัล เพื่อยื่นกู้ยืม-ชำระ ไทย และ อาเซียน ร่วม เสนอตัวเป็นเจ้าภาพ ฟุตบอลโลก 2034

เมษายน 2564

โควิด ทองหล่อ ทำโควิด ระบอบรอบที่ 3 ห้ามจัด สรงกรานต์อีกครั้ง ดาราติดโควิด จาก ทองหล่อ หลาย ราย 30 เมษายน น้ำคอม ขวนขึ้น เสียชีวิต จาก โควิด

พฤษภาคม 2564

รัฐบาล เพิ่มเงิน เราชนะ ม33 เรารักกัน สรุบทุท กลับมาจัดรายการ พลอย เอมมาล ติดโควิด ดราม่า เทียวทิพย์ หรือเทียวหีบ

12 พฤษภาคม รัฐบาล ประกาศ ให้ ฉีดวัคซีน แบบ Walkin ได้ ไม่ต้องลงทะเบียน โควิดสายพันธุ์ อินเดีย เข้าไทย แต่ ยังกักตัวไว้ได้ โควิด สาย พันธุ์ อังกฤษ เข้าไทย โควิด สายพันธุ์ แอฟริกา พบ โควิด สายพันธุ์ ไทย ที่อังกฤษ รวมสายพันธุ์ โควิด ลดเงินสมทบประกันสังคม ม33 ทั้งนายจ้าง-ลูกจ้าง เหลือ 2.5% ม39 เหลือ 216 บาท รัฐบาล เปลี่ยน ระบบ การจอง ฉีดวัคซีน ตลอดจนสร้างความสับสน

มิถุนายน 2564

หมายจับ ลุงพล 3 ข้อหา คดีน้องชมพู่ อภิปราย งบประมาณ ปี 2565 ดุเดือด แต่ ผ่าน สภา สรุป 4 มาตราการเยียวยา คนละครึ่ง เฟส 3, ยิ่งใช้ยิ่งได้ และ แจกเงิน บัตรคนจน เพิ่ม หลัง

กรกฎาคม 2564

สาระสำคัญ ร่างกฎหมาย พรบ พืชกระท่อม กรม. อนุมัติชดเชย อสม. เดือนละ 500 บาท ต่ออีก 3 เดือน กองสลากตั้ง ตัวแทน ขายสลาก ผ่านแอปฯ เป๋าตัง เริ่ม 1 กรกฎาคม 2564 นำร่อง ในเขต กทม-นนทบุรี

กรกฎาคม 2564

ถังเคมี โรงงานพลาสติก ระเบิด ที่ย่านบางพลี ถ.กิ่งแก้ว

13 กรกฎาคม ประกาศ ล้อคดาว 10 จังหวัด

15 กรกฎาคม ประกาศ มาตรการเยียวยา ผู้ประกันตน 10 จังหวัด

16 กรกฎาคม สิ้นมันคงประกันภัย ยกเลิก กรมธรรม์โควิด เจอ จ่าย จบ 17 ก.ค. สิ้นมันคง ยอมถอย ไม่ยกเลิก

29 กรกฎาคม น้ำท่วมแม่สอด

สิงหาคม 2564

น้ำท่วมเชียงราย

กันยายน 2564

น้ำท่วมพญา น้ำท่วมบางปู

1 กันยายน เริ่มใช้ ภาษี E-Service 20 ธุรกิจออนไลน์ ข้ามชาติ ยื่นจด ภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามกฎหมาย E-Service

ตุลาคม 2564

1 ตุลาคม เต็ม คนละครึ่ง อีก 1,500 บาท (ที่เหลือ) เป็น 3000 บาท

4 ตุลาคม ใช้สิทธิ คนละครึ่ง เฟส 3 สั่งอาหารผ่าน GRAB LINEMAN ขาวน้ำท่วม หนัก ตลอดทั้งเดือน

15 ตุลาคม เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เอเชียประกันภัยฯ

พฤศจิกายน 2564

1 พฤศจิกายน เปิดประเทศไทยรับนักท่องเที่ยว กลับมาเปิดเรียน Onsite วันแรก เต็มคนละครึ่งให้เพิ่มอีก 1,500 บาท ใช้ได้ถึง 31 ธันวาคม 2564

8 พฤศจิกายน คปภ เริ่มบังคับใช้ ประกันสุขภาพ รูปแบบใหม่ New Health insurance

9 พฤศจิกายน น้ำทะเลหนุนสูง น้ำท่วม กทม น้ำท่วมภาคใต้

25 พฤศจิกายน. มีข่าวไวรัส Covid 19 สายพันธุ์ ใหม่ โอไมครอน รุนแรงกว่า เก่า

27 พฤศจิกายน. ข้าว เบลล่า กับ เวียร์ เลิกกันแล้ว ลิซ่า ติดโควิด WHO เตือน! โควิดสายพันธุ์ "โอมิครอน" มีแนวโน้มแพร่ระบาดไปทั่วโลก

29 พฤศจิกายน ไฟไหม้ คลังน้ำมัน อ้อมใหญ่ นครปฐม

ธันวาคม 2564

LINE TV โบกมือลา ประกาศหยุดให้บริการ

31 ธันวาคมแซทแทก แบน ลูกสาว ศรัณยู ลูกหนัง #แบนลูกหนัง #SITALA เพราะเธอได้เซ็นสัญญากับค่ายเพลง Kpop เกาหลีใต้ แต่เธอและครอบครัว สนับสนุนเผด็จการ

เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงช่วง พ.ศ. 2565

ปี 2565 เป็นอีกปีที่โลกต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ มากมาย หลายเหตุการณ์ถือเป็นเหตุการณ์สำคัญที่เรียกได้ว่า กลายมาเป็นจุดเปลี่ยนครั้งใหญ่ในประวัติศาสตร์ที่อาจทำให้โลกไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป สำนักข่าว TODAY จะพาไปย้อนรอยเหตุการณ์สำคัญที่สร้างแรงสั่นสะเทือนให้กับโลกในปี 2565 มีอะไรบ้าง ติดตามได้ตามด้านล่าง เปิดฉาก สงครามรัสเซีย-ยูเครน หลังจากที่ถูกलयสงครามคุกรุ่นมาตั้งแต่ช่วงปลายปี 2564 ในที่สุดความสัมพันธ์ที่เปราะบางระหว่างรัสเซีย และยูเครน อดีตดินแดนในสหภาพโซเวียต ก็ถึงจุดแตกหัก เมื่อประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน ผู้นำรัสเซีย ประกาศสุนทรพจน์ผ่านทางโทรทัศน์ เริ่มต้น ‘ปฏิบัติการพิเศษทางทหาร’ ในยูเครน เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2565 ก่อนที่ปฏิบัติการพิเศษทางทหารจะเริ่มขึ้น ทั้งสองประเทศมีความขัดแย้งกันมายาวนาน นับตั้งแต่สหภาพโซเวียตล่มสลาย และยูเครนประกาศเอกราชของตัวเอง รัสเซียก็ได้แสดงจุดยืน ต้องการให้ยูเครนอยู่ภายใต้อิทธิพลของตนต่อไปมาโดยตลอด ด้วยข้ออ้างว่ารัสเซียและยูเครนต่างก็มีประวัติศาสตร์ร่วมกัน ขณะที่ในยูเครนเอง หลังประกาศเอกราชแนวคิดของประชาชนก็แตกออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งต้องการหันไปหันหายุโรป และค่อยๆ สร้างการเติบโตด้วยตนเองอย่างค่อยเป็นค่อยไป ในขณะที่อีกฝ่ายยังอยากอยู่ภายใต้ร่มเงาของรัสเซีย มองรัสเซียว่าเป็นพี่ใหญ่ที่จะคอยสนับสนุนเรื่องเงินทุน และอำนาจต่อรองในเวทีโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชากรที่อาศัยอยู่ในดินแดนฝั่งตะวันออกของยูเครน ซึ่งมีพรมแดนติดกับรัสเซีย และส่วนใหญ่มีเชื้อสายรัสเซีย มีความผูกพันกับรัสเซียมานาน ประชากรกลุ่มนี้จึงต้องการที่จะผนวกรวมกับรัสเซีย มากกว่ายุโรปความขัดแย้งได้เข้าสู่จุดเปลี่ยนสำคัญเมื่อรัสเซียผนวกรวมแคว้นไครเมีย ซึ่งเป็นดินแดนในคาบสมุทรไครเมีย ทางใต้ของยูเครนไปเป็นของตนเองในปี 2557 เมื่อไครเมียถูกผนวกรวมเข้ากับรัสเซียแล้ว ทำให้ดินแดนทางตะวันออกของยูเครน อย่างแคว้นดอนบาส (Donbas) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 จังหวัดใหญ่คือ ลูฮันส์ก (Luhansk) และ โดเนตส์ก (Donetsk) แม้ในทางทฤษฎี 2 จังหวัดนี้จะเป็นของยูเครน แต่ในทางปฏิบัติ คือเป็นเขตแดนที่มีคนเชื้อสายรัสเซียอาศัยอยู่มาก บ้างก็ต้องการเอกราช จึงเกิดกลุ่มกบฏแบ่งแยกดินแดนขึ้นมาโดยมีรัสเซียให้การสนับสนุน จากนั้นมาก็เกิดการสู้รบระหว่างยูเครนและกลุ่มกบฏอย่างต่อเนื่อง สถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับไครเมีย และสองดินแดนทางตะวันออก ทำให้ยูเครนเริ่มหันไปใกล้ชิดกับชาติตะวันตกมากขึ้น จนเกิดแนวคิดที่จะผลักดันความ

พยายามในการเข้าเป็นสมาชิกองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ หรือ นาโต (NATO) ซึ่งเป็นกลุ่มพันธมิตรทางทหารที่มีวัตถุประสงค์การก่อตั้งมาตั้งแต่แรกเพื่อต่อสู้กับภัยคุกคามจากรัสเซียที่แผ่ขยายอำนาจเข้าสู่ยุโรปหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยมีข้อตกลงว่าจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันหากประเทศสมาชิกถูกคุกคามจากภายนอก

แน่นอนว่ารัสเซียย่อมไม่ต้องการให้ยูเครน ซึ่งถูกมองว่าเป็นรัฐกันชนระหว่างรัสเซียกับยุโรป เข้าเป็นสมาชิก NATO เพราะหากเป็นเช่นนั้นก็เท่ากับว่ายุโรปเข้ามาตีประชิดได้ถึงหน้าบ้านของรัสเซีย จึงพยายามให้ NATO รับประกันว่าจะไม่รับยูเครนเข้าเป็นสมาชิก แต่ NATO ไม่รับปาก นำไปสู่ฉากโหมโรงของสงครามในยูเครนครั้งนี้ ซึ่งเริ่มจากการที่รัสเซียทยอยส่งสมกำลังทหารตามแนวชายแดนยูเครน โดยมีภาพถ่ายทางดาวเทียมพบว่า มีการเคลื่อนย้ายยุทโธปกรณ์และเคลื่อนกำลังพลมาประจำการมากกว่า 100,000 นาย จนสหรัฐฯ และชาติตะวันตกออกมาเตือนว่าเป็นความเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ แต่รัสเซียได้ปฏิเสธ โดยระบุว่าเป็นเพียงการเคลื่อนกำลังเพื่อซ้อมรบทั่วไป

ในขณะที่สถานการณ์เริ่มคุกรุ่นมากขึ้น ได้มีความพยายามเจรจาทางการทูตเกิดขึ้นมาตั้งแต่ต้นปี 2565 แต่นอกจากการเจรจาย่อมไม่เป็นผลแล้ว กลับยิ่งเพิ่มความตึงเครียดในความสัมพันธ์ระหว่างรัสเซีย ยูเครน และองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ หรือ นาโต (NATO) จนสถานการณ์ดำเนินมาถึงจุดสำคัญ เมื่อประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน ประกาศมอบอำนาจอธิปไตยให้กับสาธารณรัฐประชาชนโดเนตสค์ และ สาธารณรัฐประชาชนลูฮันสค์ พร้อมส่งกองกำลังเข้าไปประจำการในดินแดนทั้งสองแห่ง เพื่อปกป้องสันติภาพจากการรุกรานของยูเครน ทำให้ยูเครนตัดสินใจประกาศกฏอัยการศึก และตัดสัมพันธ์ทางการทูตกับรัสเซียทันที พร้อมกับขอความช่วยเหลือไปยังสหรัฐฯ และชาติยุโรปนับจนถึงวันนี้ สงครามในยูเครนยืดเยื้อมานานกว่า 10 เดือนแล้ว และยังคงไม่มีแนวโน้มที่จะยุติลงในวันเร็ววัน โดยทั้งสองฝ่ายต้องสูญเสียกำลังพล และคร่าชีวิตพลเรือนไปเป็นจำนวนมาก แม้จะไม่สามารถยืนยันตัวเลขที่ชัดเจนได้ แต่จากการประเมินของชาติตะวันตกคาดว่า ทหารทั้งสองฝ่ายเสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บในสงครามเป็นหลักหมื่นถึงหลักแสนนาย ชาวยูเครนต้องอพยพทั้งบ้านเรือนนับล้านคน ขณะที่อีกหลายล้านคนต้องใช้ชีวิตด้วยความยากลำบากแสนสาหัส เนื่องจากรัสเซียยังคงเดินหน้าใช้กลยุทธ์ตัดน้ำ ตัดไฟ ทำให้พวกเขาไม่มีไฟฟ้าและน้ำประปาใช้ ในช่วงที่ต้องเผชิญกับสภาพอากาศหนาวจัด ควีนเอลิซาเบธที่ 2 สวรรคต ในช่วงเย็นของวันที่ 8 กันยายน 2565 ตามเวลาอังกฤษ หรือกลางดึกตามเวลาไทย ทั่วโลกตกอยู่ในบรรยากาศของความโศกเศร้าอาลัย เมื่อสำนักพระราชวังบักกิงแฮม มีแถลงการณ์ออกมาว่า สมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ 2 พระมหากษัตริย์ที่ครองราชย์ยาวนานที่สุดในประวัติศาสตร์สหราชอาณาจักร เสด็จสวรรคตอย่างสงบ ณ ปราสาทบัลมอรัล ในสกอตแลนด์ ขณะพระชนมพรรษา 96 พรรษา หลังจากทรงครองราชย์มา 70 ปี

ย้อนกลับไป เหตุการณ์ในวันที่ 8 กันยายน ก่อนมีแถลงการณ์อย่างเป็นทางการออกมาจากสำนักพระราชวังบักกิงแฮม เริ่มมีกระแสความกังวลเกี่ยวกับพระพลานามัยของสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ 2 มาตั้งแต่ช่วงบ่าย หลังจากที่สำนักพระราชวังออกมาเปิดเผยว่า คณะแพทย์อยู่ระหว่างถวายการดูแล จากนั้นมีรายงานออกมาเป็นระยะๆ ว่าพระบรมวงศานุวงศ์ และสมาชิกราชวงศ์อังกฤษ อาทิ เจ้าฟ้าชายชาร์ลส์ (พระยศในขณะนั้น) ดัชเชสคามิลลาแห่งคอร์นวอลล์ เจ้าชายวิลเลียม เจ้าชายแฮนดรูว์ เจ้าชายเอ็ดเวิร์ด และพระชายา เคาน์เตสแห่งเวสต์เซ็กซ์ เสด็จยังปราสาทบัลมอรัล เพื่อเฝ้าติดตามพระอาการ ภายหลังการสวรรคต เจ้าฟ้าชายชาร์ลส์ เจ้าชายแห่งเวลส์ มกุฎราชกุมารแห่งอังกฤษ ซึ่งเป็นพระโอรสพระองค์โตในสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ 2 ได้เสด็จขึ้นครองราชย์ โดยใช้พระปรมาภิไธยว่า ‘พระเจ้าชาร์ลส์ที่ 3’ และมีกำหนดจะจัดพระราชพิธีราชาภิเษกในวันที่ 6 พฤษภาคม 2566 พระราชพิธีพระบรมศพสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ 2 พิธีแรกเป็นการอัญเชิญพระบรมศพจากปราสาทบัลมอรัลไปยังพระราชวังบักกิงแฮม โดยประดิษฐานไว้ที่เวสต์มินสเตอร์ฮอลล์ (Westminster Hall)

ซึ่งเป็นห้องโถงใหญ่ในกลุ่มอาคารรัฐสภา เพื่อเปิดให้พสกนิกรเข้าถวายสักการะพระบรมศพเป็นเวลา 4 วัน ตั้งแต่ช่วงบ่ายของวันที่ 14 กันยายน ไปจนถึงเช้านี้ของวันที่ 19 กันยายน โดยจากรายงานของสำนักข่าวบีบีซี แถวของพสกนิกรที่รอเข้าถวายสักการะมีความยาวถึง 16 กิโลเมตร ใช้เวลารอนานกว่า 24 ชั่วโมง และในเวลาต่อมากระทรวงวัฒนธรรมได้ออกมาเปิดเผยตัวเลขคร่าวๆ ว่า มีพสกนิกรราว 250,000 คน เข้าสักการะพระบรมศพ

ส่วนพระราชพิธีพระบรมศพอย่างเป็นทางการ จัดขึ้น ณ มหาวิหารเวสต์มินสเตอร์ ในกรุงลอนดอน เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2565 โดยมีบุคคลสำคัญ เชื้อพระวงศ์ และผู้นำประเทศจากทั่วโลกเข้าร่วมในพระราชพิธีราว 2,000 คน ก่อนที่พระบรมศพจะถูกเคลื่อนไปยังโบสถ์เซนต์จอร์จ ภายในพระราชวังวินด์เซอร์ เพื่อประกอบพระราชพิธีฝังพระบรมศพ ข้างหลุมฝังพระศพของเจ้าชายฟิลิป พระราชสวามีของสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ 2 ซึ่งในพระราชพิธีนี้ มีเพียงพระบรมวงศานุวงศ์ สมาชิกราชวงศ์อังกฤษ และเจ้าหน้าที่พระราชพิธี เข้าร่วม สำหรับพระราชประวัติสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ 2 มีพระนามเดิมว่า เจ้าหญิงเอลิซาเบธ อเล็กซานดรา แมรี วินด์เซอร์ ประสูติเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2469 ในรัชสมัยของสมเด็จพระเจ้าจอร์จที่ 5 แห่งสหราชอาณาจักร ซึ่งเป็นพระอัยกาพระองค์เป็นพระราชธิดาองค์โตในสมเด็จพระเจ้าจอร์จที่ 6 และสมเด็จพระราชินีเอลิซาเบธ พระราชชนนี ทรงมีพระราชชนิษฐา 1 พระองค์ คือ เจ้าหญิงมาร์กาเรต สมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ 2 ขึ้นครองราชย์ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2495 ขณะมีพระชนมายุ 25 พรรษา ทรงอภิเษกสมรสกับ เจ้าชายฟิลิป ดยุกแห่งเอดินบะระ มีพระราชโอรสและพระราชธิดา 4 พระองค์ ได้แก่ เจ้าชายชาร์ลส์ ปัจจุบันเสด็จขึ้นครองราชย์เป็น ‘สมเด็จพระเจ้าชาร์ลส์ที่ 3 แห่งสหราชอาณาจักร’ พระราชสมภพในปี 2491 เจ้าหญิงแอนน์ ประสูติในปี 2493 ปัจจุบันทรงดำรงพระอิสริยยศเป็น ‘ราชกุมารี’ เจ้าชายแอนดรูว์ ประสูติในปี 2503 ปัจจุบันทรงดำรงพระอิสริยยศเป็น ‘ดยุกแห่งยอร์ก’ และ เจ้าชายเอ็ดเวิร์ด ประสูติในปี 2507 ปัจจุบันดำรงพระอิสริยยศเป็น ‘เฮอร์ลแห่งเวสเซ็กซ์’

ตลอดการครองราชย์ยาวนานกว่า 70 ปี สมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ 2 ทรงได้รับการยกย่องว่าปกครองสหราชอาณาจักรด้วยความสามารถ พระสติปัญญา และความเมตตาต่อประชาชนมาโดยตลอด แม้พระองค์จะผ่านช่วงเวลาที่เลวร้าย ทั้งเศรษฐกิจถดถอย และปัญหาอบด้านในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 แต่พระองค์ก็ทรงนำพาสหราชอาณาจักรเข้าสู่ยุครุ่งเรืองมาจนปัจจุบัน สี่ จินผิง รั้งตำแหน่งผู้นำจีนสมัยที่ 3 อีกหนึ่งเหตุการณ์สำคัญที่ถูกจับตามาตั้งแต่ต้นปี คือการประชุมสมัชชาใหญ่พรรคคอมมิวนิสต์จีน (CPC) ซึ่งจัดขึ้นทุก 5 ปี และในปีนี้เป็นการประชุมครั้งที่ 20 ซึ่งจัดขึ้นในระหว่างวันที่ 16-22 ตุลาคม 2565 ณ อาคารมหาศาลาประชาชน ในกรุงปักกิ่ง โดยไฮไลท์ของการประชุมครั้งนี้อยู่ที่ การต่อวาระของนายสี จิ้นผิง เป็นเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งเท่ากับว่าเขาจะได้รับตำแหน่งประธานาธิบดีจีนเป็นสมัยที่ 3 และจะกลายเป็นผู้นำที่ทรงอำนาจที่สุดนับตั้งแต่ยุค เหมา เจ๋อตง

การประชุม CPC เป็นการรวมตัวกันของคณะผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์ทั่วประเทศ มากกว่า 2,300 คน ซึ่งมาจากทุกภาคส่วน ทั้งเจ้าหน้าที่บริหารท้องถิ่น นายทหาร นักวิชาการ และผู้แทนประชาชน เพื่อมาร่วมหารือ ทบทวนนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์ตลอด 5 ปีที่ผ่านมา และกำหนดทิศทางของนโยบายในอีก 5 ปีต่อจากนี้

หลังการประชุม CPC เสร็จสิ้นลง ในวันที่ 23 ตุลาคม ภาพวินาทีประวัติศาสตร์ก็ปรากฏขึ้น เมื่อนายสี จิ้นผิง วัย 69 ปี เติมนาคณะกรรมการการเมืองพรรคคอมมิวนิสต์ หรือโปลิตบูโร (Politburo Standing Committee) ซึ่งเทียบเท่ากับคณะรัฐมนตรีของประเทศอื่นๆ โดยการขึ้นไปปรากฏตัวบนเวทีของนายสี ชี้ชัดว่า เขาได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 3 การต่ออำนาจในตำแหน่งประธานาธิบดีของนายสี เป็นเรื่องที่ไม่เคยเกิดขึ้นประวัติศาสตร์จีน เพราะมีกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญว่า ประธานาธิบดีสามารถดำรงตำแหน่งได้เพียง 2 สมัย วาระละ 5 ปี ซึ่งนายสี ขึ้นสู่ตำแหน่งมาตั้งแต่ปี 2556 เท่ากับว่าหากยึดตามข้อกำหนดดังกล่าวใน

รัฐธรรมนูญ นายสีจะต้องลงจากอำนาจในปีหน้า แต่เมื่อปี 2561 คณะกรรมการพรรคคอมมิวนิสต์จีนได้มีมติให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ ตัดประโยคที่ว่า ‘ประมุขของประเทศจะดำรงตำแหน่งเกินวาระ 2 ปีมิได้’ ออกไป เพื่อเปิดทางให้นายสีอยู่ในอำนาจยาว ตราบเท่าที่เขาจะได้รับความไว้วางใจจากสภาประชาชน ส่วนสมาชิกโปลิตบูโร ซึ่งเปรียบเหมือนคณะรัฐมนตรีของจีน ที่จะรับหน้าที่ในการสนับสนุนประธานาธิบดี และมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางนโยบายของจีนในช่วง 5 ปีข้างหน้า ประกอบด้วย นายหลี่ เฉียง ซึ่งถูกวางตัวไว้เป็นสมาชิกหมายเลข 2 ในโปลิตบูโร รองจากนายสี คาดว่าจะเป็นผู้รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไปของจีน และสมาชิกคนอื่นๆ อีก 5 คน ได้แก่ นายจ้าว เล่อจี้, นายหวัง สู่หนิง, นายไซ่ ฉี, นายตง เชวี่เสียง และนายหลี่ ซี้การอยู่ในตำแหน่งประธานาธิบดีวาระที่ 3 ของนายสี ถูกมองว่า ไม่น่าจะสร้างการเปลี่ยนแปลงอะไรมากนัก ในขณะที่จีนกำลังเผชิญกับความท้าทายรอบด้าน ทั้งจากการระบาดของโรคโควิด-19 และความสัมพันธ์ที่ตึงเครียดกับสหรัฐฯ จากเรื่องไต้หวัน รวมถึงประเด็นเรื่องสงครามรัสเซีย-ยูเครน ซึ่งนายสีได้กล่าวสุนทรพจน์ต่อที่ประชุม CPC อย่างชัดเจนว่า เขาจะยึดมั่นในนโยบายโควิดเป็นศูนย์ (Zero-COVID) ต่อไป โดยกล่าวยกย่องนโยบายนี้ว่า เป็นการปกป้องชีวิตประชาชนและสร้างผลลัพธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ พร้อมกับยืนยันอย่างชัดเจนอีกครั้งว่า กรณีเรื่องไต้หวันเป็นเรื่องภายในที่จะต้องจัดการด้วยตัวเอง และไม่มีใครสามารถเข้ามาแทรกแซงได้ โดยที่รัฐบาลจีนจะมุ่งมั่นไปสู่การรวมชาติอย่างสันติอย่างไก็ตาม ไม่ถึง 2 เดือนหลังการประกาศในที่ประชุม CPC ของนายสี ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงปรากฏขึ้นให้เห็น โดยรัฐบาลจีนตัดสินใจผ่อนปรนมาตรการควบคุมโควิด-19 เข้มงวดภายใต้นโยบายโควิดเป็นศูนย์ หลังเกิดการประท้วงครั้งใหญ่ขึ้นทั่วประเทศ จากความไม่พอใจของประชาชนที่ต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัดที่กระทบต่อการใช้ชีวิตมาเป็นเวลานาน แม้ท่าทีล่าสุดของรัฐบาลจีนจะดูเหมือนเป็นสัญญาณดีที่จีนเริ่มหันมาฟังเสียงประชาชนมากขึ้น แต่สิ่งหนึ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ก็คือความท้าทายอันใหญ่หลวงที่กำลังตามมา จากการยกเลิกนโยบายควบคุมโรคอย่างกะทันหัน โดยไม่ได้เตรียมพร้อมมากพอ ทั้งในเรื่องการเตรียมการรับมือกับจำนวนผู้ป่วยที่จะพุ่งขึ้นอย่างรวดเร็ว และอัตราการฉีดวัคซีนให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยงอย่างผู้สูงอายุ ยังไม่ครอบคลุม ท่ามกลางคำเตือนจากผู้เชี่ยวชาญที่พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า อาจมีชาวจีนติดเชื้อโควิดมากถึง 60% ของประชากรทั้งหมดราว 1.4 ล้านคน และมีผู้เสียชีวิตจากการติดเชื้อแต่ละหลัก 1-2 ล้านคน หากจีนไม่สามารถเร่งดำเนินการฉีดวัคซีนให้ครอบคลุม สรรองยารักษาและยาต้านไวรัสไว้อย่างเพียงพอ ยังไม่รวมถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องสร้างความสมดุลระหว่างการควบคุมโรคกับการรักษาการเติบโตทางเศรษฐกิจ จีนจะรับมือกับเรื่องนี้อย่างไรคงต้องจับตาดูกันต่อไป

มกราคม 2565

5 มกราคม – การระบาดทั่วของโควิด-19 ในประเทศไทย: ประเทศไทยพบอัตราตัวเลขผู้ติดเชื้อโควิด-19 สายพันธุ์โอมิครอนมากเป็นอันดับ 13 ของโลกและเป็นอันดับ 4 ของเอเชีย โดยมีจำนวนผู้ติดเชื้อสะสม 2,062 คน

16 มกราคม การระบาดทั่วของโควิด-19 ในประเทศไทย: พบผู้เสียชีวิตจากโรคโควิด-19 สายพันธุ์โอมิครอนรายแรกในประเทศ

มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างในจังหวัดชุมพร เขต 1 และจังหวัดสงขลา เขต 6 ผลปรากฏว่าผู้สมัครจากพรรคประชาธิปัตย์ชนะการเลือกตั้งทั้ง 2 เขต

18 มกราคม – เกิดปัญหาเนื้อหมูราคาสูง โดยหมูสามชั้น เนื้อหมู หมูแดง และหมูสันในมีราคาสูงถึง 220 บาทต่อกิโลกรัม มีการตั้งข้อสงสัยว่ารัฐบาลปิดกั้นการระบาดของเชื้อโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกรเพื่อเอื้อต่อกลุ่มทุนขนาดใหญ่

20 มกราคม – ร้อยเอกธรรมนัส พรหมเผ่า ถูกขับออกจากพรรคพลังประชารัฐ พร้อมกับ ส.ส. อีก 20 คน 25-26 มกราคม ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี พร้อมคณะ เดินทางเยือนประเทศซาอุดีอาระเบียในฐานะแขกของรัฐบาล นับเป็นการเยือนระดับผู้นำรัฐบาลสองประเทศครั้งแรกในรอบ 30 ปี พร้อมทั้งมีการยกระดับเป็นความสัมพันธ์ปกติเกิดเหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วไหลกลางทะเล บริเวณท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมชายหาดเป็นบริเวณกว้าง

30 มกราคม – มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างในกรุงเทพมหานคร เขต 9 ผลปรากฏว่าผู้สมัครจากพรรคเพื่อไทยชนะการเลือกตั้ง

กุมภาพันธ์

18 กุมภาพันธ์ – การประชุมรัฐสภาวาระอภิปรายทั่วไปโดยไม่ลงมติ : รังสิมันต์ โรม ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อ ตัวแทนจากพรรคก้าวไกล อภิปรายคำให้การของพลตำรวจตรีปวิณ พงศ์สิรินทร์ ในการดำเนินคดีการค้ำมนุษย์ในประเทศไทย โดยมีประเด็นของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ำมนุษย์

21 กุมภาพันธ์ – การระบาดทั่วของโควิด-19 ในประเทศไทย: กระทรวงสาธารณสุขยกระดับเตือนภัยโควิด-19 เป็นระดับ 4 ทั่วประเทศ หลังยอดผู้ติดเชื้อเพิ่มสูง โดยมีรายงานว่าส่วนใหญ่เป็นสายพันธุ์โอมิครอนและเริ่มมีการแพร่ระบาดของสายพันธุ์ย่อยโอมิครอน BA.2 เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 50 24-26 กุมภาพันธ์ – การเสียชีวิตของภัทริดา พัชรวีระพงษ์

มีนาคม

5-25 มีนาคม – กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 47 ณ จังหวัดศรีสะเกษ

5 มีนาคม – การประท้วงในประเทศไทย พ.ศ. 2563–2565: นายมานะ หงษ์ทอง เสียชีวิต นับเป็นเหยื่อรายแรกที่เสียชีวิตลงโดยที่ไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุม

8 มีนาคม – เกิดปัญหามะนาวราคาสูง โดยราคามะนาวสูงถึงกระสอบละ 1,000 บาท

14 มีนาคม – ประยุทธ์ จันทร์โอชา เดินทางด้วยเที่ยวบินเชิงพาณิชย์แบบเช่าเหมาลำเที่ยวบินที่สอง เพื่อเปิดใช้งานท่าอากาศยานนานาชาติเบตงอย่างเป็นทางการแต่สายการบินนกแอร์ประกาศยกเลิกเที่ยวบินในวันต่อมา

21 มีนาคม – ผู้จัดระดับความน่าเชื่อถือ สแตนดาร์ดแอนด์ปัวร์ส (S&P) ลดระดับความน่าเชื่อถือของธนาคารพาณิชย์ไทย 4 แห่ง ได้แก่ ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกรุงศรีอยุธยา และธนาคารทหารไทย ธนชาติ

เมษายน

19 เมษายน – มีการเปิดเผยว่าภาครัฐมีภาระหนี้ที่ไม่จัดอยู่ในหนี้สาธารณะและรอการชดเชยอยู่ถึง 1 ล้านล้านบาท และกล่าวหาว่าเป็นการชุกหนี้

20 เมษายน – ศาลสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้งชดเชยเงินแก่สุรพล เกียรติไชยากร เป็นเงิน 70 ล้านบาท หลังถูกแจกใบส้มในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2562

พฤษภาคม

การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565

1-2 พฤษภาคม – พุมิโอะ คิชิดะ นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น เดินทางเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของรัฐบาล เนื่องในโอกาสความสัมพันธ์ไทย-ญี่ปุ่นครบ 135 ปี โดยทั้งสองฝ่ายมีการตกลงพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนด้านต่าง ๆ รวมทั้งการกู้ยืมเงิน

21 พฤษภาคม – การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี เขต 3 แทนตำแหน่งที่ว่าง พ.ศ. 2565 ผลปรากฏว่าผู้สมัครจากพรรคประชาธิปัตย์ชนะการเลือกตั้ง

22 พฤษภาคม มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565 ผลปรากฏว่า ชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้สมัครอิสระ ชนะการเลือกตั้ง มีการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565 ผลปรากฏว่า พรรคเพื่อไทยได้ที่นั่งในสภากรุงเทพมหานครมากที่สุด รองลงมาคือพรรคก้าวไกล มีการเลือกตั้งนายกเมืองพัทยา พ.ศ. 2565 ผลปรากฏว่า ประเมศวร์ งามพิเชษฐ์ จากกลุ่มเรารักพัทยา ชนะการเลือกตั้ง

24 พฤษภาคม – เกิดปัญหาปุ๋ยราคาสูงป้อนบางสูตรราคากระสอบละมากกว่า 2,000 บาท

30 พฤษภาคม

การระบาดทั่วของโควิด-19 ในประเทศไทย: มีผู้เสียชีวิตเกิน 30,000 ราย
ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในวันที่ 12 สิงหาคมของทุกปีเป็นวันผ้าไทยแห่งชาติ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอ

มิถุนายน

1 มิถุนายน – การระบาดทั่วของโควิด-19 ในประเทศไทย: ยกเลิกมาตรการกักตัวผู้ที่เดินทางเข้าประเทศ

9 มิถุนายน – ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 พ.ศ. 2565 มีผลบังคับใช้ ทำให้เป็นประเทศแรกในเอเชียที่กัญชาไม่ผิดกฎหมาย

14 มิถุนายน – ลอยด์ ออสติน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสหรัฐ เดินทางเยือนประเทศไทยในฐานะแขกของกระทรวงกลาโหม โดยมีแถลงการณ์ระบุว่าสหรัฐต้องการเพิ่มความแข็งแกร่งของความสามารถในปฏิบัติการร่วมระหว่างกองกำลังสหรัฐและไทยและสนับสนุนต่อความต้องการของฝ่ายไทยในการปรับปรุงกองทัพให้ทันสมัย

23 มิถุนายน – การระบาดทั่วของโควิด-19 ในประเทศไทย: มีการผ่อนคลายมาตรการเกี่ยวกับการสวมหน้ากากอนามัย โดยให้เป็นไปตามความสมัครใจแต่ยังคงแนะนำให้ผู้มีโรคประจำตัวและผู้ที่อยู่ในพื้นที่แออัดสวมหน้ากากอนามัย

30 มิถุนายน – เครื่องบินรบมิก-29 ของกองทัพอากาศพม่าบินรุล้ำชายแดนไทยในบริเวณบ้านวาลีย์ อำเภอบพพระ จังหวัดตาก[31] ทำให้ทรัพย์สินของราษฎรได้รับความเสียหายและต้องมีการอพยพฉุกเฉิน

กรกฎาคม

5 กรกฎาคม – หวัง อี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศจีน เดินทางเยือนประเทศไทยในฐานะแขกของกระทรวงการต่างประเทศ เข้าหารือในเรื่องการเชื่อมโยงทางรถไฟจีน–ลาวกับไทย ด้านประยุทธ์ จันทร์โอชายืนยันว่าจะดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกำหนด

9–10 กรกฎาคม – แอนโทนี บลิงเคน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐ เดินทางเยือนประเทศไทยในฐานะแขกของกระทรวงการต่างประเทศ มีการลงนามข้อตกลง 2 ฉบับซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับขยายความร่วมมือทางยุทธศาสตร์และพัฒนาห่วงโซ่อุปทาน

10 กรกฎาคม – มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง เขต 4 แทนตำแหน่งที่ว่าง พ.ศ. 2565 ผลปรากฏว่าผู้สมัครจากพรรคเสรีรวมไทยชนะการเลือกตั้ง

12 กรกฎาคม – การแข่งขันฟุตบอลนัดกระชับมิตรระหว่างทีมแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ดกับลิเวอร์พูลที่สนามราชมิ่งคลาภิเษสถาน

21 กรกฎาคม – การระบาดของฝีดาษลิง พ.ศ. 2565: พบผู้ป่วยฝีดาษลิงเป็นรายแรกของประเทศไทยที่จังหวัดภูเก็ต

19 กรกฎาคม – มีการยอมรับว่าราชอาณาจักรไทยมีการใช้งานสเปกตรัมวิทยุ 5G หลังมีรายงานว่าพบในโทรศัพท์ของกลุ่มผู้ประท้วงต่อต้านรัฐบาล

19-23 กรกฎาคม – การอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีไทย พ.ศ. 2565: สภาผู้แทนราษฎรลงมติไว้วางใจคณะรัฐมนตรี[38] แต่ธรรมนัส พรหมเผ่า เปิดเผยหลักฐานว่ามีการแลกเปลี่ยนยศตำแหน่งกับการให้ลงมติไว้วางใจ

26 กรกฎาคม–6 สิงหาคม – ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน 2022 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเลื่อนมาจากกำหนดการเดิมเมื่อ พ.ศ. 2563 การแข่งขันครั้งนี้ทีมชาติไทยสามารถคว้าเหรียญทองได้เป็นอันดับที่ 1

สิงหาคม

5 สิงหาคม – เกิดเหตุเพลิงไหม้สถานบันเทิงมาเท่น ปี ที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีผู้เสียชีวิต 26 คน

10 สิงหาคม – คณะกรรมการนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย มีมติปรับดอกเบี้ยนโยบายขึ้น 0.25% เป็น 0.75%

11 สิงหาคม – โคธฎาภยะ ราชปักษะ อดีตประธานาธิบดีศรีลังกาที่ถูกประชาชนขับไล่ เดินทางถึงประเทศไทย ซึ่งมีการเปิดเผยว่าทางการไทยพิจารณาคำขอของรัฐบาลศรีลังกาบนพื้นฐานของความสัมพันธ์ฉันมิตรระหว่างสองประเทศ

12 สิงหาคม – พระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 90 พรรษา 12 สิงหาคม 2565 ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

15 สิงหาคม – รัฐสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ทันเส้นตาย ทำให้กลับไปใช้ "สูตรหาร 100" ในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งหน้าโดยปริยาย

17 สิงหาคม – ราคาไข่ไก่สูงสุดเป็นประวัติการณ์โดยขายที่ฟองละ 3.60 บาท

24 สิงหาคม – ศาลรัฐธรรมนูญมีมติให้พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา หยุดการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะนายกรัฐมนตรีชั่วคราว หลังรับคำร้องพิจารณากรณีรัฐธรรมนูญห้ามมิให้บุคคลดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีรวมกันเกิน 8 ปี

กันยายน

4-10 กันยายน – ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันอาเซียนฟุตบอลคัพ 2022 ณ จังหวัดนครราชสีมา โดยสโมสรฟุตบอลทองถิ่นท่าช้างจากประเทศไทยได้เป็นรองชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง

13 กันยายน - เกิดเหตุนักเรียนทำปิ่นหล่นส่งผลให้เด็กชาย นพศัลป์ งามสุด เสียชีวิตที่โรงเรียนในจังหวัดนนทบุรี

14 กันยายน – เกิดเหตุกราดยิงที่กรมยุทธศึกษาทหารบก มีผู้เสียชีวิต 2 ราย

22-25 กันยายน – ฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 48 โดยฟุตบอลทีมชาติไทยได้เป็นรองชนะเลิศลำดับที่สอง

23 กันยายน – ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐในรอบ 15 ปี 11 เดือน[47] โดยอัตราแลกเปลี่ยนมากกว่า 37 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ

30 กันยายน – ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยให้เริ่มนับวาระการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ตั้งแต่รัฐธรรมนูญปี 2560 มีผลใช้บังคับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคันทายาว” ช่วงปี พ.ศ. 2564 ถึง พ.ศ. 2565 เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคันทายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2564 – กันยายน พ.ศ. 2565 และ เพื่อเผยแพร่ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ในร้อยกรอง “ข้างคลองคันทายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เพื่อความเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไปโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยมุ่งศึกษาภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรองข้างคลองคันทายาว ตามวัตถุประสงค์ดังนี้ วัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคันทายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2564 – กันยายน พ.ศ. 2565
2. เพื่อเผยแพร่ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ในร้อยกรอง “ข้างคลองคันทายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เพื่อความเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไป

3.2 พื้นที่ในการวิจัย

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

อาคารรัฐสภา (เพื่อเก็บข้อมูลกับ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ และกวี ต่าง ๆ)

เพื่อศึกษาภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคันทายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2564 – กันยายน พ.ศ. 2565

แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการค้นคว้าวิจัย จาก บทร้อยกรอง ข้างคลองคันทายาว ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันอาทิตย์ ตลอดปี พ.ศ. 2564 – กันยายน 2565

3.2 พื้นที่ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) แบบไม่เป็นทางการจากนักเขียน นักกวี และนักวิชาการ ในด้านภาษาและวรรณกรรม เพื่อให้ได้เห็นแนว คิดและมุมมองของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 นี้ ใช้ข้อมูลทั้งข้อมูลปฐมภูมิ และทุติยภูมิ โดยมีขั้นตอนการ เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บรวบรวมร้อยกรองข้างคลองคั่นยาวในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันอาทิตย์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2565 ถึงเดือนกันยายน 2566 ซึ่งมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นักวิจัยเก็บรวบรวมร้อยกรองข้างคลองคั่นยาวในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันอาทิตย์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2565 ถึงเดือนกันยายน 2566

ขั้นตอนที่ 2 นักวิจัยลงพื้นที่การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) แบบไม่เป็นทางการจากนักเขียน นักกวี และนักวิชาการ ในด้านภาษาและวรรณกรรม เพื่อให้ได้เห็นแนว คิดและมุมมองของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

ขั้นตอนที่ 3 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรอง

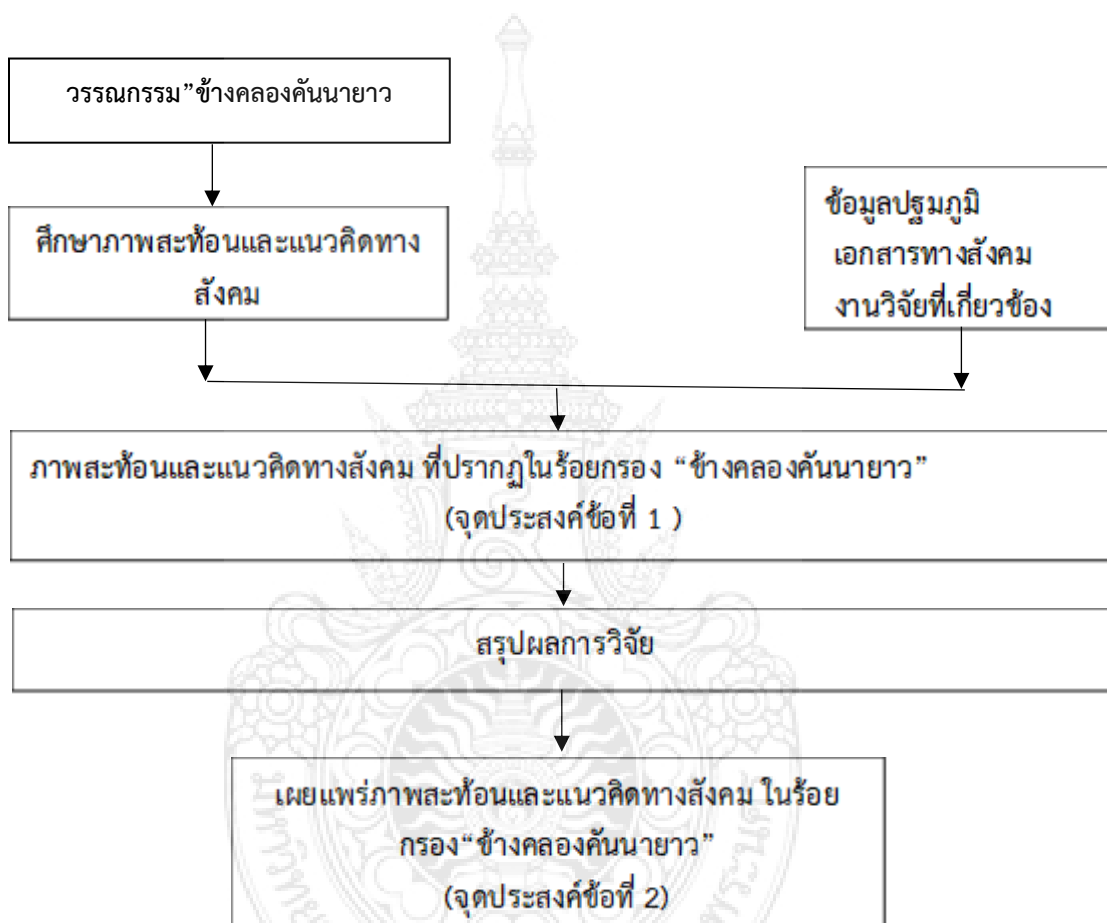
ข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการศึกษาวิเคราะห์บทร้อยกรอง ข้างคลองคั่นยาว และจากการศึกษาเอกสาร บทความ หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทร้อยกรอง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำมา เขียนเรียบเรียงเพื่อให้ได้คำตอบและข้อสรุปทั้งหมดตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

เพื่อเผยแพร่ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ในร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นยาว” ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เพื่อความเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไป

กรอบแนวคิดของงานวิจัย

บทที่ 4

วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิด

ในช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. 2564 - กันยายน พ.ศ. 2565 เป็นช่วงที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของไทย โดยในช่วงเวลาดังกล่าวมีการเกิดขึ้นของโรคโควิด 19 ที่ทำให้เกิดการเสียชีวิตของผู้คนมากมายและยังมีเรื่องราวเกี่ยวกับ สภาพสังคมและและความเป็นอยู่ของประชาชนมากมาย โดยผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์

- 4.1 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับสังคม
- 4.2 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ
- 4.3 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมือง

4.1 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับสังคม

จากช่วงเวลาดังกล่าว พ.ศ. 2564 - กันยายน พ.ศ. 2565 มีเหตุการณ์ทางสังคมมากมายที่เกิดขึ้น เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนภาพของสังคม ผ่านร้อยกรองข้างคล่องคันทนายาว ตลอด สองปี ดังนี้

รับปี่ว้าว

ฉลูว้าว รับโคหวัด	ได้เห็นฤทธิ์ ได้เห็นรู้
วิกฤติเกิด โอกาสกู้	สถานการณ์ ได้ทันการ
ปฏิรูป ระบบรัฐ	โดยเคร่งครัด ไม่คืบคลาน
ปฏิเสธ พวกสื่อสาร	ที่แพร่พิษ สัมฤทธิ์ผล
จริงใจ และจริงจัง	อย่าวิ่งซัง ประชาชน
ตาจน ที่อับจน	ของคนจน นั้นมีจริง
สร้างสรรค์ การศึกษา	อย่าศึกษา อย่างผีสิง
สลักภาพ ลำเพาพริ้ง	จิตวิกล เป็นกลไก

ฉลุว้าว โลโคหวิด

ฉลาดเผชิญ พิชิตชัย

ฉลุพลัง โล่ล้างประลัย

เถิด โควิเศษ นันทวิศาล !

วันอาทิตย์ที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2564

ในช่วงปีใหม่ 2564 เป็นช่วงที่มีสถานการณ์โควิดระบาด เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้แนะนำให้มีการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง ดดยใช้วิกฤติ มาเป็นโอกาสในการพัฒนา เปลี่ยนแปลงระบบการทำงานของรัฐบาลให้ดียิ่งขึ้น ให้เป็นการช่วยเหลือประชาชนอย่างจริงจัง ทั้งด้านการพัฒนาการศึกษา ให้อำนาจกับสังคมในปัจจุบัน และให้ใช้โอกาสนี้คิดและหาทางแก้ไขให้ได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้พลังแห่งความดี การพอดี มาใช้เพื่อให้เกิดพลังและแรงใจในการทำงานดังที่ โคนันทวิศาล ได้กระทำต่อพราหมณ์ที่เลี้ยงดูมา

ความเป็นครู

วาทะ ท่านพุทธทาส	ให้สัจธรรม ความเป็นครู
สรรพสิ่ง ให้เรียนรู้	ล้วนเป็นครู ได้ทั้งนั้น
หมาเห่า ก็เป็นครู	ให้ได้รู้ ระวังมัน
โรคภัย สารพัน	ให้รู้จัก รู้รักษา
พ่อแม่ และพี่น้อง	ทั้งเพื่อนซี้ แลครูบา
ศัตรู หมู่ปัจจา	ล้วนเป็นครู ดูให้เป็น
ตัวเรา ก็เป็นครู	ให้รู้ดู ให้รู้เห็น
ผ่อนร้อน และผ่อนเย็น	ประโยชน์สุข เพื่อส่วนรวม
ไม่ยึด ในตัวตน	แต่ประจักษ์ ในหลักร่วม
จริงใจ ไม่กำกวม	ก็จะเห็น ความเป็นครู ฯ

วันอาทิตย์ที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2564

ในโอกาสวันครู เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้ยกคำท่านพุทธทาส ที่กล่าวว่าทุกสิ่งเป็นครูเราได้ทั้งนั้น ซึ่งก็สอดคล้องกับในหนังสือ คำภี เต่าเต๋อจิง ที่ว่าทุกคนเดินมา 3 คนเป็นครูเราได้ทั้งสามคน คนดีก็เป็นครูในทางที่ดี ทำอะไร

ระเราก้ทำตามอย่าง คนเลวก้เป็นครูในทางที่เลวทำอะไรเราก้ทำตรงกันข้าม โดยได้นำมาบรรยายถึงสิ่งที่เป็น
สามารถเป็นครูของเรา ทั้งอาการหมาเห่า ก็เตือนเราให้ระวัง

ใจแผ่นดิน

ต้นน้ำเพชรต้นแหล่งแก่งกระจาน	ถิ่นขุนน้ำตำนานบุราณสมัย
มีหลักแหล่งแห่งหนคนภูไท	ชื่อว่าใจแผ่นดิน ปิ่นนครา
ข้าวสากข้าวสอยแซมอยู่เต็มพ้อม	ทั้งข้าวป้อมข้าวปู้ยู่เต็มป่า
ดินอุดมร่มเย็นเป็นไร่นา	ร่วมทำมาหากินอยู่ชินชาญ
คือวิถี คนสู้ และคนสร้าง	กลางฟ้ากว้าง ภูสูง ปรงประสาน
อันหนึ่งอันเดียวกันร่วมบันดาล	สร้างวิญญานชาติพันธุ์แห่งเผ่าพงศ์
คือคนของแผ่นดินติดถิ่นที่	คือวิถีธรรมตาไม่ราหลง
คือผู้สร้าง ผู้ทำ ร่วมธำรง	คือคนผู้ทรงนง ณ ธรณี
ใจของคนที่ตระหนักรักแผ่นดิน	รักทำมาหากินในถิ่นที่
คือใจแม่โพสพ จบราตรี	ไยนี้มีค่ามั่น ใจแผ่นดิน!

วันอาทิตย์ที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2564

ในสัปดาห์นี้อาจารย์นวัฒน์พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนภาพถึงเหตุการณ์ที่แก่งกระจานจังหวัดเพชรบุรีซึ่ง
บริเวณดังกล่าวเรียกว่าใจแผ่นดิน ซึ่งเป็นพื้นที่ของชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ในบริเวณดังกล่าวซึ่งกำลังถูกรุกรานจาก
หน่วยงานราชการ อาจารย์นวัฒน์ได้สะท้อนภาพถึงความเป็นแหล่ง พื้นที่ ทำมาหากิน ตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษของ
ชนกลุ่มน้อย แหล่งปลูกสร้าง อาหารให้กับพวกเขา เป็นพื้นที่ที่ดำรงอยู่มาอย่างยาวนาน และใช้ทำมาหากินอยู่กับ
ธรรมชาติ จึงทำให้พวกเขาเรียกพื้นที่ตรงนั้นว่าใจแผ่นดิน เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงข้อเท็จจริง ของพื้นที่ที่ชนกลุ่ม
น้อยอาศัยอยู่ เพื่อชี้ภาพให้เห็นถึงสังคมในช่วง นั้นที่มีการขับไล่ชนกลุ่มน้อยอย่างต่อเนื่อง

ไหว้เจ้า

ตุง ตุง แฉ่...	แห่เซตสังโต
ไล่พาโล	โคหวิด สิบเก้า
แจกฮั่งเปา	ไหว้เจ้า เหลาเฮียะ
ฮ่อ หอเจียะ	ชินเงิน ยู่อี
ฮ่อ เซ่งลี้	ชินนี้ ฮวดไ้
มังกรใหญ่	ไล่เจ้าอินทรี
ชาน ซูจี	ฉู้ ฉู่ฉ่า
หม่อง เมียนหม่า	ต้องทายาหม่อง
ฟ้าสีทอง	ต้องทาสีเทา
ฝนตั้งเค้า	ไหว้เจ้า ตรุษจีน!

ไหว้เจ้าอาจารย์นรรัตน์พงษ์ไพบูลย์ได้พูดถึงสถานการณ์ในช่วงของวันตรุษจีนในปี นี้ ของการใช้สังโตมาเปรียบเทียบกับ การ ไล่โควิด 19 ที่กำลังระบาดอยู่ และยังได้พูดถึงสถานการณ์ ที่ประเทศจีน กำลังเข้ามาเป็นมหาอำนาจในด้านต่างๆ ไล่ประเทศสหรัฐอเมริกา และยังกระทบไปถึงสถานการณ์ในประเทศเมียนมาร์ที่ยังมีความวุ่นวายในประเด็นของนางอองซานซูจี พร้อมกันนี้ยังเปรียบเทียบกับ สถานการณ์ บ้านเมืองต่างๆ ในช่วงเวลานั้น

พาโลวาท

"ไม่ทำชั่ว	ทุกกรณี
ทำความดี	อยู่เป็นนิจ
ทำจิต	ให้บริสุทธิ์"
โอวาท	พระศาสดา
องค์สัมมา	พระสัมพุทธ
สังฆธรรม	น้ามุญษย์
สุวิมุตติ	พระโพธิญาณ
โลกนี้	มีสองฝั่ง

ทั้งเลวดี	แหละบันดาล
บวกลบ	และ คุณหาร
ระคนคน	เป็นคนคน
อยู่ใน	ให้อยู่เหนือ
อยู่เกือโลก	เป็นสากล
ใจตน	อยู่เหนือตน
สว่างเย็น	อย่างเพ็ญจันทร์
ยิ่งเจริญ	ยิ่งก้าวรุด
ยิ่งยุทธ์แย้ง	ยิ่งแข่งขัน
คนคน	พาลพัลวัน
ไม่รู้ชั่ว	ไม่รู้ดี!

วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2564

พานิवाद พอรู้ว่าเป็นอรรถาพาลวาดชาดกเป็นชาดกหนึ่งของพระพุทธเจ้าซึ่งสั่งสอนให้คนเป็นคนดีไม่ทำชั่ว ซึ่งสังคมปัจจุบันมีทั้งคนดีและคนชั่ว เมื่อสังคมพัฒนาขึ้นความเจริญมากยิ่งขึ้น ก็จะทำให้คนมีกิเลสมากยิ่งขึ้น จึงต้องใช้ปัญญา ในการ อยู่บนโลกใบนี้ ในบทนี้อาจารย์นวรรตพงษ์ไพบูลย์ ได้ร้อยเรียงบทกวีเพื่อเป็นการสั่งสอนและเปรียบเทียบให้ทราบถึงความดีงาม และการใช้ปัญญา เพื่อให้พ้นจากกิเลสทั้งปวง

ภูมิเมืองกาญจน์

เปิดหน้ากระดานใหม่	ในโรงงานกระดาษเก่า
บันทึก จารึกเล่า	ภูมิบ้าน ภูมิเมืองกาญจน์
ภูมิหนึ่ง ภูมิศาสตร์	ภิบยธาตุแห่งภูมิสถาน
ขุนน้ำ พนมพนานต์	แลทุ่งใหญ่เนรศวร
ภูมิสอง ภูมิทัศน์	ธรรมชาติประมาณประมวล
ไทรโยค ยังเฝ้ายวน	“...น้องเอย..เจ้า ไม่เคยเห็น”
ภูมิสาม ภูมิประวัติ	ประวัติศาสตร์สำแดงเด่น
บ้านเก่า กระทั่งเป็น	แดนเมืองด่านผ่านศึกสมัย

ภูมิสี คือ ภูมิธรรม

สีภูมิ ความภูมิใจ

อารยวิถีธารไทย

จารึกเรื่อง ภูมิเมืองกาญจน์ ฯ

วันอาทิตย์ที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2564

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพของโรงงานกระดาษเก่า ที่กลางเมือง จังหวัดกาญจนบุรีซึ่งโรงงานกระดาษแห่งนี้เป็นที่ผลิตธนบัตร ในสมัยอดีต และเป็นพื้นที่ที่มีเทคโนโลยีการผลิตกระดาษอันทันสมัยแต่ปัจจุบันได้หมดสัญญาและทิ้งร้าง อาจารย์อนุรักษ์จึงเขียน เพื่อกระตุ้นให้คนได้เห็นว่าเป็นภูมิบ้านภูมิเมืองของจังหวัดกาญจนบุรีโดยแท้ซึ่งได้บรรยายเพิ่มเติมถึงภูมิศาสตร์ของจังหวัดกาญจนบุรีที่เป็นแหล่ง ภูมิฐานของสถานที่ที่มีทั้งผืนน้ำผืนป่า ภูมิที่ 2 คือภูมิทัศน์ ซึ่งมีความสวยงาม ทั้งน้ำตกทั้งผืนป่าที่อุดมสมบูรณ์ และภูมิที่ 3 คือภูมิประวัติศาสตร์ที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานเป็นเมืองหน้าด่านผ่านศึกสงครามมาอย่าง ต่อเนื่องและเป็นพื้นที่เก่าแก่ของประเทศภูมิที่ 4 คือภูมิธรรมคือมีทั้งอารยธรรมมีวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่ยัง เรียบสงบและภูมิที่ 4 ภูมิ ใจ คือความภาคภูมิใจกระตุ้นความภาคภูมิใจของคนเมืองกาญจนบุรีให้มาสำนึกกรักบ้านเกิดในภูมิเมืองกาญ

เกมกลโก

ชนชั้นใดได้เปรียบ ไตเสียเปรียบ

ให้ตีความนำไว้ได้แบายคาย

กตिका กติเกม กติโก

ยุติธรรมคือธรรมที่ ยุติตรา

ชนชั้นใดได้เปรียบ ไตเสียเปรียบ

สังคมคนยังคน อยู่คนคน

"รัฐธรรมนูญ ไม่ใช่ปัญหา.."

"รัฐประหาร..ปลายเหตุ.." สังเกตไว้

มันโกงซับซ้อนโกงซ้อนเงื่อน

กลายเป็นความถูกต้องต้องช่วงชิง

บรรทัดเทียบอยู่ที่มีกฎหมาย

ทั้งผลดีผลร้ายใช้กติกา

เป็นบ่วงบาศก์คาดโยงทุกองศา

ประทับรับด้วยบัญชาแห่งนั้นชน

มีอาจเทียบโดยสำแดงแห่งเหตุผล

ใช้เล่ห์กลจักรกล เป็นกลไก

ศีกฤทธิ์กล่าววาวจา ให้คิดใหม่

"คนโกง.." ไชรี "..คือต้นเหตุ" ต้นเหตุจริง

โกงจนเหมือนไม่โกงก็โกงกลิ้ง

นี่คือสิ่งหมักหมม สังคมไทย!

วันอาทิตย์ที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2564

ในสัปดาห์นี้ อาจารย์นวรรตน์ ได้พูดถึง กลโกงของผู้มีอำนาจ ที่เมื่อมีอำนาจก็เข้ามาแก้กติกา แก่ระเบียบ เพื่อให้ เกิดความถูกต้อง กับสิ่งที่ตัวเองได้ทำไว้นั้น ซึ่ง เท็จจริงแล้วคือใช้กลอุบาย ที่จะหาผลประโยชน์ทั้งสิ้น โดย ได้ยกคำของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมทย์ มากล่าวไว้ว่ารัฐประหารปลายเหตุ ซึ่งหมายถึงว่าการรัฐประหารเป็น ปลายเหตุต้นเหตุที่ต้องมีการรัฐประหารคือคนโกงและโกง ตลอดเวลาจนหมักหมมจนคนชินชากลายเป็นว่าสังคมนี้ เต็มไปด้วยกลโกง เกมกลโกง

จบบสิ้น	ปักเลน	กระบวนกร
ทุกชั้นตอน		ตามกติกา
ไปควร		จะค้ำคา
ให้ค้ำคา		อยู่คาใจ
วิจารณ์		ญาณ
วิญญูชน		คนส่วนใหญ่
ยอมเห็น		และเป็นไป
สะท้อนเจตน์		จำนงตน
คำถาม กับ		คำตอบ
รับผิดชอบ		ด้วยเหตุผล
ชอบกล		ไม่ชอบกล
ก็ควรครบ		กระบวนกร
ก่อร่าง		ขึ้นรูปแล้ว
จะต่อแนว		ตั้งตำนาน
ต่อยรูป		ลงรอนราน
ฤตั้งรูป		ให้ดำรง
ไปควร		จะค้ำคา
ให้ค้ำคา		คาใจจง
จบเรื่อง		ระเรื่องปลง

ไม่เป็นหลัก

ไปปักเลน

วันอาทิตย์ที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2564

ในสัปดาห์นี้ได้พูดถึงการโหวต คว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา 256 และเพิ่มเติมหมวด 51/1 จากที่ประชุมรัฐสภา โดยนาวรัตน์พงษ์ไพบุลย์ ได้ สะท้อนภาพของจิตสำนึกของนักการเมือง ที่มีคำถามแฝงอยู่ภายในตลอดเวลาถึงการกระทำ และ การกระทำแต่ละครั้ง ก็เหมือน การ ดึงเข้าดึงออก ไม่เป็นหลักให้ประเทศโดยเปรียบเหมือน ไม้หลักปักเลน

วัดใจไทย

ตรุษฝรั่ง ตั้งต้นสนคริสต์มาส	ห้อยกระดาดของขวัญหอहररा
แอปปิ้วเียร์ เย...โหเฮฮา	ลุงชานต๋านำรักทักทายไทย
ถึงตรุษจีนไหว้เจ้า เปี้ยเหลาเอี้ย	ออหอเจี้ยเบ็ดเสร็จหมูเป็ดไก่
อีกซองแดงอั่งเปา เอ้าเอาไป	จุดประทัดปัดไล่ ไร้รังควาน
สิ้นเดือนสี่ปีสุดเป็นตรุษไทย	มหาฤกษ์มหาชัย แผ่ไพศาล
ศรีฤศลเสริมส่งบุญสงกรานต์	เป็นภูมิบ้านภูมิเมืองร่วมเรื่องรอง
ตรุษฝรั่งจีนไทย ร่วมได้หมด	ไม่กำหนดกฎเกณฑ์เป็นหอห้อง
สเด็กกับจับฉ่าย ยังโยยออง	มิได้มองหมายมั่นสำคัญใคร
วัดกิเลสด้วยใจที่รู้จริง	วัดน้ำด้วยลูกดิ่ง หยั่งรู้ได้
วัดความดีความเลวด้วยพุดินัย	วัดหัวใจคนไทย วัดใดดี!

วันอาทิตย์ที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2564

เนาวรัตน์ได้เปรียบเทียบของ เทศกาลต่างๆของแต่ละประเทศเช่นเทศกาลคริสต์มาส เทศกาลปีใหม่ ของ ซีกตะวันตก และเทศกาล ตรุษจีนของชาวจีน เทศกาลสงกรานต์ของไทย ซึ่งทุกเทศกาลเป็นการส่งเสริมความสามัคคี และเป็นวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมา ซึ่งในปัจจุบันเทศกาลงานวัฒนธรรมต่างๆ ได้ถูกควบรวม กัน ไม่มีการแบ่งแยก และ ได้พูดถึง กิเลสที่เกิดขึ้นในมิติต่างๆ ว่าสามารถที่จะ เห็นถึงความดีความงามได้ แต่เราจะวัดใจกันได้ อย่งไรเพื่อที่จะเห็นถึงความดีความงาม นั้นๆ

ผิด-ชอบ

ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สูงสุด	ที่มนุษย์ต่อมนุษย์ พึงมีให้
ศักดิ์คือ ศักยภาพพึงปรับใช้	ศรี นั้นได้แก่ศิริ ความดีงาม
คือศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์	อันสูงสุดคือเสรีหลากหลาย
เสรีภาพสองแพร่งแผ่ขยายความ	คือเสรีไปตามกิเลสแรง
กับ เสรี ไปพ้นจากกิเลส	อันเป็นเหตุฉิบหายในทุกแห่ง
เสรีตามกิเลส เดชสำแดง	มักจะแผ่ในนามคำ เสรี
ต้องเสรีไปพ้นจากกิเลส	คือขอบเขตคือหลักของศักดิ์ศรี
ทำสิ่งที่ "ชอบธรรม" คือความดี	ทำสิ่งที่ "ชอบทำ" มักจะยับยั้ง
ทำให้เกิดที่ชอบทำ ตามใจชอบ	สนองตอบตามใจได้พร้อมสรรพ
ทำสิ่งที่ชอบได้คณานับ	แต่ต้องรับผิดชอบ..สิ่งที่ทำ

วันอาทิตย์ที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2564

ในบทนี้อาจารย์นวัฒน์ พูดถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และได้อธิบายถึงศักดิ์คือศักยภาพ สี่คือสิริคือความดีงาม และยังได้พูดถึงเสรีภาพในการกระทำต่างๆ โดยแบ่งเป็นเสรีให้พ้นจากกิเลสกับเสรี ตามกิเลสซึ่ง จัดส่งผลต่างๆมากมาย และแนะนำให้ ทำเสรีให้พ้นจากเกลียด เพื่อให้เกิดความชอบธรรม และ เมื่อกระทำอะไรลงไปแล้ว ก็จะต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ทำ โดยมีการเล่นคำว่าชอบทำ และชอบทำ เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นถึงธรรมะและการกระทำ

ทุนไทย

ดีใจกับ "ทุเรียนใต้-ลำไยเหนือ"	ช่วยกุลเกื้อเศรษฐกิจด้วยผลิตผล
เป็นโอชะแผ่นดินบันดาลดล	ได้เลี้ยงตน เลี้ยงแดน เลี้ยงแผ่นดิน
ได้เลี้ยงโลกลองลิ้ม รู้ชิมรส	ผลไม้ไทยสด ไม่หมดสิ้น
ดกสะพรั่งทั้งปีได้มีกิน	เป็นอาภินิหารประจำอยู่ ฤดูกาล
กล้วยฝรั่งมังคุดละมุดส้ม	เงาะมะยมส้มโอแตงโมหวาน
ทั้งมะพร้าว น้ำหอมพร้อมลูกตาล	ทุกหย่อมย่านบ้านสวนล้วนมากมี

จึงขึ้นชื่อลือกัน แผ่นดินทอง	แผ่นดินไทยไยของถ่องวิถี
ไม่อัปจนชั้นแค้นแสนทวี	แม่ธรณี กรุณา มาให้นม
ถอดรหัส "ทุเรียนใต้-ลำไยเหนือ"	การกุลเกื้อจัดการ ผสานสม
ทรัพย์ในดินถิ่นไทย ได้ชื่นชม	ความอุดมสมบูรณ์...คือทุนไทย!

วันอาทิตย์ที่ 29 สิงหาคม พ.ศ.2564

ในบทกวีทุนไทย อาจารย์นวรรตน์พงษ์ไพบูลย์ ได้พูดถึงความอุดมสมบูรณ์ของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นพืชผักผลไม้ต่างๆ ที่มีอยู่ในตึกทุกฤดูกาลและมีรสชาติที่อร่อย และสามารถใช้เป็น ตัวชี้วัด ทางเศรษฐกิจได้ เพราะพืชผักผลไม้ต่างๆ เหล่านั้นล้วนเป็นของที่มีชื่อมีรสชาติและมีความต้องการเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งของเรานั้นพืชผักผลไม้เหล่านั้น ก็ได้มาจากผืนแผ่นดิน ในประเทศไทย ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์อยู่ จึงเปรียบเสมือน เป็นทรัพยากรของประเทศที่สามารถจะเป็นทุนให้กับประเทศได้

ถุงดำ

ปฏิบัติ ปฏิค้ำ	ถุกถุงดำ อันดำดี
ใช้คลุม และใช้คลี	มีอะไร ในถุงดำ
อำนาจแห่งบาทใหญ่	เอาบทเหยียบเอาบาทยำ
ยกอธรรม ขึ้นเป็นธรรม	อำนาจเถื่อน จึงอ้าง
พิทักษ์ธรรมสันติราษฎร์	สันติราษฎร์ ประชาประสงค์
ป้องภัย ปลดภัยลง	กลับเป็นภัย ไปเสียเอง
ใช้ชั่ว เข้าปราบชั่ว	ก็ชั่วได้ ไม่ต้องเกรง
อลวน จึง อลเวง	จะพอกถ่าน ด้วยอันใด
ปฏิบัติ ปฏิค้ำ	ก็คล้ำคล้ำ ตามกันไป
โอ้วว่า ประเทศไทย	เหมือนนกคลุม ด้วยถุงดำ

วันอาทิตย์ที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2564

ถุงดำในสัปดาห์นี้อาจารย์นงลักษณ์พงษ์ไพบูลย์ ได้ยกกรณีของนายตำรวจที่ใช้ถุงดำครอบหัวคนร้าย แล้วบังคับ ให้สารภาพ จนคุณนายถึงแก่ความตาย ซึ่งเมื่อ สื่อต่อๆไปทำให้ทราบว่าคุณนายตำรวจท่านนี้มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการ ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบ ในหลายกรณี และ มีความร้ายแรงแบบอย่างมาก จึงทำให้อาจารย์นงรัก สะท้อนภาพลงมาถึง ผู้ที่มีอำนาจซึ่งหมายถึงตำรวจที่กลายเป็นใช้อำนาจเถื่อน มาทำให้ประชาชนเดือดร้อนแทนที่

จะดูแลพี่น้องประชาชนให้มีความสุข จึงกลายเป็นว่าตำรวกับเป็นภัยกับสังคมเสียเองซึ่งนโยบายการปฏิรูปตำรวจ ก็ยังไม่สามารถจะเดินไปได้ถึงไหน อาจารย์นรใช้คำว่าปฏิรูปติศา ก็ยังไม่สำเร็จ และ หนทางที่จะสำเร็จคงมีดมน เหมือนกับประเทศเราที่ถูก ถูกด่าคลุมไว้จนมองไม่เห็นแสงสว่าง

สัจวธิ

ภาษา ช่วยสื่อความ	ให้คนได้ เข้าใจกัน
ภาษา จึงสำคัญ	เป็นรากฐาน ของสังคม
จากพื้น จึงพัฒนา	เป็นวิถี อันอุดม
โครงสร้าง สืบส่งสม	เป็น วิวัฒนาการ
จากพื้น จึงเป็นภูมิ	คือ ภูมิธรรม คือ ภูมิฐาน
ภูมิโพธิสมการ	ภิปาสุดิธรรมา
รากฐาน และ พื้นฐาน	กับ ภูมิฐาน สถาปนา
คือฐาน แห่งมรรคา	สังคมอารยวิถี
คือ อารยธรรม	คือ ความงาม คือความดี
ผดไพล่ ไปจากนี้	ก็ ดิ่งเหว แห่งหายนะ
	วันอาทิตย์ที่ 19 กันยายน พ.ศ 2564

ในบทนี้ พูดถึง ความสำคัญ ของสิ่งต่างๆ โดยภาษาจะ เป็นเครื่องสื่อความหมายให้ได้เข้าใจกัน ภาษา จึงนับเป็นรากฐานของสังคม และผ่าน การพัฒนา เป็นวิวัฒนาการ จากพื้นฐานจึงเป็นภูมิซึ่งภูมิในที่นี้คือทั้งภูมิธรรม และภูมิฐาน ซึ่งนัยยะพูดถึงรากฐานภูมิฐาน แห่ง มรรคในพระพุทธศาสนา เป็นชื่อแห่งโลกุตระธรรม คู่กับ ผล มี ๔ ขั้น คือ โสตาปัตติมรรค สกทาคามิมรรค อนาคามิมรรค อรหัตมรรค ทางที่จะนำไปสู่ความพ้นทุกข์ เป็น ๑ ใน อริยสัจ ๔ ได้แก่ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ และมรรค เรียกเต็มว่า มรรคมองค์ ๘ ประกอบด้วย สัมมาทิฐิ - ความเห็นชอบ ๑ สัมมาสังกัปปะ - ความดำริชอบ ๑ สัมมาวาจา - การเจรจาชอบ ๑ สัมมากัมมันตะ - การงานชอบ ๑ สัมมาอาชีวะ - การเลี้ยงชีวิตชอบ ๑ สัมมาวายามะ - ความพยายามชอบ ๑ สัมมาสติ - ความระลึกชอบ ๑ สัมมาสมาธิ -ความตั้งใจชอบ ๑ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า มัชฌิมาปฏิปทา คือ ทางสายกลาง. (ส. มารุค ป. มคค).ซึ่งเป็นพื้นฐานของวัฒนธรรมที่ดีงาม

สามรู้

พระสององค์ อยู่บนสะพานข้าม	องค์หนึ่งถามอีกองค์ ด้วยสงสัย
“ท่าครับ น้ำนี้...ลึกลงเท่าไร...”	พระถูกถามตอบทันที...โดยผลึกโครม!
ถูกผลึกหล่นลงน้ำ คือคำตอบ	ครามรู้ชอบอันประดับเข้าถึงโถม
ใช้รู้เพียงลมปาก จากญาติโยม	แต่รู้จากจุมโจม ประจักษ์จริง
ถ้าตอบว่า น้ำลึก ก็ “รู้จัก”	คือรู้ลึกกว่ารู้ รู้ทุกสิ่ง
ถ้าบอกเลขประกอบด้วยช่วยอ้างอิง	ก็ว่ารู้ลึกยิ่ง “รู้จริง” จัง
ครั้นถูกผลึกหล่นโครมลงจมน้ำ	ต้องผุดคำผุดวาย ให้ถึงฝั่ง
รู้ลึกด้วยตนได้ ไม่ต้องฟัง	ได้ “รู้แจ้ง” รู้ยังดั่งบันดล
“รู้จัก” คือ รู้ลึกกว่ารู้ ชื่อ	“รู้จริง” คือ รู้ลึกด้วยเหตุผล
“รู้แจ้ง” คือ รู้ได้ ด้วยโดยตน	คือ แບบยลครรลอง ของความจริง!

วันอาทิตย์ที่ 26 กันยายน พ.ศ 2564

สามรู้เนาวรัตน์พงษ์ไพบุลย์ ได้กล่าวถึง 3 รู้คือรู้จักรู้จริงและรู้แจ้ง โดยเปรียบเทียบ พระสงฆ์ 2 องค์ ที่ถามกันว่า น้ำลึกแค่ไหน แต่ฉับพลันก็ถูก ถีบลงน้ำ เมื่อลงไปถึงน้ำแล้ว อาจารย์เนาวรัตน์พงษ์ไพบุลย์ ก็ได้ยกขึ้นเปรียบเทียบว่า ถ้าถาม ก็จะได้รู้จากคำตอบของคนอื่น แต่ถ้าปฏิบัติจริง ก็จะได้รู้จริง ดังเช่นพระที่ลงไปใต้น้ำ ก็จะได้รู้ว่าน้ำลึกขนาดไหน และรู้ว่า จะต้องไหว ด้วยแรงเท่าไร จากแรงน้ำจึงจะเอาตัวรอดได้ จึงจะ รู้จัก รู้จริง และรู้แจ้ง ได้ด้วยตนเอง

เพลงพรแผ่นดิน

รอนรอนอัสดง ดับฟ้าราตรี	ฟ้าใหม่ยังมี รังสีอรุณรุ่งฟ้าดาววัน
ราตรีประดับดาว หวังหาเพ็ญจันทร์	ฟ้าไม่เคยไหวหวั่น
เหมือนเดือนตะวัน ยังสาครังสี	ดับแผ่นดิน สิ้นแล้วดวงดาว
หนาวหยาบน้ำตา พระธรรณี	ดั่งแผ่นดินสิ้นรังสี
แต่ชีวิตไม่สิ้นความหวัง	เพลงพรแผ่นดิน มิ่งขวัญบันดาล
เหมือนดังความฝัน เต็มฝันต่อไฟร่วมร้อยพลัง	ดวงเทียนต่อเทียน ให้เห็นเส้นทาง
ฟ้ามืดแล้วสว่าง	หัวใจไม่จางไม่ห่างไม่หัน
ร่วมพลังร่วมฝันร่วมไผ่	หมายส่องแสงเฝื่อนเหมือนดวงดาววัน

ปณิธาน มั่นสรวง

แผ่นดินทอง แผ่นดินธรรม

วันอาทิตย์ที่ 10 ตุลาคม พ.ศ 2564

เป็นอีกหนึ่งโปรเจกต์ทางดนตรีของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ร่วมมือกับโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย สร้าง “เพลงพรแผ่นดิน” โดยนำทีมอาจารย์คีตศิลป์ในระดับประเทศ ชูเกียรติ ฉาโรง, ครอบยชอ ฤทธิธาราร จันทะโก, อาจารย์ชิ สุวิธาน พัฒนาไพวัลย์ นักดนตรีและอาจารย์ด้านชาติพันธุ์ชาวปากาเกอะญอ มารวมตัวกัน มี จัสมิน พัทธราลี ดำรงศรีธรรมประเสริฐ เป็นผู้ขับร้องบทเพลง ซึ่งประพันธ์คำร้องโดย อ.เนาวรัตน์ ทั้งหมด “เพลงพรแผ่นดิน” ของ อ.เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ นั้น มีความพิเศษคือ เป็นบทเพลงที่ใช้ทำนองเพลงสุรินทร์ทราหู 2 ชั้น ซึ่งเป็นเพลงไทยเดิมสมัยกรุงศรีอยุธยา มีลีลาไพเราะ เย็นหู มาเรียบเรียงใหม่โดยใช้เครื่องดนตรีไทยทั้งซอด้วงของครอบยชอและซอของ อ.เนาวรัตน์ เครื่องดนตรีพื้นเมืองเตนน้ำของ อ.ชิ ผสานกับเครื่องดนตรีสากลคือกีตาร์ของคุณชูเกียรติ ร่วมบรรเลงอย่างกลมกลืนโดย อ. เนาวรัตน์กล่าวว่า “ผมได้รับทางเพลงนี้จากครูต๋อ ใองการ กลับขึ้น ซึ่งให้ทางเพลงนี้แก่ท่านมานานแล้ว แต่ก็ยังหาเนื้อหาและคำร้องที่เหมาะสมกับความไพเราะของเพลงไม่ได้เสียที จวบจนหลังจากการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ของเรชาวไทย จึงสามารถรอบบร้อมให้กลมกลืนกับทำนองเพลงได้อย่างเหมาะสมลงตัว อยากให้เพลงนี้เป็นกำลังใจให้กับคนไทยทุกคนว่า แม้ในความเศร้าเสียใจแต่เราก็คงมีความหวัง และต้องมุ่งมั่นที่จะสานต่อให้ประเทศไทยเป็นแผ่นดินทอง แผ่นดินธรรมตามพระราชปณิธานให้ได้ในที่สุด”

หลักชัย

หลักชัย	ใช้เป้าหมาย
แต่เป้าหมาย	คือหลักชัย
เป้าหมาย	เป็นหัวใจ
ต้องเข้าใจ	หัวใจจริง
ชัยชนะ	ใช่แค่ธง
ใช่แค่คว้า	แค่ทำชิง
ยิ่งหวัง	ก็ยิ่งวิ่ง
ยิ่งรบรา	ยิ่งฆ่าฟัน
หลักชัย คือ	หลักใจ
ต้องเข้าใจ	ต้องประจัน
ความจริง	สิ่งสำคัญ
คือชนะใน	ใจตัวเอง

ซึ่งดี	และซึ่งเด่น
ยิ่งเป็นใหญ่	ยิ่งข่มเหง
ยิ่งคว่ำ	ยิ่งกว้างแคว้ง
เป็นเหยื่อโลก	สับโซกคัด
หลักชัย	เป็นช่วงช่วง
แลแต่ละช่วง	ต้องแจ่มชัด
เป้าหมาย	เป็นมาตรวัด
เพื่ออะไร	และเพื่อใคร!

วันอาทิตย์ที่ 17 ตุลาคม พ.ศ 2564

ในสัปดาห์นี้ เนาวรัตน์พงษ์ไพบุลย์ ได้พูดถึง หลักชัย โดย เน้นย้ำ ให้เห็นถึงว่า รัก ที่จะทำเป้าหมายที่จะทำนั้นเพื่อใคร ต้องชัดเจน ไม่ใช่ซึ่งดีซึ่งเด่นไม่ใช่ซึ่งอำนาจช่วงชิงและ ข่มเหงบุคคลอื่น ต้องมีความชัดเจน และมีความถูกต้อง ในหลักนั้น ว่าเพื่อผลประโยชน์ของใครกันแน่

แบก วาง

รักแสนแสนหวง ปานดวงแก้ว	หนอแววชีวา...นิจจาเอ๋ย
ยิ่งรัก ยิ่งเลือน เหมือนละเลย	ชีวิตเจ้าเอ๋ย...อนาถนัก
พึงใครต่อใคร ยากไปทั่ว	พึงตัวของตัว ยิ่งยากหนัก
ยกย่ำลำเค็ญ ไม่เว้นวรรค	ประจักษ์เหมือนไม่ประจักษ์ ทั้งหนักเบา
บางครั้ง เปราะบาง เหมือนอย่างแก้ว	บางครั้ง หนักแน่น ปานขุนเขา
จะปลายอวาก็จะเลือนไปเหมือนเงา	จะแบกเล่า ก็จะหนัก พะวักพะวน
ไม่ยึดมั่นถือมั่น หมั่นตรองตรึก	ยิ่งรู้สึก ยิ่งระล่ำ ช้ำสับสน
โอ้อว้า แว่วชีวา พามัดมน	ต้องรู้ทัน รู้อยู่ รู้แยกคาย
ไม่ยึดมั่นถือมั่น ตามครรลอง	แต่ก็ต้อง มุ่งมั่น สมมันหมาย
วางก็แตก แบกก็นัก ทั้งใจกาย	ไม่ถ่วงตายเลยนะนี่...หนอชีวิต!

วันอาทิตย์ที่ 31 ตุลาคม พ.ศ 2564

ในบทนี้อาจารย์เนาวรัตน์พงษ์ไพบุลย์ ได้พูดถึง การใช้ชีวิต ที่มีความ สับสน วุ่นวาย ในทุกๆมิติ ทั้งเรื่องความรัก ความรู้สึกนึกคิด ที่ไม่มีความแน่นอน และ มีความสับสน วุ่นวายอยู่ตลอดเวลา ในการดำเนินชีวิต ซึ่งท่าน

ได้แนะนำถึง การปล่อยวาง ไม่ยึดมั่นถือมั่น ไม่ยึด ความเป็นตัวกูของกู อย่างท่านพุทธทาสเคยสอนไว้ และ รู้จัก
เท่าทันเรื่องต่างๆ ก็จะใช้ชีวิตได้ง่ายขึ้น

กระจกใจ

"กายเรา เป็นกรอบไม้	คือกรอบรอบ กระจกเงา
กระจก คือ ใจเรา	ประกอบเป็น กายและใจ
หมั่นเช็ด และหมั่นถู	หมั่นดูแล กระจกใจ
กิเลส คือคลีไคล	ฝุ่นละอองย่อมไม่มี"
ศิษย์พี่ ผู้ทรงภูมิ	จารึกถ้อย สุวาที
ศิษย์โง่ ผู้เงางี้	จึงไหว้วาน อ่านให้ฟัง
ฟังความ แล้วบอกไป	ให้เพื่อนเขียน ไปตามสั่ง
เป็นจริง และเป็นจัง	จารึกนี้ เป็นนิรันดร์
"กรอบไม้ ก็ไม่มี	กระจกเงา ก็ไร้พลัน
ฝุ่นละออง กิเลสนั้น	จะลงจับ กับอะไร!"

วันอาทิตย์ที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ.2564

ในฉบับนี้ ได้พูดถึง กายกับจิต โดยเปรียบเทียบเหมือน กรอบกระจกเงา กลายเป็นกรอบไม้ กระจกเป็นใจ
ซึ่งเมื่อทั้งสองอย่าง มีตัวตนก็ จะต้องเกิดความสกปรกก่อขึ้นทั้งที่กรอบและกระจก แต่ท่านใจและกาย บริสุทธิ์ ไม่
ยึดติด ไม่มีความทุกข์ไม่มีกิเลส ฝุ่นฝ้ายต่างๆก็ไม่สามารถจะมาจับที่กายและใจได้

น้ำนิ่ง – ตลิ่งไหล

น้ำนิ่ง ตลิ่งไหล	คือใจนิ่ง เป็น ปกติ
จิตเป็น สมาธิ	ดูจิตเห็น ตามเป็นจริง
สรรพสิ่ง ล้วนเคลื่อนไหว	เปลี่ยนแปลงได้ ทุกสรรพสิ่ง
น้ำนิ่ง สนิทนิ่ง	ตลิ่งไหล เปลี่ยนไปเสมอ
ตามรู้ ตามดูจิต	ได้เห็นจิต ประจักษ์เจอ

สุขสัน ที่ปรนเปรอ

ทั้งทุกข์เฝ้า ระอาเอื้อม

สลัดจิต ที่ติดยึด

ให้จิตหยุด ไหวกระเพื่อม

สูงสุด และ ทรวดเสื่อม

ล้วนตลิ่ง แหละพาไป

รู้ธรรม ต้องรู้ถอด

รหัสธรรม รู้มาใช้

น้ำนิ่ง ตลิ่งไหล

ให้ขบคิด เป็นปริศนา!

วันอาทิตย์ที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ.2564

ในบทนี้ ได้พูดถึง กายกับจิต โดยเปรียบเทียบเหมือน กรอบกระจกเงา กลายเป็นกรอบไม้ กระจกเป็นใจ ซึ่งเมื่อทั้งสองอย่าง มีตัวตนก็ จะต้องเกิดความสกปรกก่อขึ้นทั้งที่กรอบและกระจก แต่ทว่าใจและกาย บริสุทธิ์ ไม่ยึดติด ไม่มีความทุกข์ไม่มีกิเลส ผุ่นผ้าต่างๆก็ไม่สามารถจะมาจับที่กายและใจได้ นอกจากนี้ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้อธิบายเพิ่มเติมในมติชน สุดสัปดาห์ไว้ดังนี้

คำ “น้ำนิ่ง-ตลิ่งไหล” นี้เป็นปริศนาธรรมได้มาจากสวนโมกข์ เมื่อครั้งบวชเป็นพระอยู่ที่นั่น โวหารธรรมท่านองนี้มีมากในพุทธนิยายเซนซึ่งเป็นฝ่ายมหายาน มักใช้ศิลปะการ “กลับความ” คือให้ตีความใหม่เช่นเรื่องนี้เมื่อเห็นธงพลิวลมไหวก็จะบอกว่า “ธงไม่ได้ไหว จิตต่างหากที่ไหว” น้ำนิ่ง-ตลิ่งไหล ก็โดยนัยเดียวกันคือ “น้ำไม่ได้ไหล ตลิ่งต่างหากที่ไหล” เป้าหมายของทุกคำบอกและคำสอนจะมุ่งที่ “จิต” เป็นสำคัญ ด้วยธรรมดาจิตย่อม “ปรุงแต่ง” อยู่เสมอ แทบจะทุกตลอดเวลา ดังนั้น ทำให้จิตหยุดปรุงแต่งได้จึงเป็นการทำให้จิตคืนสู่สภาวะ “ปกติ” อันเป็นธรรมชาติเดิมแท้ของจิตนั่นเอง ดังคำ “จิตเดิมแท้” หรือ “จิตว่าง” คือมันว่างจากการปรุงแต่งด้วยความคิดทั้งปวง ว่างจากความรู้สึก ความนึก ความคิดอันเป็นธรรมดาของความปรุงแต่งในจิต จิตว่าง ไม่ได้หมายความว่า “ไม่มีจิต” เหมือน “มือว่าง” ไม่ได้หมายความว่า “ไม่มีมือ” ฉะนั้นใครๆก็เห็นด้วยใจไม่เห็นด้วยกับคำว่า “จิตว่าง” เป็นทำนองว่าไม่เห็นด้วยเพราะเขาหาว่าว่างคือ ไม่คิดอะไรเลย ไม่รับผิดชอบอะไรทำนองนั้น แล้วสรุปว่า “ไม่เอาด้วย” คือเขาคิดว่า “จิตว่าง” ก็เท่ากับ “ไม่มีจิต” เมื่อไม่มีจิตแล้วจะไปคิดทำอะไรได้ ทำนองนั้น ไม่ได้คิดว่า จิตว่างก็เหมือนมือว่าง ซึ่งมือว่างก็ไม่ได้แปลว่าไม่มีมือจิตว่างคือ ธรรมชาติเดิมแท้ก่อนจะปรุงแต่งเป็นอารมณ์ ความรู้สึก ความนึก ความคิด ธรรมชาติเดิมแท้เป็นพื้นจิตเดิมแท้ ดังคำบาลีว่า ปภัสระ มิตถัง ภิกขเวจิตตัง อาคันตุเกหิ อุปะกิเลเสหิ แปลว่า จิตสว่างเป็นประภัสสรอยู่ กิเลสคืออาคันตุกะ หรือแขกผู้มาเยือน หรือจรมมาเป็นคราวๆสว่างใสเป็นประภัสสร นี่คือการอยู่ด้วยปัญญาซึ่งทำหน้าที่รับรู้และรู้เท่าทันการ “ปรุงแต่ง” อยู่ตลอดเวลา

ดังคำอธิบายชั้นห้า “รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ” นั้น จำแนกเป็น “กายกับจิต” รูปคือกาย ส่วนเวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ นั้นคือจิต

วิญญาณคือตัวจิต (จากศัพท์ ญาณ = รู้ วิ, วิญ = ยิง) เป็นตัวรู้หรือธาตุรู้ ดังเรียกมโนธาตุ ส่วนเวทนา สัญญา สังขาร เป็นคุณสมบัติของจิตที่มันสามารถทำงานได้สามอย่างคือ รู้สึก (เวทนา) นึก (สัญญา) คิด (สังขาร)

รู้สึก นึกคิด คำไทยแท้ๆ นี่แหละคือคุณสมบัติทั้งหมดของความเป็นจิต

นำขึ้นคือ เราแปลคำนำใช้ผิดจากความหมายเดิม กระทั่งคิดว่าเป็นความหมายจริง เช่น เวทนาหมายถึงสังสาร สัญญาคือคำมั่นหรือการทำนิติกรรม สังขารคือร่างกาย ซึ่งเป็นภาษาโลกๆ ท่านอาจารย์พุทธทาสกล่าวว่า นี่เป็นปัญหาที่ทำให้ไม่เข้าใจธรรม โดยท่านบอกว่า คือการให้ความหมาย “ภาษาคน-ภาษาธรรม” ต่างกัน

ดังความหมายจากคำศัพท์ในชั้นนี้เป็นตัวอย่าง ซึ่งยังมีอีกมากมายในภาษาธรรม

เฉพาะคำ “สังขาร” แปลว่า “ปรุงแต่ง” นี่เป็นกิริยา เมื่อปรุงแต่งเป็นตัวตนซึ่งเป็นนามขึ้นมา เราไปฉวยเฉพาะตัวตนว่าเป็นความหมายสำเร็จรูป เลยเหมาเอาว่าสังขารคือตัวตนหรือร่างกายไปเลย จนนึกไม่ออกว่าคำสังขารจะแปลว่า “ปรุงแต่ง” ได้อย่างไร เช่นกันกับคำเวทนา และสัญญานั้นก็พานึกไม่ออกว่ามันจะแปลว่า ความรู้สึก และความนึก คือจำได้หมายรู้ไปได้อย่างไร “น้ำนิ่ง-ตลิ่งไหล” ความหมายคือ จิตนิ่งหยุดปรุงแต่งดูความเคลื่อนไหวหรือความเปลี่ยนแปลงเป็นไปของสรรพสิ่ง คือจิตที่สว่างอยู่ด้วยปัญญาหรือสว่างรู้ ดังความหมายของคำ “พุทธะ” ที่หมายถึง สะอาด สว่าง สงบ เบิกบานอยู่ด้วยธรรม คือรู้เท่าและรู้ทันตามรู้ในทุกขณะจิตนั้น “ขณะ” คือความเปลี่ยนแปลงตลอด เหมือนเข็มวินาทีบนหน้าปัดนาฬิกาที่ไม่หยุดนิ่ง ที่จริงน้ำต่างหากที่ไหลไม่หยุดนิ่ง ตลิ่งต่างหากที่สถิตคงที่อยู่ น้ำไหลผ่านตลิ่งตลอดเวลา นี่ความเป็นจริง แต่ครั้นพูดกลับความเป็นน้ำนิ่ง ตลิ่งไหล ทำให้นึกคิดว่าอะไรคืออะไร ซึ่งเมื่อคิดกลับความก็จะเห็นอีกมุมหนึ่งทันที ดังจิตในชั้นนี้คือวิญญาน (รู้ยิ่ง) เป็นมโนธาตุ แม้จะสามารถรู้สึกนึกคิดได้ แต่ก็ไม่ต้องไปข้องติดยึดอยู่ การไม่ไปข้องติดยึดอยู่นี้เองคือความนิ่งอันเป็นธรรมชาติพื้นฐานของ “จิตเดิมแท้” เพราะฉะนั้น ถึงมันจะไหลไป แต่จิตเดิมแท้ก็นิ่งอยู่ นิ่งอยู่เสมอตลอดเวลา ทุกขณะแห่งความเปลี่ยนแปลง บ้านเมืองเรา โลกเราวันนี้กำลังเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ดังภาวะ “โลกรวน” อยู่นี้ ต้องการปัญญารู้เท่าทัน อยู่กับมันให้ได้ ด้วยอาการหรือลักษณะที่ว่า สงบสยบเคลื่อนไหว น้ำนิ่ง-ตลิ่งไหล น้ำนิ่ง ตลิ่งไหล คือใจนิ่ง เป็นปกติ จิตเป็น สมมติ ดูจิตเห็น ตามเป็นจริง สรรพสิ่ง ล้วนเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลงได้ ทุกสรรพสิ่ง น้ำนิ่ง สนิทนิ่งตลิ่งไหล เปลี่ยนไปเสมอ ตามรู้ ตามดูจิต ได้เห็นจิต ปรุงจิตเจอ สุขสันต์ ที่ปรนเปรอทั้งทุกข์เอื้อ ระอาเอื้อม สลัดจิต ที่ติดยึด ให้จิตหยุด ไหววระเห่เื่อม สูงสุด และหลุดเลื่อม ล้วนตลิ่ง หละพาไป รู้ธรรม ต้องรู้ถอด รหัสธรรม รู้มาใช้ น้ำนิ่ง ตลิ่งไหล ให้ขบคิด เป็นปริศนา!...

รากเหง้า

ลึกซึ้ง ในรากเหง้า	และเข้าใจ ปัจจุบัน
เลือกจริง ทิ้งเท็จพลัน	รู้เท่าทัน อนาคต
ต้นไม้ ต้องมีราก	คือรากแก้ว อันกำหนด
ลำต้น จะตรงคด	ก็เพราะราก หละปรุเป็น
ต่อยอด เป็นเรือนยอด	แลกิ่งก้าน ตระหง่านเห็น
ระบัดใบ ให้ร่มเย็น	ทั้งผลดอก ใต้ร่มเงา

ต้นไม้ ที่ไร้ราก

เป็นกาฝากที่ยึดฝากหนาม

เกาะเกี่ยว และเลื้อยลาม

ไปตามชั่ว ที่พัวพัน

ลึกซึ้ง ในรากเหง้า

และเข้าใจ ในปัจจุบัน

เลือกจริง ทั้งเท็จปล้น

รู้เท่าทัน อนาคต!

วันอาทิตย์ที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2564

ในสัปดาห์นี้ได้พูดถึงรากเหง้าของคนไทย ที่มีอยู่ ว่าเราสามารถที่จะต่อไปเป็นทุนทางวัฒนธรรม ทุนทางสังคม ได้อย่างไร เพื่อที่จะมุ่งไปสู่อนาคตที่ใช้วัฒนธรรมเป็นจุดยืนและจุดพักของประเทศได้ซึ่งในบทนี้จะเนาวรัตน์ คงไพบูลย์ได้เขียนขยายความไว้ในมติชนรายสัปดาห์ดังนี้

อดีต ปัจจุบัน อนาคต เบ็ดเสร็จอยู่ในสามประโยคนี้ ดังคำบาลีที่ว่า “อดีตานาคะตะ ปัจจุบันนัง”

หากแต่คำพังเพยพ่วงความหมายให้รู้ลึกซึ้ง ทำความเข้าใจ และรู้เท่าทัน กับกาลทั้งสามนั้นด้วยโดยเฉพาะคำ “ลึกซึ้งรากเหง้า” นี่แหละสำคัญนัก ด้วยเวลานี้ดูเหมือนปัญหาความแตกแยกทางความคิดเห็นจะขยายวงกว้างขึ้น ทุกที่ระหว่าง “เก่า-ใหม่” ทั้งค่านิยมและการแบ่งรุ่นคนเป็น “เจน” คือ เจเนอเรชั่น นั่นนี้สรุปคือ เป็นความขัดแย้งทางวัฒนธรรม หรือจะเรียกเป็นการ “ปะทะทางวัฒนธรรม” นั่นเองเป็นการปะทะกันระหว่างวัฒนธรรม “ความเชื่อ” กับวัฒนธรรม “ความคิด” คือความเชื่อของคนรุ่นเก่า กับความคิดของคนรุ่นใหม่

จะว่าเป็นความขัดแย้งระหว่างอดีตกับปัจจุบันก็ได้อดีตจะถือ “ความเชื่อ” เป็นเรื่องใหญ่ เรื่องสำคัญขณะที่ปัจจุบันจะถือ “ความคิด” เป็นเรื่องใหญ่ เรื่องสำคัญเพราะวัฒนธรรมความเชื่อในอดีตนั้นคือการฟังเป็นหลัก ดังคำ “เชื่อฟัง” ขณะวัฒนธรรมความคิดนั้นถือข้อมูลข่าวสารการศึกษาเป็นหลัก ดังคำ “คิดอ่าน” ที่ว่า ถือการฟังเป็นหลักของสังคมอดีตก็เพราะสมัยก่อนยังไม่มีสถาบันการศึกษาอย่างเป็นระบบ ชาวบ้านชาวเมืองจึงมักเชื่อฟังผู้มีอำนาจ บารมีเหนือกว่า เช่น ฟังผู้ใหญ่ ผู้ปกครอง ผู้อาวุโส และผู้มีบุญ เช่น ฟังพระเทศน์ ซึ่งล้วนน่าเชื่อถือด้วยมีขนบธรรมเนียมจารีตประเพณีเป็นครรลอง หรือเป็นกรอบของสังคมรองรับอยู่ การศึกษาอย่างเป็นระบบทางการของสังคมไทยเพิ่งจะมีในสมัยรัชกาลที่ห้านี้เอง ดังทรงสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอันเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรก นอกจากนั้น ยังทรงรับสั่งแก่เสนาบดีกระทรวงศึกษาธิการให้ขยายการศึกษาให้ทั่วถึง กระทั่งว่าถ้าไม่มีสถานที่ตั้งโรงเรียนก็ให้อาสาลาวัดนั้นแหละเป็นโรงเรียนไปก่อน เราจึงมีโรงเรียนวัดเป็นเบื้องต้นแทบจะทุกที่ วัฒนธรรมความเชื่อก่อนจะมีโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาจึงเป็นวัฒนธรรมยาวนานกว่าวัฒนธรรมความคิดซึ่งเพิ่งมีเมื่อรัชกาลที่ห้านี้เอง ข้าเป็นวัฒนธรรมแบบ “ก้าวกระโดด” ด้วยสังคมที่พัฒนาการตามโลกยุคใหม่ที่เปลี่ยนเร็ว ขณะที่พื้นฐานของสังคมอดีตที่มีวัฒนธรรมความเชื่อเป็นพื้นนั้น ยาวนานและแน่นหนามั่นคงนัก เสมือนยากจะเปลี่ยนแปลงเอาเลยทีเดียว ความเชื่อกับความคิดของสองวัฒนธรรมนี้มันจึงปะทะกันรุนแรงในวันนี้ แท้ที่จริงหลักธรรมของการศึกษาข้อสุจิตินได้บอกขั้นตอนไว้แล้วคือ “ฟัง คิด ถาม เขียน” ดังศัพท์ สุ คือ สุตตะ (ฟัง) จิ คือ จิตตะ (คิด) ปุ คือ ปุจฉะหรือปุจฉา (ถาม) ลิ คือ ลิขิต (เขียน)คือ ฟังก่อนอย่าเพิ่งเชื่อ ฟังแล้วนำมาคิดใคร่ครวญ คิดไม่ออกให้ถาม ซึ่งคือศึกษาหาความรู้ ได้ความรู้แล้วให้จดจำจารึกเหมือนเขียนไว้เพื่อนำมาใช้ให้เหมาะสมต่อไป

เป็นหัวใจของการศึกษาแท้จริง ถ้ารู้นำมาปรับประยุกต์ใช้ก็เชื่อว่า จะแก้ปัญหาความขัดแย้งที่กำลังเป็นการปะทะทางวัฒนธรรม ระหว่างความเชื่อกับความคิดในวันนี้ได้จริงดังคำ “ลิกซึ้งรากเหง้า” นี่แหละคือการเข้าใจในวัฒนธรรมความเชื่อของอดีตอย่างลึกซึ้งเมื่อลิกซึ้งรากเหง้าแล้วทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมความคิดของปัจจุบันยุคนิวนอร์มอลให้ได้เพื่อก้าวสู่ความรู้เท่าทันกับอนาคตด้วยการสร้างสรรค์ไปพร้อมกันที่จริง สามสถาบันไทย คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นี่แหละเป็นสัญลักษณ์การพัฒนาดำเนินไปอย่างแท้จริง ด้วยความเป็น “องค์คุณ” แห่งสถาบันนี้เองคือ ชาติ คือความมีอารยธรรม เป็นองค์คุณ ศาสนา คือความมีศานติธรรม เป็นองค์คุณ พระมหากษัตริย์ คือความมีสามัคคีธรรม เป็นองค์คุณ ทุกสังคมต้องมีสามัคคีเป็นรากฐาน มีอารยะ คือการพัฒนาจากวัฒนธรรมสู่อารยะ เป็นพื้นฐาน และมีศานติ คือความสงบร่มเย็นเป็นภูมิฐาน รากฐาน พื้นฐาน ภูมิฐาน เป็นหลัก และเป็นหัวใจของวัฒนธรรมที่หมายถึง “วิถีชีวิต” แท้จริง ดังนั้น คำ “ลิกซึ้งรากเหง้า” จึงเป็นรากฐาน “เข้าใจปัจจุบัน” จึงเป็นพื้นฐาน และ “เท่าทันอนาคต” ก็คือภูมิฐาน อันเป็นเป้าหมายร่วมกันสู่ความสงบร่มเย็นเป็นที่สุด เข้าใจองค์คุณในเชิงสัญลักษณ์ว่าเป็นสามฐานทางวัฒนธรรมคือวิถีชีวิตแล้ว ก็ารู้ถึงความสำคัญเบื้องต้นคือ

ความสุข

ภาษิตจีนกล่าวชัดเป็นสังขะ	ถึงภาวะความสุขมี สีสถาน
อยากมีสุขสามชั่วโง่โดยประมาณ	ให้ตั้งวงสุราบาล เลี้ยงเพื่อนพ้อง
อยากมีสุขโยงยามสักสามวัน	ให้ฆ่าหมูมาหัน ประชันฉลอง
แจกญาติมิตรมาเยือนเพื่อนพี่น้อง	ทุกเรือนชานบ้านช่องร่วมชื่นชม
อยากมีสุขสามเดือน บันดาลดล	ให้แต่งงานมีคู่ร่วมสู่สม
สามสุขสามยามเย็น รื่นเริงรมย์	คืออดตินิยม สุขสมบูรณ์
อยากมีสุขเยี่ยงยอดตลอดไป	จงปลูกต้นไม้ให้ ไม่สิ้นสูญ
ไม้จะเต็มสุขให้ ได้เพิ่มพูน	ดอกผลมีทวีคูณ ไม่ขาดแคลน
สุขนิยมสมบูรณ์ ร่วมคุณค่า	ทั้งทางโลกทางธรรม ล้วนล้ำแสน
เถิดสร้างไทยเป็นสถานพินันแมน	เอกอุดมสมแดน แผ่นดินทอง ฯ

วันอาทิตย์ที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2564

อาจารย์เนาวรัตน์ได้พูดถึง ความสุข ที่อยากจะให้ประเทศไทย เป็นที่แห่งความสุข ทั้งทางโลกและทางธรรม สมกับเป็นแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง โดยได้ยกสุภาษิตจีนที่ว่า ถ้าอยากมีความสุข 3 ชั่วโง่ให้ดื่มสุรา ถ้าอยากมีความสุข 3 วัน ให้ฆ่าหมูแล้วแจกจ่าย ให้เพื่อนๆ ถ้าอยากมีความสุข 3 เดือน ให้แต่งงานใหม่ ถ้าอยากมีความสุข สุขตลอดไปให้ปลูกต้นไม้ และช่วงท้ายจึงอยากเห็นความสุข ให้มีเกิดขึ้นในแผ่นดินไทยในทุกมิติ

ข้าวหอม

แว่วแว่วเพลงเกี่ยว	ไผ่ลู่กรรไกร รุ่งเคียวเรียวคม
บาดตาบาดใจ ให้เซยให้ชม	เพลงรักลอยลม โลมรวงข้าวหอม
โลมสานพานฟาง	ขลุ่ยแว่วแผ่วคราง ดังได้เด็ดดอม
กระด้างเดือน ค่อยเอื้อนโอบอ้อม	ขวัญเจ้าเจิมจอม รับขวัญข้าวขาว
ข้าวเม่าข้าวใหม่	ละอองกระไอ ข้าวสวยข้าวสาว
เจ้าหวานคมเคียว รุ่งเรียวรวงดาว	อยู่ย่นนานยาว มิ่งขวัญแผ่นดิน
แม่ศรีโพสพ	บรรจงบรรจบ นบพระธรณิน
ข้าวน้ำคำหอม พร้อมนุ่มข้าว빈ท์	ค่อยร่วงค่อยริน คือเพชรพลอยพราว
ข้าวหุงข้าวหอม	แม่สีแม่ซ่อม ข้าวสวยข้าวสาว
คือมุกด์ข้าวใหม่ ในสายน้ำขาว	ร้อยเรียงเรื่องราว ข้าวหอมเสนาหา ๆ
	อาทิตย์ที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2564

พรปีใหม่

ให้ตะวันดวงเดิม เริ่มใหม่	ให้หัวใจดวงเดิม เต็มเต็มเสมอ
ให้พลังคุณธรรม เลิศล้ำเลิศ	ให้พบเจอสิ่งที่ ดั่งงามจริง
ให้สงครามโรคเรื้อรัง ทุเลาร้าย	ให้คลี่คลายทุกขโศกวิโยคยิ่ง
ให้โลกนี้มีหลักพึ่งพิง	ให้สรรพสิ่งร่วมจัดบำบัดร้าย
ให้แมงโก่งแมงกิน สูญสิ้นซาก	ให้ฝูงทากปลิงเรือด เหือดหาย
ให้ประโยชน์โภชนผลเลื่อนกล่นกราย	ให้กระจายสู่มหาประชาชน
ให้การเมืองน้ำเน่า เลิกเง่า	ให้การเมืองน้ำดี ทวีผล
ให้โลกใหม่ วิถีใหม่ กุมนิโคกล	ให้บัณฑิต คนดี อยู่จริง
ให้ตะวันดวงเดิม เริ่มใหม่	ให้หัวใจดวงเดิม เริ่มคาดหวัง
ให้มีความงามความจริงจัง	ให้เป็นพร เป็นพลัง ทั้งปีเทอญฯ

วันอาทิตย์ที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2565

ครูฉันทน์

ฉันทน์เป็นครูคนใหม่ในทุกที่	พ่อแม่ชี้ให้ดูลั่วนครุฉันทน์
นี่ครูนม ครูน้า ครูสำคัญ	หายใจเข้าออกนั้นอาจารย์เรา
ครูข้าวปลาอาหารบัลลาลแรง	ครูแผ่นดินสำแดงแหล่งก่อนเก่า
ครูสายน้ำฉ่ำเย็นเป็นร่มเงา	ครูสายลมบอกเล่าฤดูกาล
ครูดวงไฟให้ประทีปทิพย์อัน	ครูพงพี ภูไพรแผ่ไพศาล
เรไรร้ายทายทักจกัवाल	ดอกไม้บานบอกเราให้เฝ้าดู
มีความดีเป็นครูให้รู้ชอบ	มีความร้ายให้ตอบให้ต่อสู้
ความทุกข์ยากมากมายได้เรียนรู้	ชีวิตนี้มีครูอยู่รอบตัว

วันอาทิตย์ที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2565

ในบทนี้ อาจารย์นวรรตน์ ได้พูดถึง สิ่งที่เป็นครูทั้งหลาย โดยกล่าวว่าทุกอย่างเป็นครูของเรา เพราะทุกอย่างที่เกิดขึ้นเราก็จะสามารถนำไปเป็นแรงบันดาลใจ นำไปเป็นตัวอย่าง นำไปใช้ประโยชน์ในหลายๆมิติครูจึงอยู่ทั่วไป ไม่บ้านฟ้าในอากาศหรือในน้ำ รวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างเป็นครูของเรา

คนโง่

เมตตา เวส แปลว่า เมตตาเกิด	โลกยิ่งเปิด คนยิ่งปิด ยิ่งผิดผัน
กลางคืนอาจกลับทาง เป็นกลางวัน	ความจริงนั้น อาจกลายเป็นไม่จริง
....ที่ศาลาท่าน้ำ...ต้นตำรับ..	เจ้าโง่กับเจ้าฉลาด อยากพาดพิง
เห็นเจ้าโง่หนึ่ง...น่าดูตาย	เจ้าฉลาดหยอกเหย้า กับเจ้าโง่
เอ็งตัวโตอย่างนี้ ต้องดีหลาย	เอ็งว่ายนน้ำเป็นไหมวะ..ช่วยอธิบาย

เจ้าโง่ตอบง่ายง่าย “ว่าไม่เป็น”

เจ้าฉลาดได้ที ขยี้ซ้ำ..

แต่หมายังว่าได้ ไม่ยากเย็น

เจ้าโง่ที่ทิ่มจิ้มจำ ค่อยถามไถ่..

“อ้อ ข้าว่าว่าได้..ว่าได้ที่”

“คนว่าอย่าไม่ได้ ไม่เคยเห็น

ใช่เรื่องเล่น นะเจ้าโง่..โตปานนี้”

“แล้วเอ็งว่าอย่าได้ เล่าใหม่นี้”

“แล้วเอ็งดีกว่าหมา ตรงไหนวะ”

วันอาทิตย์ที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2565

อีกก้าวเดียว

ก้าวข้าม ทางมัลลาย

แค่ก้าว อีกก้าวเดียว

ดับแล้ว แก้วตาใจ

ยาวยืด มามีตมน

แว้วคำ กวีครู..

คิดตั้ง ได้ดวงแก้ว

แสนดี ก็แสนดี

ผีบ้า ท่าโหงพราย

มีทาง เหมือนไรทาง

ดูแล ความปลอดภัย

ช่างยาวไกลเสียจริงเจียว

โई กระไร...ก้าวไม่พ้น

กระจ่างหาย กระจายหน

ใจพ่อแม่..จะขาดแล้ว..

..อยู่หลุดหลุดมาตลาดแล้ว

มากอดไว้ กลับหิวหาย..

สิแสนร้ายก็แสนร้าย

มันบังตา มาบังใจ

เมื่อหมดทางวางใจใคร

กลับเป็นภัย ไปเสียเอง

วันอาทิตย์ที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2565

ประดับดิน

แห่ห้อมพร้อมพลั่ว ทัพทิวเมม

เพลงพระพายชายพัดมาพะพ้อง

ขบวนม้ายกเยก ขยับย่อง

เมฆก็ล่องลอยไล่ ทะเลลม

ตะวันชายซักรถ บดบังฟ้า	ขับเคลื่อนหมู่เมฆมาห้อมห่ม
น้ำแก้วลึงกลอกประกายพะพรายพรหม	ให้ชื่นชมชวยโซย ประโปยปราย
ตระการเก็จเพชรรอบ ขอบโค้งค้ง	ถักทอรุ่งเรียวร้อย เป็นร้อยสาย
สนธยาสายันต์ ตะวันวาย	ดาวจะพรายพร้อยพราง รังแรงเริง
เจียรไนใจฟ้า กลางดาววัน	ขับเมฆผันพลิวลมระเริงเหลิง
หยาดฝนร้อยสร้อยรุ่ง วงวุ้งเว้ง	ดาวถกิงสกาพลุก ทุกชีวี
มณีเร้งหยาดระยิบ อยู่พริบพร้อย	ผจงร้อยสร้อยสาย ประกายสี
แต่งตัวให้ แม่พระธรณี	ดิกราตรีประดับดาว พรราวแผ่นดิน ฯ

วันอาทิตย์ที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2565

ม้าโยกเยก

ฟ้าสีฟ้าใส ปันฝ้ายเมฆ	ขี่ม้าโยกเยก อยู่เหิงหา
หมอกม่นป่านพรางเป็นครั้งคราว	ปูพรมฝ้ายพราว รดฟ้า
..เหมือนวัน เช่นวันนี้ มากี่ครั้ง	ก็พลั้งก็พลาด ปรารถนา
สวยสดงดงาม อร่ามตา	กลับหยาดน้ำพราว อยู่พราวพราย
ยิ่งจับยิ่งจ้องยิ่งมองเห็น	กลายเป็นยิ่งจ้อง ยิ่งมองหาย
ความรักความหวัง ตั้งดาวราย	เจ็ดจำเริญกระจาย ห่างไกลกัน
ยิ่งสูงยิ่งส่ง ยิ่งโยงยาม	ยิ่งดยิ่งงาม ความเฝื่อน
ขี่ม้าโยกเยก อยู่ดอยยัน	ข้ามตะวันข้ามเดือน เคลื่อนดวงดาว
คลื่นมหาสมุทรเมฆ มาเสกฟ้า	ดาษดาออกดวง พวงครามขาว
ที่ฝั่งฟ้าฝั่งฝน เนินนานยาว..	เนินนานราว รักอันนิรันดร์ ฯ

วันอาทิตย์ ที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2565

โลกจอแผ่น

"เป็นทาส ความรู้สึก"	กับ "เป็นเหยื่อ ของความคิด"
นี่แล คือลิขิต	วิถีใหม่ ของผู้คน
เครื่องจักร หลักจิต	มันประดิษฐ์ ประดาส
กลไก เป็น ไกลกล	กำหนดคิด กำหนดรู้
มันจูงจุมุกคน	เป็นหุ่นยนต์ ยักใบบอยู่
เป็นเหยื่อ ให้เชื่อง	เชิดจอแผ่น เป็นศาสดา
แต่คน ก็คือคน	มีรู้สึก มีรู้สา
ขาดไร ซึ่งปัญญา	ก็เป็นทาส ขาดสำนึก
โลกใหม่ แลคนใหม่	อันอลหม่าน อยู่พ่วนผลึก
*เป็นทาส ความรู้สึก	กับ เป็นเหยื่อ ของความคิด"
	วันอาทิตย์ที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2565

ในบทนี้ในวราตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้เปรียบเทียบเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือว่าเป็นจอแผ่นซึ่ง เป็นสิ่งที่เข้าใกล้คนเรา มากยิ่งขึ้นและมีโอกาสที่จะ ชักพาไปในทางดีหรือทางร้ายก็ได้ถ้าเราขาดซึ่งปัญญาที่จะบริโภคสิ่งเหล่านั้น เพราะโลกใหม่ สิ่งต่างๆก็มาอย่างรวดเร็วถ้าเราไม่คิดตามให้ดีก็อาจจะเป็นเหยื่อของโลกสมัยใหม่ ที่ผ่านมาทาง โทรศัพท์มือถือหรือที่วราตน์เรียกว่า จอแผ่น ก็เป็นไปได้

สามตัวตน

ตัวตนเรา นี้ มีสามตัว	มัวมัวหม่นหม่น เวียนวนวน
วางก็แตก แบกก็หนัก ตักดวงตน	ซุลมุนวนวน กับตนตัว
ตัวที่หนึ่งคือตน ที่คนเห็น	ว่าเราเป็นนั่นนี้ มีดีชั่ว
เราก็ดัดกับ มัน อยู่พันพัว	เกลือกกลัว ตัวนี้ ทั้งชีวิต
ตัวที่สอง คือตัวที่เราเห็น	ว่าเราเป็นนั่นนี้ เรามีสิทธิ์

เราก็อสู เราทำ ตามที่คิด	ทั้งรู้ถูก รู้ผิด วิกฤตวิกล
ตัวที่สาม คือตัวที่แท้จริง	ไม่วนวิ้ง วุ่นวาย ไม่สับสน
อยู่ตรงนี้ อยู่ที่นี่ ไม่เวียนวน	เป็นตัวตน ที่ตัวเรา ไม่เฝ้าดู
กระเจิงกระจัดพลัดพราก ไม่จากตน	วังเวงกับวังวน จนสดกู่
ทั้งสามตน ดูให้เห็น ไว้เป็นครู	ให้ได้เรียน ได้รู้ ... อยู่กับมัน!
	วันอาทิตย์ที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ 2565

ออก - ตก

ตะวันออก ทางทิศ ตะวันออก	ตะวันบอกทิศทาง ทั้งเหนือใต้
ตะวันตกตรงข้าม ตามครรไล	จากออกไปสู่ตก ตั้งทิศตาม
เป็นทิศ ตะวันออก ตะวันตก	ให้โลกผกผันเวียนเปลี่ยนข้างข้าม
เป็นผู้คน เป็นประเทศ เป็นเขตคาม	โยงโยยามยุคสมัย ทอดถ่ายเท
สองซีกโลก ตก-ออก มีอาภัง	ต่างกำหนดกันและกัน ไม่หันเห
ความเจริญเดินนำความจำเจ	โลกก็เรรวนตามความเจริญ
วันนี้คลื่นจักรวาล เริ่มผันวก	อารยะตะวันตก ระหกระเหิน
ตะวันออกออกนำ เริ่มดำเนิน	ร่วมเผชิญวิถีใหม่ ฝ่าภัยพาล
เล็กแบ่งโลก ตก-ออก ระลอกไล่	ร่วมโลกใบเดียวกัน ร่วมผันผ่าน
อารยะวิถีใหม่ ให้สัญญาณ	โลกต้องการปฏิรูป ทั้งโลกแล้ว!
	วันอาทิตย์ที่ 7 สิงหาคม พ.ศ.2565

ลูกแม่

"ขอประตูดวงดีสี่เหลี่ยมทอง
 "ประตูป็นของลูกเสมอมา"
 "ทั้งซิงข้า...สวนดอกไม้...ก็ของลูก"
 แล้วท้องฟ้าสีครามงดงามนั้น
 "ทั้งท้องฟ้าดวงตะวันนั้นของลูก
 เป็นของลูกทั้งหมดกำหนดไว้
 ...แม้ตัวแม่นี้ก็ต้องเป็นของลูก"
 ลูกมีของมีค่ากว่าใครมี
 "ใช่แล้วลูกมีค่ากว่าใครปอง
 แต่แม่มีมากกว่านั้นไม่ผันแปร...(แม่มีอะไรจะแม่)
 นี่เป็นของใครกัน....นะแม่จำ...."
 "แล้วซิงข้า...สวนดอกไม้...ของใครกัน"
 "หนูจะปลูกดอกไม้ในสวนนั้น...
 ดวงตะวันสีทองเล่าของใคร"
 ทุกสิ่งผูกสัมพันธ์อันยิ่งใหญ่
 ลูกจงได้ไตร่ตรองมองให้ดี
 "แม่จำแม่พูดลูกทุกทุกที่
 มากกว่าใครในโลกนี้เป็นแน่แท้"
 ลูกมีของมีค่ากว่าใครแน่
 แม่ลูกของแม่....คนนี้ไง"
 วันอาทิตย์ที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2565

แรงอรุณ

"ไม่ถามว่าอยากได้อะไรไหม
 เราจะร่วมไปด้วยไปช่วยกัน
 "ผมจะเป็นขานาปลูกข้าวใหม่"
 "ผมจะเล่นต้นโขนเป็นยักษ์ลิง"
 "ฉันจะให้ดินสอสีคนละแท่ง"
 "หนูจะเขียนสีเหลืองเป็นเครื่องบิน"
 "ผมจะเขียนท้องฟ้าด้วยสีฟ้า"
 "ถ้าฉันให้ในมือเธอถือเคียว"
 จงฝันไป จงไปตาม ความฝันไป
 แต่ถามไหม่อยากทำอะไรนั้น
 ไปร่วมสร้างความฝันให้เป็นจริง"
 "หนูจะเป็นชาวไร่ปลูกทุกสิ่ง"
 "เราจะวิ่งไปสุดหล้าสุดฟ้าดิน"
 "ผมจะเขียนสีแดงเป็นงานศิลป์"
 "นกขมิ้นบินโบยไปโดยเดียว"
 "หนูจะเขียนทุ่งหญ้าด้วยสีเขียว"
 "เราจะเกี่ยวดวงดาวในราวฟ้า" ฯ
 ไปเถิดไป ไปตาม ความปรารถนา

ให้โลกนี้ ได้มี ชีวิตชีวา

เธอคือความ ใฝ่ฝัน ของวันนี้

เธอคือความ จริงใจ ที่จริงจัง

ร่วมแรงแห่ง ศรัทธา ประดาประดัง

เธอคือแสง รวี ของความหวัง

คือพลัง เรื่องแรง แห่งรุ่งอรุณฯ

วันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน พ.ศ.2565

ในบทนี้ ได้พูดถึง ความต้องการ และ การอยากจะทำในสิ่งต่างๆของผู้คน ซึ่งนวัตน์มาว่าคือความหลากหลายและความสวยงาม ในวิถีชีวิต และสิ่งเหล่านี้จะสร้างมาซึ่งพลังแรงครับ ที่สามารถจะทำการสิ่งต่างๆ ได้อย่างดีและจะเกิดความสวยงาม เป็นพลังของแผ่นดินในวันต่อไป

สามวัย

เขาวา คนสูงวัย เชื้อไปหมด

เหมือนที่พึ่งสุดท้าย ต้องใช้เรือ

วัยกลางคน สงสัยกันไปหมด

เหมือนอยู่กลางวังวน คนละทิศ

คนวัยรุ่น ล้วนอะไร รู้ไปหมด

มีความฝันใฝ่ทะนง เป็นธงนำ

... ชีวิตเหมือนเรียงความกำหนดรู้

ย่อหน้าใหม่ วัยใหม่ ได้ต่อเติม

จากรู้ สู่สงสัย ไปถึงเชื่อ

...แต่ชีวิต..มีดี มีเลวทรมาน

มากมายสิ่งกำหนด กฎความเชื่อ

อาศัยเพื่อข้ามยัง..ฝั่งชีวิต

ไม่เชื่อกฎเชื่อเกณฑ์ ว่าเบนบิต

จึงต่างคิด ต่างทาง ก็ต่างทำ

ไม่มีกฎกลไก ไร้สูงต่ำ

ไม่อย่ากย่ำเท้าชอย อยู่รอยเดิม

บรรทัดสู่บรรทัด ตัดต่อเพิ่ม

ตั้งแต่เริ่มเรื่องต้น จนจบความ

อาจแก้ซ้ำ พร่ำเพรื่อ เพื่อก้าวข้าม

ไม่อาจตามกลับไป...แก้ได้เลย!

วันอาทิตย์ที่ 11 กันยายน พ.ศ.2565

ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับสังคมในร้อยกรองข้างคล่องคันทนายาว ตั้งแต่ในช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. 2564 - กันยายน พ.ศ. 2565 พบว่า เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพสังคมที่กระทบต่อบุคคลดดยทั่วไป และเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ และมีการสอดแทรกคติธรรมทางพุทธศาสนาเข้าไป เพื่อให้เห็นความเชื่อมโยงของวิถีชีวิต ของคนในสังคมตลอดเวลา โดยในการสะท้อนภาพสังคมของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ใน

ทุกสัปดาห์ จึงทำให้เสมือนเราได้อ่านบทสรุปเรื่องราวทางสังคมในสัปดาห์นั้น ๆ ผ่านมุมมองของกวี และจากบทสัมภาษณ์ ก็เป็นข้อยืนยันว่า มีการนำหลักธรรมมาขยายและบรรยายความไว้มายทั้ง ชั้น 5 รูป เวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ ซึ่งทำให้บทกวีมีความลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

และนอกจากนี้ในช่วง ปีพ.ศ 2564 2-2,565 เป็นช่วงที่มีโรคระบาดโควิดอย่างหนักเกิดขึ้นในประเทศไทย อาจารย์นวรรตน์พงษ์ไพบุลย์ ได้สะท้อนภาพ เกี่ยวกับสถานการณ์โควิด เอาไว้ในข้างคลองคั่นนายาวในหลายประเด็นดังนี้

สรจวรรคขึ้น

โควิด ต้องปิดปาก	ใส่หน้ากาก ปิดปากสนิท
ปิดจมูก ให้มิดชิด	ปิดตาด้วย ก็ยิ่งดี
เทวี นามรากษส	เสพเลือดสดเป็นภักษี
หัตถ์ขวา วัดชินชี-	โนแนวฉืด ไวชีวัน
หัตถ์ซ้าย ถือแอสตรา-	เซเนกา ไวป้องกัน
โควิด ชื่อคริสตัล	เอเมอร์ลัด บุมเมอแรง
สงกรานต์ มาสงคราม	ทำบุญซ้ำ ทำบาปตะแบง
วนเวียน ไม่เปลี่ยนแปลง	ทั้งฉ้อฉล และฉกฉวย
ชนชั้น คือ ชั่นชน	คนรวยชน คนจนช่วย
เสรี ของคนรวย	จึงคนป่วย ต้องสิ้นเตียง!
	วันอาทิตย์ที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2564

ในช่วงเดือนเมษายน ซึ่งเป็นช่วงประเพณีสงกรานต์ และมีเหตุการณ์โควิดเกิดขึ้น อาจารย์นวรรตน์พงษ์ไพบุลย์ ได้สะท้อนภาพถึงความเป็นอยู่ที่ต้องใส่หน้ากากอยู่ตลอดเวลาและนำมาเปรียบเทียบกับ นางสงกรานต์ ที่ต้อง เปลี่ยนจาก รหัสที่ถืออาวุธคู่กาย ต้องมาถือ วัคซีนป้องกันโควิดไม่ว่าจะเป็น Astra senega และยังได้สะท้อนภาพถึง ความเด่นชัดในชนชั้น ในเรื่องของ การรับวัคซีนและ การทุจริต และถือโอกาส ในสถานการณ์โควิด ที่ เป็นอยู่ โดยสะท้อนภาพเห็นถึง คนจนและคนรวย ที่ถูกแบ่งชนชั้นและถูกฉกฉวย โอกาส

ศึกวัดจีน

วัดจีน...วัดสาด วัดไล่	วัดไล่ รัฐบาล บั่นป็น
วัดจีน ต้องสาป บาปกิน	กลายเป็น วัดZIN บาปกรรม
หมอใหญ่ หมอหยุก หมอยา	แปรเปรียบ เทียบค่า สูงต่ำ
เข็มหนึ่ง เข็มสอง ลองซ้ำ	ยิ่งยอก ยิ่งยำ ยำเยง
โควิด วายร้าย ได้ที	ปราดปรี่ แปลงปรับ ฉับเฉง
กลายพันธุ์ไฟล่แปลงแปลงเพลง	ไม่เกรงวัดจีน ไล่ทัน
โอมมนุษย์ อนาคตจินตนิมิต	ก้าวหน้า ขาววิดติดจั่น
ศึกโรค ศึกภัย พัลวัน	สารพัน สารพิษ สารพัด
"สู้กัน" หรือมา "ช่วยกัน"	แบ่งปัน หรือว่า บอกปิด
วัดจีน วายร้าย ไวรัส	กลียุค รุกวัด...ใจคน!
	วันอาทิตย์ที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2564

อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนภาพถึงการ แย่งชิง นิตวัดจีนเพื่อให้ ตนเองรอดจากการป่วยด้วย โรคโควิด โดยสะท้อนภาพอย่างเด่นชัดให้เห็นถึงการฉีดเข็ม 1 เข็ม 2 ซึ่งเหมือนกับการทดลองยา ในผู้คน และใน สุนัขท้าย ก็ชักชวนให้ กลับมาช่วยกัน และแบ่งปัน เพื่อให้รอดพ้นจาก ภัยร้ายอันนี้

เปราะบาง

วายร้าย เจ้าไวรัส	มันจัดการ ทั้งโลกา .
พลิกดิน และ คว่ำฟ้า	ชะตากรรม ในมือกำ
ว่าคน แหละดันคิด	พิชิตโลก ชะงองำ
ชักเชิด ขึ้นขึ้นนำ	กำหนดได้ด้วยวัดจีน
ตาตื่น ก็ ตื่นตูม	ก็ตื่นเต้นไปตามดิน
เปะปะ ขึ้นป้ายป็น	กับข่าวเชรอะอันเกรอะกรัง
ข่าวลือ มักถูกล่า	โดยกลุ่มชนผู้เกลียดชัง
ถูกแพร่ โดยคนงั่ง	คือคนโง่ ยังโง่งม

ถูกเชื่อ ก็โดยคน
แหละนี่ คือลัคน

ปัญญาอ่อนที่หลงลม
อันอ่อนไหว และเปราะบาง!
วันอาทิตย์ที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2564

อย่างไรกัน

เรามีวันนี้ได้ อย่างไรกัน
ทุกข์กระหน่ำยำเยือนเหมือนไม่พอ
ไอ้ผีท่าโคหวิด ติดต่อเนื่อง
ยิ่งตัวเลขวิกฤติ ประชิดชก
คนเงินเดือนพอสู้ พออยู่ได้
ยิ่งจนหนักดักดานหน้าด้านดำ
ทั้งการบ้านการเมืองก็เชื่องซุ่ม
วัดขึ้นวันวรรคไว้ ไม่เคยพอ
หมดดูว่าเคราะห์ซ้ำทั้งกรรมชัด
เออ..คนไทยใครทน เท่าคนไทย

โลกมีวันนี้ได้ อย่างไรหนอ
เรียงแถวต่อแถวไต่บันไดนรก
ทยอยเปลื้องปลดปลิดจนจิตตก
ไม่เว้นวรรคพักยก ยิ่งพกซ้ำ
คนยากไร้หาเช้า จนเข้าคำ
ข้าวสีกคำ น้ำสีกครึ่ง ไม่ถึงคอ
คนละมุมซุลมุน วุ่นจริงหนอ
ได้แต่รอ รอรอ..รอต่อไป
หมอยาวาไวรัส ระบาดใหญ่
เรามีวันนี้ได้...อย่างไรกัน!
วันอาทิตย์ที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2564

ไพนรก

เปลวประลัยปลาท้า
ควั่นคว้างพลังโพล่งยก
ย้งน้ำย้งไฟฉก
คะนองพินาศนรกเอื้อม
พลุ่งพลั้งคลั่งแค้นจาก
ฉกจวกแผดอัคคี
หมกหมักหนักกาฬี

พลังอุทก
ผงาดเงื่อม
เฉวียนฉวัด
หัตถ์ล้างประลัยกรุง
อเวจี
ขบถหล้า
หนอโลก

ไพนรกลามขย้าฟ้า
 สะบันบ้านบดขยี้บด
 บางย่านบางพลีเรือง
 พลีพยับอัคคีเคื่อง
 ขบขยี้บะยาบเคี้ยว
 ฤประลัยไล่เหี้ยม
 โหดท่าโคหวิดเกริม
 ไพนรกก่านรกดระเดิม
 กลียุคลูกล่อมท้าว
 ฉิบหายหายนะเปรี้ยง
 สมัยศึกสะทีกผจญ
 สมัยบาปพิบัติบัล-
 พิสูจนศักรดีมนุษย์สร้าง

เขย่าสวรรค์
 ใจเมือง
 พิโรธเกรี้ยว
 เขี้ยวขบ
 ชัดแค้นเคื่องไฉน
 ท่าเหิม
 ฌกจากล้า
 ประตุเดือด
 ถล่มทลาย
 ประลัยกัลป์
 ศึกมล้าง
 ลัยโลก
 มนุษย์สู้สมัยเสมอ

วันอาทิตย์ที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2564

สงครามไวรัส

ยามสงครามไม่มีใครขอให้คุณ
 ถ้ามีต้องไต่กิน ไต่บาดาล
 ไม่มีใครเรียกร้องเสรีภาพ
 กระทั่งการทำมารหากิน
 โลกวันนี้อยู่ในยามสงครามใหม่
 ไม่มีผลประโยชน์ใดให้ต่อรอง
 เป็นกองทัพล่องหนที่โหดเหี้ยม
 ทุกมุมโลกมันรูก ทุกแวนแคว้น
 แต่มันมีจุดอ่อนมิอาจปะทะ

ต้องกักตนคุตค้อยู่ในบ้าน
 คุณก็กลานคุตค้อยู่ใต้ดิน
 ระเบิดบาปกระสุนบ้ามั่นบ่อนบั่น
 คุณก็สิ้นอิสระ จะเรียกร้อง
 สงครามที่ไม่มีใครไม่เกี่ยวข้อง
 ไร้ครอบครอง ไร้เป้าหมาย ไร้พรหมแดน
 ไร้ธรรมนิยม ไร้ระเบียบไร้แบบแผน
 เหมือนมีแท่นฐานทัพ กำกับไว้
 มนุษย์เราเอาชนะพวกมันได้

โดยรักษาสุขอนามัย

ต้องร่วมมือวินัย และอดทน!

วันอาทิตย์ที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2564

ล้นโลก

โคหวิด มั่นชีวิตหนัก

ท่วมทะเลโรงพยาบาล

ติดโรค ก็ ล้นบ้าน

ทั้งหมาแมว ก็ล้นวัด

คนไข้ก็ ล้นเตียง

ที่ติดเตียง ก็อึดอัด

ล้นมือ จะจ้วงจัด

ทั้งมอมด และมือหมอ

ศพคน จะล้นเมรุ

ทั้งพระเณรเข้าเวรรอ

ข่าวซัน ก็ล้นจอ

กระอักเจ็บ จนล้นใจ

ฝากฟ้าทะเลลายโจร

กระโจนขจัดวิบัติภัย

สมุทไพรแบบไทยไทย

ข้าตะไคร้ กระชายชิง

เถอะโรค ถึงล้นโลก

เอาซากโซลิก เอาครกกลิ้ง

จงใจจริงใจจริง

จะฝ่าภัย ไปด้วยกัน!

วันอาทิตย์ที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2564

จินตนาเกิน

ไอน์สไตน์นักคิด

นักวิทยาศาสตร์

ฝากกรรมคมปราชญ์ไว้ผาดถ่าน

ให้รู้ควรรู้คิด รู้พิจารณา

..."จินตนาการสำคัญกว่าความรู้"

รู้ฤทธิ์มากวัดชั้น ทำกินปอด

วิฤตยินตนาการยิ่งพละนพฐ

เหมือนฉับบูใส่กระดังยี่หลงทิศ

เป็นนักโยนก็โยนเปียงเสียงรับลูก

บ้างโยนถูกโยนโดน บ้างโยนผิด

ศักดาเดชสำแดง ก็แผลงฤทธิ์

วิปริตเรรวน ก็ปรวนแปร

ธรรมดว่าทุกข์ นั้นมีเหตุ

ให้สังเกตเหตุหาหนทางแก้

ไม่แจ้งเหตุแห่งทุกข์ที่ถูกละ

ก็แข็งแช่แห่แหวน ร้าวแผ่นดิน

"จินตนาการสำคัญกว่าความรู้"

สำคัญคู่เป็นศาสตร์และเป็นศิลป์

วิฤตการณ์วันนี้ที่ท่ากิน

เราใช้จินตนาการกันเกินไป!

วันอาทิตย์ที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2564

อยู่กับมัน

เหมือนจะพ่ายแต่ไม่พ่ายและไม่แพ้ เราจะแก้วิกฤตเป็นโอกาส

หาหมอให้โควิดวัดวัดว่าด	เราสามารถที่จะอยู่..อยู่กับมัน
เราผ่านโลกโศกสุขผ่านยุคสมัย	เราผ่านภัยผ่านพาลก็ผ่านกัน
คนยังคงอยู่คู่ด้วยกัน	เรามีวันเช่นวันนี้วันแล้ว
ทั้งผีดาซอหิวด์ท่าลงท้อง	ล้วนรู้ฟองรู้พานรู้ผ่านแล้ว
ยังร่วมอยู่ร่วมสู้ร่วมรู้แนว	ยังแน่นแน่วตระหนกอยู่ยังสู้ซ้ำ
ให้ได้ซึ่งสัจธรรมความเป็นมนุษย์	มีที่สุดสองข้างทั้งสูงต่ำ
ให้รู้ใช้ปัญญาขึ้นมา	มันท้าทายให้กระทำด้วยความรู้
มันท้าทายโลกนี้ด้วยวิกฤต	ให้รู้ผิดรู้ชอบรู้กอบกู้
มันตั้งใจให้เราฝ่าตามดู	ได้รู้อยู่รู้สู้...อยู่กับมัน!

วันอาทิตย์ที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2564

ฐานศูนย์

ฝรั่งว่า "ซีโร่เบส"	คำไทยแปลว่า "ฐานศูนย์"
คือฐานการเกื้อกูล	ให้ชีพได้ดำรงทรง
ข้าว ผ้า และ ยา บ้าน	คือพื้นฐาน ความมั่นคง
ปัจจัยจำเป็น ปลง	เป็นหลักแกน ทั้งโลกา
ข้าว คือ อาหารหล่อ	และ หน้ากาก คือเสื้อผ้า
วัดขึ้น นั่นคือ ยา	และเคหา นั่นคือ เตียง
ฐานศูนย์ ปัจจัยสี่	แม้จะมี ปัจจัยเสี่ยง
คือฐานที่เหลือเพียง	ให้เหลือพอ ผจญกรรม
โคหิต วิกฤตโลก	มาเตือนโลก ให้กลับลำ

รู้อยู่ และ รู้ทำ

บนฐานศูนย์ ให้พ้นสูญ!

วันอาทิตย์ที่ 22 สิงหาคม พ.ศ.2564

จากการวิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับสังคมที่ปรากฏในร้อยกรองข้างคล่องคั่นยาว ตั้งแต่ในช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. 2564 - กันยายน พ.ศ. 2565 และมีการนำเรื่องของสถานการณ์โควิดนำออกมานำเสนอผ่านบทกวี ทั้งเรื่องวรรณคดี การถ่ายทอดวรรณคดี

4.2 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ

วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ในช่วงปี 2564 ถึง 2565 อาจารย์นวรรตน์ได้สะท้อนภาพเศรษฐกิจอย่างเด่นชัดเอาไว้ไม่มากเท่าไรเนื่องจากอยู่ในช่วงของสถานการณ์โควิดจึงมีเพียงไม่กี่บทกลอนที่สะท้อนภาพของเศรษฐกิจอย่างชัดเจน

แรงงาน

ถามกับ หนึ่งคนงาน	ว่า.. "ท่านกำลังทำอะไร"
"ก็ ก่ออิฐอยู่นี่ไง..	..เราก่ออิฐ อยู่นะซี"
คำถาม คำเดียวกัน	อีกคนพลันตอบทันที
"เรากำลัง สร้างเจดีย์-	นุสรณ์ศรี ศรีท้าว
หนึ่งสมอง กับสองมือ	ยังยื้อแยก ยังแตกหน
คนหนึ่ง ยังติดตน	อีกคนพ้นจากตนตัว
ใดฤ ที่ปิดกัน	เป็นชนชั้น อยู่พ้นพั
ใดฤ คือหมอกมัว	ทั้งมือสมอง มีอาจพ
ปลดปล่อย และพัฒนา	ให้คุณค่า ได้บันดา
หยาดเหงื่อ และแรงงาน	สร้างสรรค์โลก ทั้งโลกจริง!

วันอาทิตย์ที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

ในด้านเศรษฐกิจ เนาวรัตน์ มีเพียงการแนะนำการทำงานที่แฝงด้วยคติธรรมในการทำงาน ที่ทำเพื่อตนเอง หรือทำเพื่อส่วนรวม

4.3 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมือง

ด้านการเมือง อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนแนวคิด ด้านการเมืองในช่วงปี 2564 ถึง 2565 เอาไว้อย่างตรงประเด็น และมีนัยสำคัญ เนื่องจากสภาพการเมืองในช่วงดังกล่าวเป็นช่วงที่มี ภาพสะท้อนทางการเมือง ออกมาอย่างมากมาย ทั้งตัวสส. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสว. สมาชิกวุฒิสภาออกมาให้เห็นโดย การมีเลือกตั้งอย่างถูกต้อง แต่ก็ยังมีกลุ่มคนที่ไม่พอใจรัฐบาลจึงทำให้มีปฏิกิริยาเกี่ยวกับรัฐบาลออกมาอย่างเนือง ๆ ซึ่ง ได้วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดทางการเมืองเอาไว้ดังนี้

เจตน์ย

นิทานเก่าเล่าได้ไม่รู้จบ	ฝนมันตกเพราะกบมันร้องนั่น
กบกลายเป็นเหตุหน้าตัวสำคัญ	เกิดผลอันเป็นฝน หล่นจากฟ้า
ว่า.. "ฝนเอ๋ย ทำไมถึงตก"	ตอบตกลงว่า.. "กบมันร้องจ๋า"
"กบเอ๋ย ทำไมจึงร้อง" มา	ก็ตอบว่า.."เพราะท้องมันปวด" ไง
"ท้องเอ๋ย ทำไมถึงปวด"	"ข้าวมันดิบ" มีกรวดกินเข้าไปได้
"ข้าวเอ๋ยทำไมดิบ" จนเกินไป	ตอบว่า.."ไฟมันดับ"..นะซี
"ไปเอ๋ย ทำไมถึงดับ"	"ไฟดับ"..วับ "เพราะฟืนมันเปียก"..นี่
"ฟืนเอ๋ย ทำไมถึงเปียก" มี	"ก็ไอ้ฝนตัวดี นี่แหละตกลง"
ก่อโอกาสเป็นวิกฤติ จิตวิปาส	แปรวิกฤติเป็นโอกาสไม่พลัดหลง
เรื่องนี้ มิใช่ตอบกันตรงตรง	มีจำนงเจตน์ย..เป็นนัย!

วันอาทิตย์ที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2564

หอกหาด้าม

หัวหอก กระเด็นตก	ไปจากด้าม กระดอนหาย
หอกคม เคยคมกาย	มาหมดร้าย ระกายคม
อำนาจ มีอำนาจ	มีอายคำ นั่งร้านร่ม
พายุ เขย่าขย่ม	จะล้มครืนทั้งซื่อคำ
หอกดี แต่ด้ามหัก	เหมือนโมกข์ศักดิ์หมดศักดิ์ซ้ำ
สนิมหอก เริ่มเชรอะคร่ำ	ไปตามกาลแห่งไถกล
อีกหอก ก็หัวหัก	ไปจากด้ามระเทระหน
หากคม ยังคงทน	ก็ตื่นรนไปโดยแรง
หัวหัก กับ ด้ามหัก	ยังยึกยัก ยังยุทธแย้ง
วนเวียน ไม่เปลี่ยนแปลง	อนาถหนอ อนาธิปไตย

วันอาทิตย์ 11 เมษายน พ.ศ.2564

อยู่ติกรรม

ทำผิด ที่โนบอสถ	ไม่เป็นเหตุ ให้พันบาป
เป็นใหญ่ แต่ใจหยาบ	ก็หยาบใหญ่ ไปตามเป็น
ทำดี ก็คือดี	อยู่ที่ทำ ตามที่เห็น
ทำชั่ว ก็ชั่วเช่น	ตามที่เห็น และที่ทำ
ทำผิด ก็คือผิด	มีอาจปิด มีอาจงำ
อำนาจ มีอำนาจ	นำบัดบาป ร้างบังด
ศักดิ์สิทธิ์ แห่งกฎหมาย	ไข่มิไว้ เพื่อกำหนด
ศักดิ์สิทธิ์ แห่งตัวบท	ของกฎหมาย เพียงเท่านั้น
กฎหมาย ต้องมีไว้	เพื่อหลักการ อันสำคัญ
กฎหมาย คือกฎมน	ผดุงไว้ ซึ่งยุติธรรม!

วันอาทิตย์ที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

สมัยสภา

เปิดสภา เปิดสะพานให้ปัญหา ได้ดาหน้าข้ามสะพาน ประชันฉาย
 เศรษฐกิจการเมือง เคืองระคาย เป็นโรคร้ายเรื้อรัง สังคมเรา
 เจ้าโคหวิดขวิดคู้กระจุยกระเจิง ทุกซุ้มเชิงชอกชอยทยอยเขย่า
 ที่อาจหมหมหมักทั้งหนักเบา มาเทเข้า ที่สภา ที่นายก
 "ยุบสภา..ยุบสภา..นายกออก!" ทั้งหัวหอก ด้ามหอก มุ่งตอกอก
 ข้าวไม่องกงาไม่งาม ข้าหนามรถ ขุนกระต๋องเคื่องครก ตั้งครกตำ
 อันใดหลักอันใดรองต้องรู้ตั้ง อันใดก่อนอันใดหลังทั้งหางยคว่ำ
 อันใดทำพร้อมกัน ช่วยกันทำ อันใดยำน้าเน่า อย่าเฝ้าทน
 เจ้าโคหวิดขวิดคู้กระจุยกระเจิง เติลิตตะเลิงเปิงไปในทุกหน
 สนามคนชนโค โคชนคน ได้เห็นกลกันเ็น สมัยสภา!
 วันอาทิตย์ที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

สาม “ป.”

สาม “ป.” ต้องเป็นใหญ่ ต้องเป็นใหญ่ เป็นให้จริง
 ไซ้เป็น เพื่อช่วงชิง อำนาจประชาธิปไตย
 ป.หนึ่ง คือ “ประโยชน์” ประโยชน์สุข ต้องเป็นใหญ่
 ส่วนรวม ของคนไทย ไม่ทั้งใคร ไว้ข้างหลัง
 ป.สอง คือ “ประชา” ประชาชน คือพลัง
 ช่วงว่าง ฟังระว่าง ว่า ชนชั้น ไซ้ชั้นชน
 ป.สาม คือ “เป็นใหญ่” ต้องเป็นหลัก สัมฤทธิ์ผล
 สำคัญอันบันดล บันดาลยุติธรรมา
 สาม “ป.” ต้องเป็นใหญ่ ต้องเป็นไท ไม่ชักช้า
 หนึ่ง “ประโยชน์” สอง “ประชา” สาม “เป็นใหญ่”...เป็นใหญ่จริง!
 วันอาทิตย์ที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2564

3 ป. อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้นำบุหรีดในช่วงดังกล่าวคือ 3 ป ซึ่งหมายถึง ทหาร ที่เข้ามาดูแลประเทศในช่วงขณะ นั้นแต่ได้นำ 3 ฟองมาเปรียบเทียบกับว่า ถ้าจะทำให้ประเทศมีความสุขจริง จะต้องทำ 3 ต่อนี้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงคือ 1 ปอประโยชน์ที่มีประโยชน์ต่อคนส่วนรวม 2 ป. ประชาคือมีประชาชนคือพลัง 3 เป็นใหญ่ คือต้องเป็นหลักและเป็นใหญ่จริงๆจึงจะนำพาประเทศไปได้จริงไม่ได้เข้ามาเพื่อช่วงชิงอำนาจเพียงอย่างเดียว

คมตุลาคม

ตุลา คือ	ตราชู
คือ คั่นข้าง และ	ทรงคุณ
ยุติธรรม	ให้อำรง
สิบสี่	ตุลาสู่
พิราบพรุ	สู่ไพรพง
หักกฎ	และแหกกรง
ฝ่าลวดหนาม	กำแพงหนา
สิบหก	ตุลาโตก
วิโยคยับ	เกินเอื้อมยา
กว่า	ยุติธรรมา
จะคืนมา	ประมาณมี
การเมือง	ยังหม่นวน
ยังขุนชั้น	ด้วยผงคลี
บางคาบ	อาจดูดี
พอกินน้ำ	กลับเห็นปลิง
คือ	คมตุลาคม
อันคงคม	อยู่กลมกลิ้ง
คือคม	ที่บาดจริง

คมกว่าคม

ตุลาคม!

วันอาทิตย์ที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2564

ในช่วงเดือนตุลาคมอาจารย์นวัฒน์พงษ์ไพบูลย์ได้สะท้อนภาพถึง 14 ตุลาคมและเหตุการณ์ 16 ตุลาคมซึ่งเป็นเหตุการณ์ชุมนุมทางการเมือง ที่ผ่านพ้นมา ซึ่งเป็นการต่อสู้ของนักศึกษาอย่างกล้าหาญ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยุติธรรม แต่เวลาผ่านไปการเมืองไทยก็ยังคงไม่ได้มีอะไรคืบหน้า ยังคงหมุนวนกับเรื่องเดิมๆ ซึ่งอาจจะมีภาพที่ดี แต่เมื่อพิจารณาแล้ว ก็ยังคงเป็นลักษณะเดิม ที่ยังไม่มีการ แก้ไขจนถึงปัจจุบัน

สามทศวรรษพฤษภา (๑)

สามสิบปีสิบเจ็ดพฤษภา

สองห้าสามห้ามหาสมัย

เสียงปิ่นกับเสียงปากกาฉกาจไกร

เข้ารูล่า รุกไล่ กลางใจเมือง

คือคู่ความขัดแย้งยังแย่งยื้อ

ข้างหนึ่งถืออำนาจอันต่อเนื่อง

ข้างหนึ่งถือโคมทองอันรองเรื่อง

ต่างเห็นเรื่องต่างทางที่ต่างเดิน

ตั้งดวงแก้วแวมณีมิ่งนิรมิต

ผู้มีฤทธิ์ก็ฤทธิ์แรงกำแหงเหิน

ผู้ด้อยฤทธิ์ก็สำรวมร่วมอัญเชิญ

ใครจะเหินเทิดแก้วแวมณี

รามสูรขว้างขวานสะท้านฟ้า

เมฆลากลอกกลับสลับนี

เกิดฟ้าแลบฟ้าร้องก้องปถพี

ยังคงดี คงร้ายไม่เปลี่ยนแปลง

....ค่อยค่อยย่อยค่อยอ่านนะหลานเอ๋ย

ยกเรื่องเทียบเปรียบเฉลยเปรยแถลง

ความจริงความดั่งามที่สำแดง

ต้องร่วมแรงร่วมใจให้จริงจัง

วันอาทิตย์ที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ.2565

สามทศวรรษพฤษภา (จบ)

มติเสียงส่วนร่วมร่วมตั้งกฎ

ไม่ทำตามกำหนดกฎที่ตั้ง

กตีกาถูกทำลายให้พ่ายพัง

เมื่อผู้มีอำนาจยังนั่งบงการ

ไม่เคยถามความเห็นของผู้อื่น	ไม่เคยยื่นขึ้นมองอย่างรอบด้าน
ไม่เคยฟังคำเตือนคำวิจารณ์	เห็นคนค้านคนคัดเป็นศัตรู
เสรีภาพในทางที่สร้างสรรค์	ถูกปิดกั้นทับถมถูกข่มขู่
ความผิดถูกส่วนรวมร่วมรับรู้	กลายเป็นการต่อสู้ของหมู่ชน
ครั้นเปลวปลาวาบเพลิงขึ้นเร้งแรง	ดุเดือดแดงดับได้ด้วยสายฝน
ด้วยเดชพระภูมิภูวดล	คือมงคลคล้องไทยสายประคำ
คือเรื่องจริงบังเกิดกลางใจเมือง	มิใช่เรื่องโบราณตำนานร่ำ
ฝากไว้ให้ลูกหลานจดจารจำ	ราชฎ์เดินนำราชดำเนิน อัญเชิญชัยฯ

วันอาทิตย์ที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2565

ในสองสัปดาห์นี้ ได้กล่าวถึงเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม 2535 ที่มีการเดินขบวนเรียกร้อง ให้นายกรัฐมนตรี ในสมัยนั้น คือพลเอกสุจินดา คราประยูร ลาออกจากตำแหน่ง และมีการเรียกร้อง ให้เกิดความถูกต้องมากขึ้น จนถึง ขึ้นมีการ ล้มตายของประชาชน อย่างมาก และมีผู้สูญหายอย่างมาก ซึ่งอาจารย์หนูรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ได้ สะท้อนภาพ ถึงเหตุการณ์ดังกล่าว ซึ่งก็ได้ พระมหากรุณาธิคุณ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ออกมาแสดงความขัดแย้ง จึงเป็นเรื่องที่ควรจะต้องบอกกล่าวให้คนรุ่นหลังได้รับรู้ถึงเหตุการณ์ ที่ประชาชนออกมา เรียกร้อง จนประสบความสำเร็จ และพระบารมีขององค์ท่านก็ช่วยให้ยุติเหตุการณ์ความรุนแรงลงได้

เวทีวุฒิสภา (๑)

วุฒิสภาสภาผู้ทรงคุณวุฒิ	บริสุทธิ์พ้นจากผิดและฝ่าย
มีที่มา เหตุและผล ต้นและปลาย	กำหนดหมายไว้ในบทเฉพาะกาล
กลั่นกรองบทกฎหมายที่หมายมุ่ง	เพื่อผดุงความเป็นธรรมอย่างทั่วด้าน
กลั่นกรองตัวบุคคล บันดาลตาล	รับผิดชอบ การงาน สำคัญควร
ติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัด	ปฏิบัติเป็นไปให้ถูกถ้วน
นโยบายแห่งรัฐ จัดกระบวน	ประโยชน์สุขหลากล้าน เพื่อมวลประชา

ร่วมคำแปรญัตติ ร่วมอภิปราย	ร่วมขยายความเห็นเป็นคุณค่า
ให้สังคมส่วนรวมร่วมพิจารณา	ไม่ผูกขาดอัตราจำเพาะตน
บรรลุนั้นบรรจบครบสามปี	ทุกหน้าที่ที่ทำ นำส่งผล
ฝ่าวิกฤติยุคสมัยกุมไกล	อันบันดลด้วยยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีฯ
	วันอาทิตย์ที่ 5 มิถุนายน พ.ศ.2565

เวทีวุฒิสภา (จบ)

ยุทธศาสตร์หกด้าน ครรลองธรรม คือธำนำสู่อารยะวิถี

กำหนดความเป็นหนึ่งอันพึงมี	สังคมดี คนดี ต้องมีจริง
คือทิศหก หกยุทธศาสตร์ชาติ	หนึ่งทิศบาทเบื้องต้นมั่นคงยิ่ง
สองคือทิศเบื้องบนให้ตนอิง	สามคือทิศหน้าวิ่ง ชิงธงชัย
สี่คือทิศเบื้องซ้าย เสมอภาค	ห้าทิศจากเบื้องขวา พาสู่สมัย
หกคือทิศธรรมาธิปไตย	โบกธงไทยร่วมพิทักษ์ ปักปฐพิน
ความเป็นไทยเป็นธรรมต้องนำทาง	ลดช่องว่าง เหลื่อมล้ำ ลบหายหมิ่น
อดีตปรับ รับใช้ ใจแผ่นดิน	สำนักวิญญานไทยใจสากล
สมาชิกวุฒิสภา ก้าวหน้านำ	แนวทางธรรมนำสุข ในทุกหน
ทางประชาธิปไตยให้ปวงชน	ร่วมบันดลด้วยเวทีวุฒิสภา.
	วันอาทิตย์ที่ 12 มิถุนายน พ.ศ.2565

อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้สะท้อนภาพของ วุฒิสภาเอาไว้ ว่า วุฒิสภามีความเป็นกลาง ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดและมีหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนทั้งการกลั่นกรองกฎหมาย การครองตัวบุคคลในองค์กรต่างๆ รับผิดชอบปฏิบัติติดตามเสนอแนะเร่งรัดรัฐบาลเพื่อความถูกต้องและประโยชน์ของประชาชน และเพื่อไม่ให้มีการผูกขาดอำนาจของรัฐบาลเพียงฝ่ายเดียว และยังได้สะท้อนภาพยุทธศาสตร์ 6 ด้าน ของวุฒิสภา 1 คือ ความ มีความ ยุติธรรม เพื่อพัฒนา สังคม ให้เป็นคนดี โดยมองเป็น 6 ทิศคือ 1 ทิศบาทเบื้องต้น ต้องเกิดความมั่นคง 2 ทิศเบื้องบน ให้มีที่พึ่งพิง 3 ทิศหน้า เพื่อมุ่งมั่น สู่ความสำเร็จ 4 ทิศเบื้องซ้าย คือยุทธศาสตร์ของความเสมอภาคของพี่น้องประชาชน 5 ทิศเบื้องขวา นำพาชาติไปสู่ยุคสมัยที่ถูกต้อง 6 ทิศท่ามอริปไตย คือความยึดติธรรมและ ความเสมอ

ภาคต้องเกิดขึ้น จึงสะท้อนภาพเห็นถึง วุฒิสภาจะต้องมีทำนุในการดำเนินการเพื่อ ความเสมอภาคของพี่น้องประชาชน

หลักเกณฑ์

ละเสียงพสกนิกร	กับจังหวัดจะโคนคม
หนักเบา ระวังารม	จึงไพเราะ เสนาะเนียน
ละเส้น ละสีแสง	อันสำแดง แห่งรูปเขียน
พิจิตร ผจงเจียน	จักรวาล สะท้อนไหว
ล้วนเสียง และล้วนเส้น	ก็เป็นแต่ แคกลไก
ให้เป็น และให้ไป	สู่เป้าหมาย ที่พึงมี
เป็นกฎ และเป็นเกณฑ์	ใช้เป็นเป้าประสงค์ ชี
ดังเสียง และดังสี	ต้องรู้ใช้ ไม่เบี่ยงเบน
กฎเกณฑ์ กับ กลไก	อย่าใช้วัด บรรทัดเธร
หลงหลัก ไปปักเลน	หลงหลักเกณฑ์ เป็น หลักการ!

วันอาทิตย์ที่ 18 กันยายน พ.ศ.2565

ในช่วงเวลา 2 ปี อาจารย์นวรรตน์พงษ์ไพบูลย์ ไม่ได้สะท้อนภาพทางการเมือง อะไรออกมามากมายนัก อาจจะเป็นเนื่องจาก ตัวท่านเอง ดำรงตำแหน่งเป็นวุฒิสภา จึงอาจจะไม่เหมาะสมในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง จนมากเกินไปจึงทำให้มี บทร้อยกรองที่สะท้อนภาพการเมืองออกมาเฉพาะในช่วงเวลาสำคัญๆ เท่านั้น

ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมืองในช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. 2564 - กันยายน พ.ศ. 2565 ด้วยเป็นเพราะว่าช่วงเวลาดังกล่าว นวรรตน์ พงษ์ไพบูลย์ ดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา จึงมีมุมมองที่เห็นภาพจากภายในสังคมการเมืองได้ดีและมีการสะท้อนออกมาได้อย่างเด่นชัดผ่านบทกวี แต่ก็ไม่ใช่ที่ สอดแทรกคติธรรมต่าง ๆ ไว้ เพื่อให้เกิดข้อคิดแง่คิดในมุมมองต่าง ๆ ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ช่วงปี พ.ศ. 2564 ถึง พ.ศ. 2565 มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1 เพื่อศึกษาภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2564 – กันยายน พ.ศ. 2565

2 เพื่อเผยแพร่ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ในร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เพื่อความเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ช่วงปี พ.ศ. 2564 ถึง พ.ศ. 2565 ใช้กลุ่มตัวอย่าง บทร้อยกรองข้างคลองคั่นนายาว ของอาจารย์ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันอาทิตย์ ตั้งแต่ มกราคม 2564 ถึง กันยายน 2565

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำมาเขียนเรียบเรียงเพื่อให้ได้คำตอบและข้อสรุปทั้งหมดตามวัตถุประสงค์

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคม ที่ปรากฏในร้อยกรอง “ข้างคลองคั่นนายาว” ช่วงปี พ.ศ. 2564 ถึง พ.ศ. 2565 ผู้วิจัยพบว่าเราสามารถแบ่งกลุ่มของการเขียนบทกวีออกได้ 3 กลุ่ม คือ

- 1 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับสังคม
- 2 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ
- 3 วิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดด้านสังคมที่มีผลมาจากสภาพการเมือง

และทั้ง 3 กลุ่มได้มีการอธิบาย ความ เกี่ยวพันกับแนวคิดทางสังคม ซึ่งในแง่คิดทางสังคม ได้มีการประสาน ธรรมชาติ เข้าไปในเกือบทุกบทเพื่อเป็นการชี้แนะและชี้ให้เห็นภาพสะท้อนทางสังคมได้ชัดเจนยิ่งขึ้นและเมื่อนำ คติธรรม เข้าไปผสาน ทำให้มีความลุ่มลึกในบทร้อยกรองมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังทำให้สามารถสื่อสารได้ชัดเจน จากบทกวี สู่ภาคสะท้อนสังคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ในด้านสังคม ผู้แต่ง ยังหยิบยกเหตุการณ์ทาง สังคมที่เกิดขึ้นในทุกๆสัปดาห์ นำมาร้อยเรียงในบทร้อยกรอง เสมือนเป็นการบันทึกเรื่องราวในสังคมแต่ละสัปดาห์ เอาไว้โดยผ่านบทร้อยกรองที่มีความลุ่มลึกและปราณีทำให้ผู้อ่านเกิดประโยชน์ในการอ่านบทร้อยกรองมากยิ่งขึ้น ด้านเศรษฐกิจ เนื่องจาก ลักษณะสังคมและการเมืองในช่วงดังกล่าว ผสมกับตัวของกวีเองทำให้มุมมองทาง เศรษฐกิจมีไม่มากนัก และ เมื่อมี ข้อมูลถึง ชนชั้นแรงงาน ได้อธิบายความและให้ข้อคิดเกี่ยวกับการทำงานเอาไว้ ในด้านการเมือง เนื่องจาก ตัว กวี ได้รับตำแหน่งเป็นวุฒิสภา วุฒิสมาชิก จึงสามารถมองเห็น บทบาทหน้าที่การ งานในด้านการเมืองได้เป็นอย่างดี จึงมีการสะท้อนออกมา ได้อย่างชัดเจน และไม่ลืมที่จะแทรกคติธรรมเข้าไป เพื่อ อธิบายความด้านการเมืองได้อย่างแยกขยมากยิ่งขึ้นและ ในด้านสังคมที่ได้กล่าวไปแล้ว ในช่วง เวลาดังกล่าว ยัง เป็นช่วงของมีสถานการณ์โควิดอย่างหนักเกิดขึ้นทั่วโลกของโควิดทั้งลักษณะของการแจกจ่ายวัคซีน การทุจริตด้าน

วัดขึ้นนำมาเขียนตีแผ่ไว้ในบทร้อยกรองเพื่อให้ผู้อ่านบทกวีได้มีความเข้าใจในมิติที่หลากหลายจากการเสปขวาวของทางราชการมากยิ่งขึ้น

5.2 อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ภาพสะท้อนและแนวคิดทางสังคมที่ปรากฏในร้อยกรองข้างกองอาญาของอาจารย์ นวรัตน์พงษ์ไพบูลย์ ผลการศึกษา ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในด้านการสะท้อนภาพสังคมได้ดี การอภิปรายผล จึงเป็นการชี้ให้เห็นว่าบทร้อยกรองของนวรัตน์พงษ์ไพบูลย์ มีความลุ่มลึกในการสะท้อนภาพสังคมเศรษฐกิจการเมือง ที่ผสมกลมกลืนกับบทกวีธรรมได้เป็นอย่างดีทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจได้เป็นอย่างดี

5.3 และข้อเสนอแนะ

การศึกษาร้อยกรองของ อาจารย์นวรัตน์พงษ์ไพบูลย์ เป็นการศึกษา ที่ยังสามารถศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากอาจารย์นงลักษณ์พงษ์ไพบูลย์ ยังคงเขียนบทร้อยกรอง ดังกล่าวลงในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ฉบับวันอาทิตย์ ในทุกๆสัปดาห์ จึงควรที่จะศึกษาร้อยกรองของอาจารย์มนัส อย่างต่อเนื่องเพื่อจะได้เห็นภาพของสังคม เศรษฐกิจการเมือง ของประเทศในช่วงเวลานั้นๆ

บรรณานุกรม

- กัลยา กุลสุวรรณ. (๒๕๔๐). **กวีนิพนธ์รูปแบบอิสระของไทย พ.ศ. ๒๕๑๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๗**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อุดมสำเนา.
- จรูญ สุภาพ. (๒๕๓๑). **การเมืองและการปกครองไทย**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ทองพูล ทองน้อย. (๒๕๓๙). **การวิเคราะห์บทบาทของร้อยกรองที่มีต่อสังคมไทย**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. อุดมสำเนา.
- เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ (๒๕๖๔-๒๕๖๕). “ข้างคลองคั่นนายาว.” เดลินิวส์. หน้า ๒๗.
- เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, อำนาจ เอี่ยมสำอางค์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ธนาคารกรุงเทพสำนักงานผ่านฟ้า เมื่อ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔.
- เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, อำนาจ เอี่ยมสำอางค์ เป็นผู้สัมภาษณ์, รัฐสภา เมื่อ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕
- เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, อำนาจ เอี่ยมสำอางค์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่รัฐสภา เมื่อ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๕
- เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ และ วานิช จรุงกิจอนันต์. (๒๕๒๙). **เรียงร้อยถ้อยคำ**. กรุงเทพฯ : กรุงเทพฯการพิมพ์.
- บรรจง บรรเจิดศิลป์. (๒๕๒๓). **ศิลปวรรณคดีกับชีวิต**. กรุงเทพฯ : ประดิษฐ์การพิมพ์.
- บำรุง สุวรรณรัตน์ และชูศักดิ์ เอกเพชร. (๒๕๒๗). **วรรณกรรมสังคมและการเมือง**. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (๒๕๓๑). **การเขียนแบบสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- ประเมิน เชียงเถียร. (๒๕๒๒). **วิเคราะห์ร้อยกรองของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. อุดมสำเนา.
- ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. (๒๕๑๘). **ภาษากวี**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เปลื้อง ณ นคร. (๒๕๓๐). **ภาษาและวรรณคดีไทย**.
- พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (๒๕๒๘). **วรรณกรรมการเมือง**. กรุงเทพฯ : กาฬโคอาร์ต.
- ศรีอินทรายุทธ. (๒๕๑๘). **ศิลปการแห่งกาพย์ กลอน**. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- สมพงษ์ บุตรกำฟ้า. (๒๕๔๑). **วิเคราะห์วรรณกรรมร้อยกรองในวารสารสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อุดมสำเนา.
- สมพร มั่นตะสูตร. (๒๕๒๔). **วรรณกรรมสังคมและการเมือง**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สายทิพย์ นุกูลกิจ. (๒๕๓๔) **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร.
- สิทธา พินิจภูวดล และประทีป วาทิกทินกร. (๒๕๒๒). **ร้อยกรอง**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

รับปีวัว

ฉลุวัว รับโคหวิด

วิกฤติเกิด โอกาสกู้
ปฏิรูป ระบบรัฐ
ปฏิเสศ พวกสื่อสาร
จริงใจ และจริงจัง
ตาจน ที่อับจน
สร้างสรรค์ การศึกษา
สัณภาพ ลำเพาพริ้ง
ฉลุวัว ไสโคหวิด
ฉลุพลัง ไสล้างประลัย

ได้เห็นฤทธิ์ ได้เห็นรู้
สถานการณ์ ได้ทันการ
โดยเคร่งครัด ไม่คืบคลาน
ที่แพร่พิษ สัมฤทธิ์ผล
อย่าวิงซัง ประชาชน
ของคนจน นั้นมีจริง
อย่าศึกษา อย่างผีสิง
จิตวิกล เป็นกลไก
ฉลาดเผชิญ พิชิตชัย
เถิด โควิเศษ นั้นทวิเศษ !
วันอาทิตย์ที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2564

สร้อยประจำ

ร้อยดอกสร้อยสู่ขวัญให้วันเด็ก

เป็นของขวัญวันเด็กเล็กเล็กน้อย
เด็กเอ๋ย เด็กน้อย
มีจอแผ่นเปิดประตู่ เป็นหุตา
เหมือนมีโลกคนละโลกตกตะกอน
ต่างผู้ใหญ่ผู้เยาว์ ต่างเข้าใจ
เด็กเอ๋ย เด็กใหญ่ เล่นอะไร
กฎหมายมีดีหมด กฎเทวดา
เป็นสังคม ปากว่า ตาขยิบ
สังคมเลวเพราะธรรมมันย่ำยี

ทั้งผู้เล็กผู้ใหญ่ ร่ายสายสร้อย
ร่วมสอดร้อยสร้อยประจำจันทรจาง ฯ
ความรู้เราไม่ต้องไร้เดียงสา
มีปัญญาหุนยนต์ เป็นกลไก
มีละครซ่อนละคร ซ่อนบทใหม่
รอประลัยโคหวิด ปิดฉากเอ๋ย ฯ
เหมือนมอมฎเล่นซ่อนผ้า
ผู้รักษากฎหมาย เหมือนไม่มี
คนรวยสิบ จนสัตว์สุดบัดสี
ไม่รู้ดี รู้ชั่ว ท่วมกันเอ๋ย ฯ
วันอาทิตย์ที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2564

ความเป็นครู

วาทะ ทานพุทธทาส

สรรพสิ่ง ให้เรียนรู้
หมาเห่า ก็เป็นครู
โรคภัย สารพัน
พ่อแม่ และพี่น้อง
ศัตรู หมู่ปัจจา

ให้สัจธรรม ความเป็นครู
ล้วนเป็นครู ได้ทั้งนั้น
ให้เด็กรู้ ระวังมัน
ให้รู้จัก รู้รักษา
ทั้งเพื่อนซ้อ แลครูบา
ล้วนเป็นครู ดูให้เป็น

ตัวเรา ก็เป็นครู
ผ่อนร้อน และผ่อนเย็น
ไม่ยึด ในตัวตน
จริงใจ ไม่กำกวม

ให้รู้ ดู ให้รู้ เห็น
ประโยชน์สุข เพื่อส่วนรวม
แต่ประจักษ์ ในหลักร่วม
ก็จะเห็น ความเป็นครู ๆ
วันอาทิตย์ที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2564

ใจแผ่นดิน

ต้นน้ำเพชรต้นแหล่งแก่งกระจาน
มีหลักแหล่งแห่งหนคนภูไพร
ข้าวสากข้าวสวดยเขมอยู่เต็มพ้อม
ดินอุดมร่มเย็นเป็นไรนา
คือวิถี คนสู้ และคนสร้าง
อันหนึ่งอันเดียวกันร่วมบันดาล
คือคนของแผ่นดินติดถิ่นที่
คือผู้สร้าง ผู้ทำ ร่วมดำรง
ใจของคนทีตระหนักรักแผ่นดิน
คือใจแม่โพสพ จบราตรี

ถิ่นขุนน้ำตำนานบุราณสมัย
ชื่อว่าใจแผ่นดิน ปิ่นนครา
ทั้งข้าวป้อมข้าวป้อนอยู่เต็มป่า
ร่วมทำมาหากินอยู่ชินชาญ
กลางฟ้ากว้าง ภูสูง ปรงประสาน
สร้างวิญญานชาติพันธุ์แห่งเผ่าพงศ์
คือวิถีธรรมตาไม่ราหลง
คือคนผู้พระนาง ณ ธานี
รักทำมาหากินในถิ่นที่
ไยนี้มีค่ามั่น ใจแผ่นดิน!
วันอาทิตย์ที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2564

งูรัดเลื้อย

เจ้างูเหลือมเลื้อมเลื้อยเข้าโรงไม้
มันเจ็บแปลบแสบเสียว ฉกเลี้ยวควับ
เลื้อยกลับบาดปากกู เป็นแผลเหวอะ
มันตกใจหมายสู้ ผู้แปลกแปลง
ค่อยขยับกระชับขัด รัดใบเลื้อย
ยิ่งรัดเลื้อย เลื้อยยิ่งบาด ฉกาจฉกรรจ์
คือศัตรูตัวใหญ่ ความไม่รู้
คือศัตรู ความโกรธ พิโรธหลาย
อย่าด่วนดีดลิ้นลามไปตามเขา
อย่าด่วนรู้ ทั้งทั้ง ยังไม่รู้

ถูกคมเลื้อยใบใหญ่ บาดใส่ฉับ
ปากขบจับคมเลื้อย เข้าโดยแรง
เลือดหลังเลอะเข้าตา น่าแสบ
จึงผ่นแผลงพลิกตัว ม้วนพัวพัน
ลำตัวเพื่อยชดกลมยิ่งไหมหัน
นี่คือวัน ฆ่าศัตรู เจ้ากูร้าย
คือศัตรู ความบ้า พาฉิบหาย
คือสุดท้าย ตนกลายเป็นศัตรู
อย่าด่วนเดาเดาตั้ง กระสันสู้
อย่าเป็นงูรัดเลื้อย...เลื้อยตัวเอง!
วันอาทิตย์ที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564

ไหว้เจ้า

ตุ้ง ตุ้ง แฉ่...
ไล่พาโล
แจกฮ้างเปา
ฮ่อ หอเจียะ

แห่เซตสิงโต
โคหวิด สิบแก้ว
ไหว้เจ้า เหลาเฮียะ
ชินเงิน ยูอี

ฮ้อ เซ่งลี
มังกรใหญ่
ชาน ชูจี
หม่อง เมียนหม่า
ฟ้าสีทอง
ฝนต้งเค้า

จีนนี้ ฮวดไ้
ไล่เจ้าอินทรี
ฉู่ฉี่ ฉู่ฉ่า
ต้องทนายหม่อง
ต้องทาสีเทา
ไหว้เจ้า ตรุษจีน!
วันอาทิตย์ที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564

ภูมิแผ่นดิน

คนทุกคนมีค่าเพราะสามารถ
มีแง่ความคิดมีจิตใจ
คือพลังการผลิตนิมิตมว
ดังดวงดาววาววับขับหมอกมัว
ทรายทุกเม็ดคือเพชรพระธรณี
ยิ่งคลื่นคลั่งถึงโถมเข้าโรมราน
ร่วมปลดปล่อยภูมิพลังการสร้างสรรค์
สันติสุขสันติธรรมจักจำจาย
มีภูมิธรรมสำแดงอันแรงเรือง
มีความจริงความงามความดีประดัง

สร้างบทบาทเป็นตัวของตัวเองได้
เป็นพลังยิ่งใหญ่อยู่ในตัว
มีประโยชน์แม้บางส่วนอยู่ถ้วนทั่ว
ดังดอกบัวเบิกใบขึ้นเบ่งบาน
ผืนดินแผ่นดินเป็นถิ่นฐาน
ทรายจะก่อปราการเป็นสันทราย
สร้างประโยชน์สารพันอันหลากหลาย
เป็นคุณค่าความหมายได้จริงจัง
มีภูมิบ้านภูมิเมืองอันเชื่องชลง
ภูมิพลัง ภูมิแดน ภูมิแผ่นดิน!
วันอาทิตย์ที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564

พาโลวาท

"ไม่ทำชั่ว ทุกกรณี
ทำจิต ให้บริสุทธิ์"
องค์สัมมาพระสัมพุทธ
สูวิมุติ พระโพธิญาณ
ทั้งหลายดี แหละบันดาล
ระคนคน เป็นคนคน
อยู่เกื้อโลก เป็นสากล
สว่างเย็น อย่างเพ็ญจันทร์
ยิ่งยุทธ์แย่ง ยิ่งแข่งขัน
ไม่รู้ชั่ว ไม่รู้ดี!

ทำความดี อยู่เป็นนิจ
โอวาท พระศาสดา
สัจธรรม นำมนุษย์
โลกนี้ มีสองฝั่ง
บวกลบ และ คุณหาร
อยู่ใน ให้อยู่เหนือ
ใจตน อยู่เหนือตน
ยิ่งเจริญ ยิ่งก้าวรุด
คนคน พาลพัลวัน

วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2564

ภูมิเมืองกาญจน์

เปิดหน้ากระดาดใหม่

ในโรงงานกระดาดเก่า

บันทึก จารึกเล่า
 ภูมิหนึ่ง ภูมิศาสตร์
 ขุนน้ำ พนมพนานต์
 ภูมิสอง ภูมิทัศน์
 ไทรโยค ยังเฝ้ายวน
 ภูมิสาม ภูมิประวัติ
 บ้านเก่า กระทั่งเป็น
 ภูมิสี่ คือ ภูมิธรรม
 สี่ภูมิ ความภูมิใจ

ภูมิบ้าน ภูมิเมืองกาญจน์
 ภิบาลธาตุแห่งภูมิสถาน
 แลทุ่งใหญ่เนเรศวร
 ธรรมชาติประมาณประมวล
 “...น้องเอ๋ย..เจ้า ไม่เคยเห็น”
 ประวัติศาสตร์สำแดงเด่น
 แคนเมืองด่านผ่านศึกสมัย
 อารยวิถีธารังไทย
 จารึกเรื่อง ภูมิเมืองกาญจน์ ฯ
 วันอาทิตย์ที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2564

เกมกลโกง

ชนชั้นใดได้เปรียบ ไตเสียเปรียบ
 ให้ตีความนำไว้ได้แยกกาย
 กติกา กติเกม กติโกง
 ยุติธรรมคือธรรมที่ ยุติตรา
 ชนชั้นใดได้เปรียบ ไตเสียเปรียบ
 สังคมคนยังคน อยู่คนคน
 "รัฐธรรมนุญ ไม่ใช่ปัญหา.."
 "รัฐประหาร..ปลายเหตุ.." สังเกตไว้
 มั่นโกงซับซ้อนโกงซ้อนเงื่อน
 กลายเป็นความถูกต้องต้องช่วงชิง

บรรทัดเทียบอยู่ที่มีกฎหมาย
 ทั้งผลดีผลร้ายใช้กติกา
 เป็นบ่วงบาศก์คาดโยงทุกองศา
 ประทับรับด้วยปัญญาแห่งนั้นชน
 มีอาจเทียบโดยสำแดงแห่งเหตุผล
 ใช้เล่ห์กลจักรกล เป็นกลไก
 คีฤทธีกล่าววาทา ให้คิดใหม่
 "คนโกง.." "ไซ้" "...คือต้นเหตุ" ต้นเหตุจริง
 โกงจนเหมือนไม่โกงก็โกงกลิ้ง
 นี่คือน้ำหมักหมม สังคมไทย!
 วันอาทิตย์ที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2564

ปิกเลน

จบสิ้น กระบวนการ
 ไปควร จะค้างคา
 วิจารณ์ญาณ
 ย่อมเห็น และเป็นไป
 คำถาม กับ คำตอบ
 ชอบกล ไม่ชอบกล
 ก่อร่าง ขึ้นรูปแล้ว
 ต่อয়รูป ลงรอนราน
 ไปควร จะค้างคา
 จบเรื่องระเรื่องปลง

ทุกขั้นตอน ตามกติกา
 ให้ค้างคา อยู่คาใจ
 วิญญูชน คนส่วนใหญ่
 สะท้อนเจตน์จำนงตน
 รับผิดชอบ ด้วยเหตุผล
 ก็ควรครบกระบวนการ
 จะต่อแนวตั้งตำนาน
 ฤๅตั้งรูป ให้ดำรง
 ให้ค้างคา คาใจจง
 ไม่เป็นหลัก ไปปิกเลน
 วันอาทิตย์ที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2564

วัดใจไทย

ตรุษฝรั่ง ตั้งต้นสนคริสต์มาส
 แอปเปิ้ลนิวเียร์ เย...โหเฮฮา
 ถึงตรุษจีนไหว้เจ้า เปียเหลาเอ๊ย
 อีกของแดงอั่งเปา เอ้าเอาไป
 ลั่นเดือนสี่ปีสุดเป็นตรุษไทย
 ศรีกุศลเสริมส่งบุญสงกรานต์
 ตรุษฝรั่งจีนไทย ร่วมได้หมด
 สดึกกับจับฉ่าย ยังไยยอง
 วัดกิเลสด้วยใจที่รู้จัก
 วัดความดีความเลวด้วยพุดินัย

ห้อยกระดาดของขวัญหอहरธา
 ลุงชานต๋าน่ารักทักทายไทย
 ออห่อเจี้ยเบ็ดเสร็จหมู่เปิดไก่อ
 จุดประทัดปิดไล่ ไร่ร้างควาน
 มหาฤกษ์มหาชัย แม่ไพศาล
 เป็นภูมิบ้านภูมิเมืองร่วมเรื่องรอง
 ไม่กำหนดกฎเกณฑ์เป็นหอห้อง
 มิได้มองหมายมั่นสำคัญใคร
 วัดน้ำด้วยลูกดิ่ง หยั่งรู้ได้
 วัดหัวใจคนไทย วัดใดดี!
 วันอาทิตย์ที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2564

เจตน์นัย

นิทานเก่าเล่าได้ไม่รู้จบ
 กบกลายเป็นเหตุนำตัวสำคัญ
 ว่า.. "ฝนเอ๋ย ทำไมถึงตก"
 "กบเอ๋ย ทำไมจึงร้อง" มา
 "ท้องเอ๋ย ทำไมถึงปวด"
 "ข้าวเอ๋ยทำไมดิบ" จนเกินไป
 "ไปเอ๋ย ทำไมถึงดับ"
 "ฟืนเอ๋ย ทำไมถึงเปียก" มี
 ก่อโอกาสเป็นวิฤติ จิตวิปลาส
 เรื่องนี้ มิใช่ตอบกันตรงตรง

ฝนมันตกเพราะกบมันร้องนั่น
 เกิดผลอันเป็นฝน หล่นจากฟ้า
 ตอบตกลงว่า.. "กบมันร้องจ๋า"
 ก็ตอบว่า.. "เพราะท้องมันปวด" ใจ
 "ข้าวมันดิบ" มีกรวดกินเข้าไปได้
 ตอบว่า.. "ไฟมันดับ" ..นะซี
 "ไฟดับ" ..วับ "เพราะฟืนมันเปียก" ..นี่
 "ก็ไอ้ฝนตัวดี นี่แหละตกลง"
 แปรวิฤติเป็นโอกาสไม่พลัดหลง
 มีจำนงเจตน์นัย..เป็นนัย!
 วันอาทิตย์ที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2564

หอกหาด้าม

หัวหอก กระเด็นตก
 หอกคม เคยคมกาย
 อำนาจ มีอำนาจ
 พายุ เขย่าขย่ม
 ทอกลี แต่ด้ามหัก
 สนิมหอก เริ่มเชรอะคร่ำ

ไปจากด้าม กระดอนหาย
 มาหมดร้าย ระกายคม
 มีอายุค้ำ นั่งร้านร่ม
 จะล้มครืนทั้งซื่อค้ำ
 เหมือนโมกษศักดิ์หมดศักดิ์ซ้ำ
 ไปตามกาลแห่งไถ่กล

อีกหอก ก็หัวหัก
 หากคม ยังคงทน
 หัวหัก กับ ด้ามหัก
 วนเวียน ไม่เปลี่ยนแปลง

ไปจากด้ามระเทระหน
 ก็ดั้นรนไปโดยแรง
 ยังยึกยัก ยังยุทรแย้ง
 อนาคตหนอ อนาคตไทย
 วันอาทิตย์ 11 เมษายน พ.ศ.2564

สรจวรรคขึ้น

โคหิต ต้องปิดปาก
 ปิดจมูก ให้มิดชิด
 เทวี นามรากษส
 หัตถ์ขวา วัดชินซี-
 หัตถ์ซ้าย ถือแอสตรา-
 โคหิต ชื่อคริสตัล
 สงกรานต์ มาสงคราม
 วนเวียน ไม่เปลี่ยนแปลง
 ชนชั้น คือ ชนชน
 เสรี ของคนรวย

ใส่หน้ากาก ปิดปากสนิท
 ปิดตาด้วย ก็ยิ่งดี
 เสพเลือดสดเป็นภักษี
 โนแนวฉืด ไวซ์วัน
 เซเนกา ไวป้องกัน
 เอเมอร์ลัด บูมเมอแรง
 ทำบุญซ้ำ ทำบาปตะแบง
 ทั้งฉ้อฉล และฉกฉวย
 คนรวยชน คนจนช่วย
 จึงคนป่วย ต้องล้มเตียง!
 วันอาทิตย์ที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2564

ผิด-ชอบ

ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สูงที่สุด
 ศักดิ์ศรีคือ ศักยภาพพึงปรับใช้
 คือศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
 เสรีภาพสองแพรงแฝงนัยความ
 กับ เสรี ไปพ้นจากกิเลส
 เสรีตามกิเลส เดชสำแดง
 ต้องเสรีไปพ้นจากกิเลส
 ทำสิ่งที่ "ชอบธรรม" คือความดี
 ทำได้ที่ชอบทำ ตามใจชอบ
 ทำสิ่งที่ชอบได้คนนับ

ที่มนุษย์ต่อมนุษย์ พึงมีให้
 ศรี นั้นได้แก่ศิริ ความดีงาม
 อันสูงสุดคือเสรีหลากหลาย
 คือเสรีไปตามกิเลสแรง
 อันเป็นเหตุฉิบหายในทุกแห่ง
 มักจะแฝงในนามคำ เสรี
 คือขอบเขตคือหลักของศักดิ์ศรี
 ทำสิ่งที่ "ชอบทำ" มักจะยับยั้ง
 สนองตอบตามใจได้พร้อมสรรพ
 แต่ต้องรับผิดชอบ..สิ่งที่ทำ
 วันอาทิตย์ที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2564

แรงงาน

ถามกับ หนึ่งคนงาน
 “ก็ ก่ออิฐอยู่นี่ไง..
 คำถาม คำเดียวกัน
 “เรากำลัง สร้างเจตีย์-

ว่า.. "ท่านกำลังทำอะไร"
 ..เราก่ออิฐ อยู่แน่ะซี"
 อีกคนพลันตอบทันที
 นุสรณ์ศรี ศรีทธาชน"

หนึ่งสมอง กับสองมือ
 คนหนึ่ง ยังติดตน
 ไตฤ ที่ปิดกัน
 ไตฤ คือหมอกมัว
 ปลดปล่อย และพัฒนา
 หยาดเหงื่อ และแรงงาน

ยังยื้อแยก ยังแตกหน
 อีกคนพ้นจากตนตัว
 เป็นชนชั้น อยู่พ้นพัว
 ทั้งมือสมอง มีอาจผสาน
 ให้คุณค่า ได้บันดาล
 สร้างสรรค์โลก ทั้งโลกจริง!
 วันอาทิตย์ที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

อยู่ติกรรม

ทำผิด ที่ในโบสถ์
 เป็นใหญ่ แต่ใจหยาบ
 ทำดี ก็คือดี
 ทำชั่ว ก็ชั่วเช่น
 ทำผิด ก็คือผิด
 อำนาจ มีอาจนำ
 ศักดิ์สิทธิ์ แห่งกฎหมาย
 ศักดิ์สิทธิ์ แห่งตัวบท
 กฎหมาย ต้องมีไว้
 กฎหมาย คือกฎหมาย

ไม่เป็นเหตุ ให้พ้นบาป
 ก็หยาบใหญ่ ไปตามเป็น
 อยู่ที่ทำ ตามที่เห็น
 ตามที่เห็น และที่ทำ
 มีอาจปิด มีอาจจำ
 นำบัดบาป ร้างบังด
 ไข่มิไว้ เพื่อกำหนด
 ของกฎหมาย เพียงเท่านั้น
 เพื่อหลักการ อันสำคัญ
 ผดุงไว้ ซึ่งยุติธรรม!
 วันอาทิตย์ที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

ทำทุกข์

หนักหนาสาครจรจกปานิ
 ทุกข์โถมโถมร้ายเข้าทลายทำ
 ยิ่งร้ายยิ่งแรง ยิ่งแกร่งกล้า
 ขนาดทุกข์ใหญ่หนักยากประเมิน
 มีใจให้เป็นกำลังใจ
 ห่วงใยในนามของความรัก
 มาเถิด ทดสอบให้รอบทิศ
 ใจรวมใจกันประจันประจัน
 เบื้องหน้า ทุกข์ยากที่ขวางขวาง
 “ไม่มีความทุกข์ใดที่คนนั้น

แต่ใจรัสแรงนี้แกร่งกว่า
 เกอะ ใจนี้กล้าแกร่งเกิน
 ปานนกผกผวา เวหาเหิน
 ขนาดใจที่เผชิญใหญ่กว่านัก
 ส่งให้แก่นักอันประจักษ์
 เป็นหลักเป็นพลัง ท่วมถั่งพัน
 สารพิษสารพาล ประหารหน
 ทานทน ทัดทำ ทุกข์สารพัน
 ยืนย่นอย่าง แน่วแน่มิแปรผัน
 จะทนมันไม่ได้... นั้นไม่มี!
 วันอาทิตย์ที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

สมัยสภา

เปิดสภา เปิดสะพานให้ปัญหา

ได้ดาหน้าข้ามสะพาน ประชันฉาย

เศรษฐกิจการเมือง เคื่องระคาย
เจ้าโคหวิดชีวิตคู่ยกระจุยกระเจิง
ที่อำจหมอมหมักทั้งหนักเบา
"ยุบสภา..ยุบสภา..นายกออก!"
ข้าวไม่องงาไม่งาม ข้าวหนามรถ
อันใดหลักอันใดรองต้องรู้ตั้ง
อันใดทำพร้อมกัน ช่วยกันทำ
เจ้าโคหวิดชีวิตคู่ยกระจุยกระเจิง
สนามคนชนโค โคชนคน

การวาลัยครูชาลี

... "ท่าฉลอมกับมหาชัย
... " ... ขึ้นท่าแล้ว... ที่ท่ามหาชัย

เพลงความรักความหลังประดังมา
คือเพลงครูบูชาครูชาลี
กล่อมยุคกล่อมสมัยให้ยลยิน
ให้ภาพความทรงจำ ความใฝ่ฝัน
"วิมานน้อย..." ลอยคว้าง..ริมฝั่งใจ "สวรรค์ในเรือนแพ..."...แพชีวิต
เสนาสร้อยดุริยศัพท์คลอขับขาน
ดุริยเทพเทวามานฤมิต

ศึกวัดชิน

วัดชิน...วัดสาด วัดไล่
วัดชิน ต้องสาป บาปกิน
หมอใหญ่ หมอหยุก หมอยา
เข็มหนึ่ง เข็มสอง ลองซ้ำ
โควิด วายร้าย ได้ที
กลายเป็น ฐไฟล์แปลงแปลงเพลง
ไอ้มนุษย์ อนาคตจิตอนิจจา
ศึกโรค ศึกภัย พัลวัน
"สู้กัน" หรือมา "ช่วยกัน"
วัดชิน วายร้าย ไวรัส

เป็นโรคร้ายเรื้อรัง สังคมเรา
ทุกซุ้มเชิงชอกชอยทยอยเขย่า
มาเทเข้า ที่สภา ที่นายก
ทั้งหัวหอก ด้ามหอก มุ่งตอกอก
ขุนกระเดื่องเคื่องครก ตั้งครกตำ
อันใดก่อนอันใดหลังทั้งหางยคว่ำ
อันใดย่น้ำเน่า อย่าเฝ้าทน
เตลิตตะเลิงเปิงไปในทุกหน
ได้เห็นกลกัน ใน สมัยสภา!
วันอาทิตย์ที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

จะคิดทำไมว่าไกล เชื่อมความรักไว้ดีกว่า
ทำชีวิตสนิทใน เสนหา
ให้ชีวิตชีวาอยู่อาจิน
ครูคือคืตักวี ศรีวรรณศิลป์
เพลงแผ่นดินกล่อมแดนแผ่นดินไทย
อดีตอันสำแดงแห่งยุคสมัย
อัญเชิญทิพยพิमानอันรังสฤษฏ์
ครูชาลี อินทรวิจิตร สถิตนิรันดร์ฯ
วันอาทิตย์ที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

วัดไล่ รัฐบาล บั่นปัน
กลายเป็น วัดZIN บาปกรรม
แปรเปรียบ เทียบค่า สูงต่ำ
ยิ่งยอก ยิ่งย้า ยำเยง
ปราดปรี แปลงปรับ ฉับเฉง
ไม่เกรงวัดชิน ไหลทัน
ก้าวหน้า ขาชีวิตติดจั่น
สารพัน สารพิษ สารพัด
แบ่งปัน หรือว่า บอกปิด
กลียุค รุกวัด...ใจคน!
วันอาทิตย์ที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2564

เปราะบาง

ว้ายร้าย เจ้าไวรัส
พลิกดิน และ คว่ำฟ้า
ว่าคน แหะตันคิด
ซักเซิด ขึ้นขึ้นน้ำ
ตาตื่น ก็ ตื่นตูม
เปะปะ ขึ้นปายป็น
ข่าวลือ มักถูกเล่า
ถูกแพร่ โดยคนงั่ง
ถูกเชื่อ ก็โดยคน
แหละนี่ คือสังคม

มันจัดการ ทั้งโลกา .
ชะตากรรม ในมือกำ
พิชิตโลก ชะโง่งง
กำหนดได้ด้วยวัดซิน
ก็ตื่นตื่นไปตามตื่น
กับข่าวเชรอะอันเกรอะกรัง
โดยกลุ่มชนผู้เกลียดชัง
คือคนโง่ ยังโง่งม
ปัญญาอ่อนที่หลงลม
อันอ่อนไหว และเปราะบาง!
วันอาทิตย์ที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2564

รังตึก

ต่างตึกยักษ์ปีกหลั่นหลากพันลึก
ขนัดรังรังรู้ล้วนผู้คน
ตั้งเป็นบ้านเป็นเมืองเรืองระยับ
ยังยื้อแย่งแข่งขันตะบันไป
ฝั่งสร้างรวงด้วยพลังเป็นรังรวง
พลังแรงแข็งขันคือมรรคา
ฝั่งมีชีวิตรวงเป็นช่วงขลัง
คือวิถีธารคงเผ่าพันธุ์
ขณะสัตว์เรียกหา "มาช่วยกัน"
มนุษย์สุดวิเศษสร้างสิ่งรังรอง

เสียตระทีกทวมฟ้าเวหาหน
แต่ต่างตนต่างอยู่ไม่รู้ใคร
จัดลำดับชั้นชนชนชั้นใหม่
สร้างกลไกกดขี่เป็นกติกา
ปลวกทั้งปวงสร้างรังเป็นสิ่งฝา
รวมชีवालิกซึ่งหนึ่งเดียวกัน
ปลวกมีชีวิตรังร่วมรังสรรค์
หลากชีวิตหลอมชีวันร่วมครรลอง
ช่วยสร้างสรรค์ส่วนรวมร่วมปกป้อง
กลับเรียกร้อง..มามา.. "มาสู้กัน!"
วันอาทิตย์ที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2564

นั่นแหละ

ใครเคยเห็นเจ้าชายสายลมบ้าง
เมื่อพฤษภาน้อมเศียรลงบังคม
ความรัก เป็นอย่างไรใครรู้บ้าง
เมื่อดาวแย้ม เดือนยิ้มพริ้มละไม
เคยคำนวณน้ำหนักน้ำตาไหม
แสนสมุทร อสงไขยหลายทะเลลึก
จากยอดหญ้าจรดยอดพระเจดีย์
จากแผ่นดินเลยถ่วงถึงดวงดาว

ไม่มีทางที่จะนึกจะเห็นสม
นั่นแหละ..เจ้าสายลม ได้ผ่านไป
เจ้าเคว้งคว้างจรดลอยอยู่ไหน
นั่นแหละใจให้กัน..นั่นแหละรัก
เมื่อหัวใจเจ็บปวดต้องจมปลัก
นั่นแหละ..คือน้ำหนัก ความปวดร้าว
จากธูลีถึงห้วงเวหาหา
วะวับวาวจักรวาล..นั่นแหละ กวี!
อาทิตย์ที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2564

อย่างไรงั้น

เรามีวันนี้ได้ อย่่างไรกัน
 ทุกข์กระหน่ำย่ำเยียนเหมือนไม่พอ
 ไข้ห่าโคหวิด ติดต่อเนื่อง
 ยิ่งตัวเลขวิกฤติ ประชิดชก
 คนเงินเดือนพอสู้ พออยู่ได้
 ยิ่งจนหนักดักดานหน้าด้านดำ
 ทั้งการบ้านการเมืองก็เชื่องขุน
 วัดขึ้นวันวรรคไว้ ไม่เคยพอ
 หมอคว้าเคราะห์ซ้ำทั้งกรรมชด
 เออ..คนไทยใครทน เท่าคนไทย

ไพนรก

เปลวประลัยปลาท้า

ควันคว้งพลังโพลยก
 ยิ่งน้ำยิ่งไฟผก
 คะนองพินาศนรกเอื้อม
 พลุพลังคลั่งแค้นจาก
 ฉกจวกแผดอัคคี
 หมกหมักหนักกาฬี
 ไพนรกลามขย้ำฟ้า
 สะบันบ้านบดขยี้บด
 บางย่านบางพลีเรือง
 พลีพยับอัคคีเคื่อง
 ขบขยับยะยาบเคี้ยว
 ฤประลัยไล่เหี้ยม
 โหดห่าโคหวิดเกริม
 ไพนรกก่านรกประเดิม
 กลียุคลูกล่อมท้า
 ฉิบหายหายนะเปรี้ยง
 สมัยศึกสะทีกผจญ
 สมัยบาปพิบัติบัล-
 พิสุจน์ศึกตีมนุษย์สร้าง

สงครามไวรัส

ยามสงครามไม่มีใครขอให้คุณ

โลกมีวันนี้ได้ อย่่างไรหนอ
 เรียงแถวต่อแถวไต่บันไดนรก
 หยอยเปลื้องปลดปลิดจนจิตตก
 ไม่เว้นวรรคพักยก ยิ่งพกซ้ำ
 คนยากไร้หาเช้า จนเช้าค่ำ
 ข้าวสีก่ำ น้ำสีกครั้ง ไม่ถึงคอ
 คนละมุมซุลมุน วุ่นจริงหนอ
 ได้แต่รอ รอรอ..รอต่อไป
 หมออย่าว่าไวรัส ระบาดใหญ่
 เรามีวันนี้ได้...อย่่างไรกัน!
 วันอาทิตย์ที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2564

พลังอุทก

ผงาดเงื่อม

เฉยเย็นฉวัด
 หัตถ์ล้างประลัยกรุง
 อเวจี
 ขบถหล้า
 หนอโลก
 เขย่าสวรรค์
 ใจเมือง
 พิโรธเกรี้ยว
 เขี้ยวขบ
 ชัดแค้นเคื่องเอน
 ห่าเหิม
 ฉกาจกล้า
 ประทุเดือด
 ถล่มทลาย
 ประลัยกัลป์
 ศึกมล้าง
 ลัยโลก
 มนุษย์สู้สมัยเสมอ
 วันอาทิตย์ที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2564

ต้องกักตนคุ้ยอยู่ในบ้าน

ถ้ามีต้องไต่กิน ไต่บาดาล
ไม่มีใครเรียกร้องเสรีภาพ
กระทั่งการทำมาการหากิน
โลกวันนี้อยู่ในยามสงครามใหม่
ไม่มีผลประโยชน์ใดให้ต่อรอง
เป็นกองทัพล่องหนที่โหดเหี้ยม
ทุกมุมโลกมันรุกร ทุกแคว้นแคว้น
แต่มันมีจุดอ่อนมีอาจปะทะ
โดยรักษาสุขะอนามัย

คุณก็กลานคุณก็อยู่ใต้ดิน
ระเบิดบาปกระสุนน้ำมันบ่อนปืน
คุณก็สิ้นอิสระ จะเรียกร้อง
สงครามที่ไม่มีใครไม่เกี่ยวข้อง
ไร้ครอบครอง ไร้เป้าหมาย ไร้พรหมแดน
ไร้ธรรมเนียม ไร้ระเบียบไร้แบบแผน
เหมือนมีแท่นฐานทัพ กำกับไว้
มนุษย์เราเอาชนะพวกมันได้
ต้องร่วมใจมีวินัย และอดทน!
วันอาทิตย์ที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2564

ภาวนาพรรษา

เข้าพรรษา รำลึกเพื่อศึกษา
วิฤตการณ์วันนี้ ยิ่งชีวิต
ทุกข์จากเจ้าโคหิตหวิดวายวอด
แค่วัชชีนบันเทาที่เรารู้
ต้องรู้จัก รู้จริง และรู้แรง
ดับทุกข์ดับที่เหตุเลศสร้างบ
กาลพรรษาสำนึก เร่งศึกษา
ให้รู้ใช้ปัญญาเป็นอาวุธ
"เกิด" เป็นคนให้เห็นที่เป็นอยู่
"เจ็บ" ให้รู้ "ทุกข์" รู้ยังคิด

สังธรรมสัมมาอริยสัจ
สารพัดเรื่องทุกข์ เรื่องดับทุกข์
หาकिनปอดประลัยก็กลับมันบันบุก
ไม่อาจดับกลียุค ที่ทุกข์ทับ
สรรพสิ่งสำแดงการเกิดดับ
จิตรู้จับจิตเป็น เห็นสมมุติ
ให้เห็นค่าความจริงสิ่งสูงสุด
ค่ามนุษย์ อยู่ที่ ค่าชีวิต
"แก่" ให้รู้ "อนิจจัง" รู้ตั้งจิต
"ตาย" คือทิศชี้ชัด "อนัตตา" ฯ
วันอาทิตย์ที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2564

ล้นโลก

โคหิต มั่นขวิดหนัก
ติดโรค ก็ ล้นบ้าน
คนไข้ก็ ล้นเตียง
ล้นมือ จะง้างจัด
ศพคน จะล้นเมรุ
ข่าวขัน ก็ล้นจอ
ฝากฟ้าทะเลลายโจร
สมุนไพรแบบไทยไทย
เถอะโรค ถึงล้นโลก
จงใจจริงใจจริง

ท่วมทะเลโรงพยาบาล
ทั้งหมาแมว ก็ล้นวัด
ที่ติดเตียง ก็อึดอัด
ทั้งมือมด และมือหมอ
ทั้งพระเณรเข้าเวรรอ
กระอักเจ็บ จนล้นใจ
กระโจนขจัดวิบัติภัย
ฆ่าตะไคร้ กระจายชิง
เอาซากโขลก เอาครกกลิ้ง
จะฝ่าภัย ไปด้วยกัน!
วันอาทิตย์ที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2564

จินตนาเกิน

ไอน์สไตน์นักคิด
ฝากคารมคมปราชญ์ไว้ฉาดถ่าน
..."จินตนาการสำคัญกว่าความรู้"
วิกฤตยินตนาการยิ่งพล่านพรู
เป็นนักโยนกโยนเปียงเลียงรับลูก
ศักดาเดชสำแดง ก็แผลงฤทธิ์
ธรรมด่าว่าทุกข์ นั้นมีเหตุ
ไม่แจ้งเหตุแห่งทุกข์ที่ถูกแท้
"จินตนาการสำคัญกว่าความรู้"
วิกฤตการณ์วันนี้ที่ท่ากิน

นักวิทยาศาสตร์
ให้รู้ควรรู้คิด รู้พิจารณา
รู้ฤทธิ์มากวัดชั้น ท่ากินปอด
เหมือนฉับปูใส่กระดิ่งยั้งหลงทิศ
บ้างโยนลูกโยนโดน บ้างโยนผิด
วิปริตเรรวน ก็ปรวนแปร
ให้สังเกตเหตุหาหนทางแก้
ก็แข็งแช่แห่แห่น ร้าวแผ่นดิน
สำคัญคู่เป็นศาสตร์และเป็นศิลป์
เราใช้จินตนาการกันเกินไป!
วันอาทิตย์ที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2564

อยู่กับมัน

เหมือนจะพ่ายแต่ไม่พ่ายและไม่แพ้ เราจะแก้วิกฤตเป็นโอกาส
ท่าโหมโห้โควิดวัดวัดว่าด
เราผ่านโลกโศกสุขผ่านยุคสมัย
คนยังคงอยู่สู้ด้วยกัน
ทั้งผีตาซอหิวาต์ท่าลงท้อง
ยังร่วมอยู่ร่วมสู้ร่วมรู้แนว
ให้ได้ซึ่งสัจธรรมความเป็นมนุษย์
ให้รู้ใช้ปัญญามาชี้นำ
มันท้าทายโลกนี้ด้วยวิกฤต
มันตั้งใจให้เราฝ่าตามดู

เราสามารถที่จะอยู่..สู้กับมัน
เราผ่านภัยผ่านพาลที่ด่านกัน
เรามีวันเช่นวันนี้ก็วันแล้ว
ล้วนรู้พ้องรู้พานรู้ผ่านแล้ว
ยังแน่นแน่วตระหนกอยู่ยังสู้ซ้ำ
มีที่สุดสองข้างทั้งสูงต่ำ
มันท้าทายให้กระทำด้วยความรู้
ให้รู้ผิดรู้ชอบรู้รอบรู้
"ได้รู้อยู่รู้สู้...อยู่กับมัน!"
วันอาทิตย์ที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2564

ฐานศูนย์

ฝรั่งว่า "ซีโรเบส"
คือฐานการเกื้อกูล
ข้าว ผ้า และ ยา บ้าน
ปัจจัยจำเป็น ปลง

คำไทยแปลว่า "ฐานศูนย์"
ให้ชีพได้ดำรงทรง
คือพื้นฐาน ความมั่นคง
เป็นหลักแกน ทั้งโลกา

ข้าว คือ อาหารกล่อง
 วัดขึ้น นั่นคือ ยา
 ฐานศูนย์ ปัจจัยสี่
 คือฐานที่เหลือเพียง
 โคหวิด วิกฤตโลก
 ร้อยอยู่ และ รู้ทำ

และ หน้ากาก คือเสื้อผ้า
 และเคหา นั่นคือ เตียง
 แม้จะมี ปัจจัยสี่ยัง
 ให้เหลือพอ ผจญกรรม
 มาเตือนโลก ให้กลับลำ
 บนฐานศูนย์ ให้พ้นสูญ!
 วันอาทิตย์ที่ 22 สิงหาคม พ.ศ.2564

ทูนไทย

ดีใจกับ "ทุเรียนใต้-ลำไยเหนือ"
 เป็นโอชะแผ่นดินบันดาลดล
 ได้เลี้ยงโลกกลองลิ้ม รู้ชิมรส
 ดกสะพรั่งทั้งปีได้มีกิน
 กล้วยฝรั่งมังคุดละมุดส้ม
 ทั้งมะพร้าว น้ำหอมพร้อมลูกตาล
 จึงขึ้นชื่อลือถิ่น แผ่นดินทอง
 ไม่อับจนชั้นแค้นแสนทวี
 ถอดรหัส "ทุเรียนใต้-ลำไยเหนือ"
 ทรัพย์ในดินถิ่นไทย ได้ชื่นชม

ช่วยกุลเกื้อเศรษฐกิจด้วยผลิตผล
 ได้เลี้ยงตน เลี้ยงแดน เลี้ยงแผ่นดิน
 ผลไม้ไทยสด ไม่หมดสิ้น
 เป็นอาภินประจำอยู่ ฤดูกาล
 เงามะยมส้มโอแดงโมหวน
 ทุกหย่อมย่านบ้านสวนล้วนมากมี
 แผ่นดินไทยเอยของถ่องวิถี
 แม่ธรณี กรรณา มาให้นม
 การกุลเกื้อจัดการ ผสานสม
 ความอุดมสมบูรณ์...คือทูนไทย!
 วันอาทิตย์ที่ 29 สิงหาคม พ.ศ.2564

ถุงดำ

ปฏิรูป ปฏิกล้า
 ใช้คลุม และใช้คลี่
 อำนาจแห่งบาทใหญ่
 ยกธรรม ขึ้นเป็นธรรม
 พิทักษ์ธรรมสันติราษฎร์
 ป้องภัย ปลดภัยลง
 ใช้ชั่ว เข้าปราบชั่ว
 อลวน จึง อลเวง
 ปฏิรูป ปฏิกล้า
 โอ้อว่า ประเทศไทย

ถูกถุงดำ อันดำดี
 มีอะไร ในถุงดำ
 เอาบทยีบเอาบาทย่า
 อำนาจเถื่อน จึงธารง
 สันติราษฎร์ ประชาประสงค์
 กลับเป็นภัย ไปเสียเอง
 ก็ชั่วได้ ไม่ต้องเกรง
 จะพอกถ่าน ด้วยอันใด
 ก็คล้าคล้า ตามกันไป
 เหมือนนกคลุม ด้วยถุงดำ
 วันอาทิตย์ที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2564

สาม “ป.”

สาม “ป.” ต้องเป็นใหญ่
 ไซ้เป็น เพื่อช่วงชิง
 ป.หนึ่ง คือ “ประโยชน์”

ต้องเป็นใหญ่ เป็นให้จริง
 อำนาจประชาธิปไตย
 ประโยชน์สุข ต้องเป็นใหญ่

ส่วนรวม ของคนไทย
ป.สอง คือ “ประชา”
ช่วงว่าง ฟังระว่าง
ป.สาม คือ “เป็นใหญ่”
สำคัญอันบันดล
สาม “ป.” ต้องเป็นใหญ่
หนึ่ง “ประโยชน์” สอง “ประชา”

ไม่ทิ่มใคร ไว้ข้างหลัง
ประชาชน คือพลัง
ว่า ชนชั้น ไซ้ชั้นชน
ต้องเป็นหลัก สัมฤทธิ์ผล
บันดาลยุติธรรมมา
ต้องเป็นไท ไม่ชักช้า
สาม “เป็นใหญ่” ...เป็นใหญ่จริง!

วันอาทิตย์ที่ 12 กันยายน พ.ศ 2564

สัจวิถี

ภาษา ช่วยสื่อความ

ภาษา จึงสำคัญ
จากพื้น จังพัฒนา
โครงสร้าง สืบสั่งสม
จากพื้น จึงเป็นภูมิ
ภูมิโพธิสมการ
รากฐาน และ พื้นฐาน
คือฐาน แห่งมรรคา
คือ อารยธรรม
ผิดไพล่ ไปจากนี้

ให้คนได้ เข้าใจกัน
เป็นรากฐาน ของสังคม
เป็นวิถี อันอุดม
เป็น วิวัฒนาการ
คือ ภูมิธรรม คือ ภูมิฐาน
ภิบาลยุติธรรมมา
กับ ภูมิฐาน สถาปนา
สังคมอารยวิถี
คือ ความงาม คือความดี

ก็ ดึงเหว แห่งหายนะ

วันอาทิตย์ที่ 19 กันยายน พ.ศ 2564

สามรู้

พระสององค์ อยู่บนสะพานข้าม
“ทำครับ น้ำนี้...ลึกเท่าไร...”
ถูกผลักหล่นลงน้ำ คือคำตอบ
ใช้รู้เพียงลมปาก จากญาติโยม
ถ้าตอบว่า น้ำลึก ก็ “รู้จัก”
ถ้าบอกเลขประกอบด้วยช่วยอ้างอิง
ครั้นถูกผลักหล่นโครมลงจมน้ำ
รู้สึกด้วยตนได้ ไม่ต้องฟัง
“รู้จัก” คือ รู้สีกว่ารู้ ชื่อ
“รู้แจ้ง” คือ รู้ได้ ด้วยโดยตน

องค์หนึ่งถามอีกองค์ ด้วยสงสัย
พระถูกถามตอบทันใด...โดยผลึกโครม!
ครามรู้ชอบอันประดับเข้าถึงโถม
แต่รู้จากจุมโจม ประจักษ์จริง
คือรู้สึกว่ารู้ รู้ทุกสิ่ง
ก็ว่ารู้สึกยิ่ง “รู้จริง” จัง
ต้องผุดดำผุดวาย ให้ถึงฝั่ง
ได้ “รู้แจ้ง” รู้ยังดั่งบันดล
“รู้จริง” คือ รู้เลศนัยด้วยเหตุผล
คือ แยกยลครรลอง ของความจริง!

วันอาทิตย์ที่ 26 กันยายน พ.ศ 2564

คมตุลาคม

ตุลา คือ
คือ คั่นชั่ง และ

ตราชู
ทรงคุณ

ยุติธรรม
สิบสี่
พิราบพรุ
หักกฎ
ฝ่าลวดหนาม
สิบหก
วิโยคยับ
กว่า
จะคืนมา
การเมือง
ยังขุ่นขื่น
บางคาบ
พอกินน้ำ
คือ
อันคงคม
คือคม
คมกว่าคม

ให้อำรง
ตุลาสู่
สู่ไพรพง
และแหกกรง
กำแพงหนา
ตุลาโคก
เกินเยียวยา
ยุติธรรมา
ประมาณมี
ยังหมุนวน
ด้วยผงคลี
อาจดูดี
กลับเห็นปลิง
คมตุลาคม
อยู่กลมกลิ้ง
ที่บาดจริง
ตุลาคม!

วันอาทิตย์ที่ 3 ตุลาคม พ.ศ 2564

เพลงพรแผ่นดิน

รอนรอนอัสดง ดับฟ้าราตรี

ราตรีประดับดาว
ฟ้าไม่เคยไหวหวั่น
ดับแผ่นดิน สิ้นแล้วดวงดาว
ดับแผ่นดินสิ้นรังสี
เพลงพรแผ่นดิน
เหมือนดังความฝัน
ดวงเทียนต่อเทียน
ฟ้ามืดแล้วสว่าง
ร่วมพลังร่วมฝันร่วมไฟ
ปณิธาน มั่นสนอง

ฟ้าใหม่ยังมี รังสีอรุณรุ่งฟ้าดาววัน
หวังหาเพ็ญจันทร์
เหมือนเดือนตะวัน ยังสาตรังสี
หนาวหยาดน้ำตา พระธรรณี
แต่ชีวิตไม่สิ้นความหวัง
มิ่งขวัญบันดาล
เติมฝันต่อไฟร่วมร้อยพลัง
ให้เห็นเส้นทาง
หัวใจไม่จางไม่ท่างไม่หัน
หมายส่องแสงเฝื่อนเหมือนดวงดาววัน
แผ่นดินทอง แผ่นดินธรรม
วันอาทิตย์ที่ 10 ตุลาคม พ.ศ 2564

หลักชัย

หลักชัย
แต่เป้าหมาย

ใช่เป้าหมาย
คือหลักชัย

เป้าหมาย	เป็นหัวใจ
ต้องเข้าใจ	หัวใจจริง
ชัยชนะ	ใช่แค่ธง
ใช่แค่คว้า	แค่ทำชิง
ยิ่งหวัง	ก็ยิ่งวัง
ยิ่งรบรา	ยิ่งฆ่าฟัน
หลักชัย คือ	หลักใจ
ต้องเข้าใจ	ต้องประจัน
ความจริง	สิ่งสำคัญ
คือชนะใน	ใจตัวเอง
จึงดี	และชิงเด่น
ยิ่งเป็นใหญ่	ยิ่งข่มเหง
ยิ่งคว้า	ยิ่งกว้างแคว้ง
เป็นเหยื่อโลก	สับโขกคัด
หลักชัย	เป็นช่วงช่วง
เลแต่ละช่วง	ต้องแจ่มชัด
เป้าหมาย	เป็นมาตรวัด
เพื่ออะไร	และเพื่อใคร!

วันอาทิตย์ที่ 17 ตุลาคม พ.ศ 2564

คารวาลัย บรูซ แกสตัน

ผู้หลงใหลในสำเนียงเสียงระนาด	ยุรยาตรกราดเกรี้ยว ประกายฉาย
ครูบุญยงค์ เกตุคง ประจงกระจาย	ครูบุญยัง บรรยายลวยลวยไทย
จึงแปลงนามจากนาม บรูซ แกสตัน	เป็น “บรูซ เกษกรรณ” เสกสรรค์ใส่
ออก-ตก สร้างสมดุลงามละไม	เป็นผู้จุกประกายไฟให้ “พองน้ำ”
เป็นร้อยวันพันปี จะมีหนึ่ง	บรูซซึ่งปากเพียร รู้เรียนร่ำ
ดนตรีทั้ง ไทย-เทศ เป็นธงนำ	ทั้งรู้ รู้จริง ไม่ทิ้งรอย
อัญเชิญร่วมวงครู สุทิพย์วิมาน	ส่งบศานติสุขพิสุทธิ์ “บรูซ แกสตัน”
ร่วมบรรเลงลำนำน้อมจ่านรรจ์	กังวานกล่อม เกษกรรณ นิรันดรา
	วันอาทิตย์ที่ 24 ตุลาคม พ.ศ 2564

แบก วาง

รักแสนแหวนหวง ปานดวงแก้ว	หนอแววชีวา...นิจจาเอ๋ย
ยิ่งรัก ยิ่งเลือน เหมือนละเลย	ชีวิตเจ้าเอ๋ย...อนาถนัก
พึงใครต่อใคร ยากไปทั่ว	พึงตัวของตัว ยิ่งยากหนัก

ยกย้าลำเค็ญ ไม่เว้นวรรค
บางครั้ง เปราะบาง เหมือนอย่างแก้ว
จะปลายอวาก็จะเลื่อนไปเหมือนเงา
ไม่ยึดมั่นถือมั่น หมั่นตรองตรึก
โอ้อว้า แว่วชีวา พามืดมน
ไม่ยึดมั่นถือมั่น ตามครรลอง
วางก็แตก แยกก็หนัก ทั้งใจกาย

ประจักษ์เหมือนไม่ประจักษ์ ทั้งหนักเบา
บางครั้ง หนักแน่น ปานขุนเขา
จะแบกเล่า ก็จจะหนัก พะวัคพะวน
ยังรู้สึก ยิ่งระล่ำ ช้ำสับสน
ต้องรู้ทัน รู้อยู่ รู้แบบคาย
แต่ก็ต้อง มุ่งมั่น สมมันหมาย
ไม่ตายตายเลยนะนี่...หนอชีวิต!

วันอาทิตย์ที่ 31 ตุลาคม พ.ศ 2564

กระจกใจ

"กายเรา เป็นกรอบไม้

กระจก คือ ใจเรา
หมั่นเช็ด และหมั่นถู
กิเลส คือคลีไคล
ศิษย์พี่ ผู้ทรงภูมิ
ศิษย์โง่ ผู้เงางง
ฟังความ แล้วบอกไป
เป็นจริง และเป็นจัง
"กรอบไม้ ก็ไม่มี
ฝุ่นละออง กิเลสนั้น

คือกรอบรอบ กระจกเงา

ประกอบเป็น กายและใจ
หมั่นดูแล กระจกใจ
ฝุ่นละอองย่อมไม่มี"
จารึกถ้อย สุวาที
จึงไหว้วาน อ่านให้ฟัง
ให้เพื่อนเขียน ไปตามสั่ง
จารึกนี้ เป็นนิรันดร์
กระจกเงา ก็ไร้พลัน
จะลงจับ กับอะไร"

วันอาทิตย์ที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ.2564

น้ำนึ่ง – ตลิ่งไหล

น้ำนึ่ง ตลิ่งไหล

จิตเป็น สมาธิ
สรรพสิ่ง ล้วนเคลื่อนไหว
น้ำนึ่ง สนิทนิ่ง
ตามรู้ ตามดูจิต
สุขล้วน ที่ปรนเปรอ
สลัดจิต ที่ติดยึด
สูงสุด และ ทรุตเสื่อม
รู้ธรรม ต้องรู้ถอด
น้ำนึ่ง ตลิ่งไหล

คือใจนิ่ง เป็น ปกติ
ดูจิตเห็น ตามเป็นจริง
เปลี่ยนแปลงได้ ทุกสรรพสิ่ง
ตลิ่งไหล เปลี่ยนไปเสมอ
ได้เห็นจิต ปรุจจิตเจอ
ทั้งทุกข์เฝ้า ระอาเอื้อม
ให้จิตหยุด ไหววกระเพื่อม
ล้วนตลิ่ง แหละพาไป

รหัสธรรม รู้มาใช้

ให้ขบคิด เป็นปริศนา!

วันอาทิตย์ที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ.2564

รากเหง้า

ลึกซึ้ง ในรากเหง้า
เลือกจริง ทั้งเท็จพลัน
ต้นไม้ ต้องมีราก
ลำต้น จะตรงคด
ต่อยอด เป็นเรือนยอด
ระบัดใบ ให้ร่มเย็น
ต้นไม้ ที่ไร้ราก
เกาะเกี่ยว และเลี้ยวถาม
ลึกซึ้ง ในรากเหง้า
เลือกจริง ทั้งเท็จพลัน

และเข้าใจ ปัจจุบัน
รู้เท่าทัน อนาคต
คือรากแก้ว อันกำหนด
ก็เพราะราก แหละปรงเป็น
แลกิ่งก้าน ตระหง่านเห็น
ทั้งผลดอก ใต้เงาถาม
เป็นกาฝากที่เยวฝากหนาม
ไปตามชั่ว ที่พัวพัน
และเข้าใจ ในปัจจุบัน
รู้เท่าทัน อนาคต!
วันอาทิตย์ที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2564

ความสุข

ภาชิตจिनกล่าวชัดเป็นสัจจะ
อยากมีสุขสามชั่วโมงโดยประมาณ ให้ตั้งวงสุราบาล เลี้ยงเพื่อนพ้อง
อยากมีสุขโยงยามสักสามวัน
แจกญาติมิตรมาเยือนเพื่อนพี่น้อง
อยากมีสุขสามเดือน บันดาลดล
สามสุขสามยามเย็น รื่นเริงรมย์
อยากมีสุขเยี่ยงยอดตลอดไป
ไม่จะเติมสุขให้ ได้เพิ่มพูน
สุขนิยมสมบูรณ์ ร่วมคุณค่า
เกิดสร้างไทยเป็นสถานพินามแนน เอกอุดมสมแดน แผ่นดินทอง ฯ

ถึงภาวะความสุขมี สีสถาน
ให้ฆ่าหมูมาหัน ประชันฉลอง
ทุกเรือนชานบ้านช่องร่วมชื่นรม
ให้แต่งงานมีคู่ร่วมสู่สม
คืออดิตนิยม สุขสมบูรณ์
จงปลูกต้นไม้ให้ ไม่สิ้นสูญ
ดอกผลมีทวีคูณ ไม่ขาดแคลน
ทั้งทางโลกทางธรรม ล้วนสำแสน

วันอาทิตย์ที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2564

ข้าวหอม

แว่วแว่วเพลงเกี่ยว
บาดตาบาดใจ ให้เซยให้ชม
โลมสานพานฟาง
กระดังงาเดือน ค่อยเอื้อนโอบอ้อม ขวัญเจ้าเจิมจอม รับขวัญข้าวขาว
ข้าวเม่าข้าวใหม่
เจ้าหวานคมเคี้ยว รุ่งเรียวรวงดาว
แม่ศรีโพสพ

ไผ่รู้กริ้ว รุ่งเคียวเรียวคม
เพลงรักลอยลม โลมรวงข้าวหอม
ขลุ่ยแว่วแผ้วคราว ดังได้เด็ดดอม
ละอองกระโอ ข้าวสวยข้าวสาว
อยู่ย่นนานยาว มิ่งขวัญแผ่นดิน
บรรจงบรรจบ นบพระธรณิน

ข้าวน้ำคำหอม พร้อมนุ่มข้าวบิณฑ์
ข้าวหุงข้าวหอม
คือมุกด์ข้าวใหม่ ในสายน้ำขาว

ค่อยร่วงค่อยริน คือเพชรพลอยพราว
แม่สีแม่ซ่อม ข้าวสวยข้าวสาว
ร้อยเรียงเรื่องราว ข้าวหอมเสนาหา ๆ
อาทิตย์ที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2564

วันนกกกลอน

สิบธันวาคม อภิรักษ์วันนกกกลอน
ผู้มีภูมิภาษา สาธยาย
ภาพยักกลอนคือ มงกุฎแห่งวรรณกรรม
ดั่งดวงเทียนต่อเทียน ระเฌียรละไม ร้อยกรองมิ่งมาลัย ใจจำนรรจ์
กาพย์กลอนคือ เพชรพลอยของถ้อยคำ
จากความคิด ภูมิปัญญาสารพัน
"กวีคาถา นะมา สะโย"
กวีคือ ที่อาศัย อันพรายพริ้ง
ร้อยมาลามาฝาก เพื่อนนกกกลอน
ใจหนึ่งใจเดียวกัน ไม่ผันแปร

รักษอักษรสุคันธ์ ปัญญาฉาย
สมเป็นนายภาษา บัญชาใช้
เป็นภูมิธรรมล้ำแดง แห่งยุคสมัย
เจียรไนใจนำ ความไฝฝัน
เพื่อสร้างสรรค์สิ่งที่ ดิงานจริง
คือสุภาชีโต ภูมโนอยู่
แห่งคาถา คือสิ่ง อันจริงแท้
ผกาพรปณิงาน อันแน้วน
มงคลแต่ เพื่อนรักมิตรนกกกลอน ๆ
วันอาทิตย์ที่ 12 ธันวาคม พ.ศ.2564

คารวาลัย ประยอม ชองทอง

"เพื่อพักผ่อนนอนหลับในทับทิมพยับ
ระรินรินกลิ่นผกาบุปผาพวง
ที่ประยอมพร้อมพริกพักผ่อนแล้ว
ในพราวพร้อยสร้อยอักษราวลี
"ถึงที่นี้มีทางนกยูงอยู่
ถึงริมโขงนี้เป็นบ้านเมืองมารดร
หนึ่งน้ำเพชรนครพนมพนมกวี
ให้สืปร้อยสร้อยรักวงสักรา
ให้คำหอมนุ่มนวลสัมผัสใจ
ให้คำงามคำรักมาพริกพร้อม

ชมดาววิบแววมอมในอ้อมสรวง
ลิ้มผิงรวงหวานลิ้น ด้วยยินดี"
ในทับทิมพยับวิบแววดาวแพรวสี
มิ่งมณีทิพย์สถานพิมานกลอน
ไหนจะสู้ซึ่งโคบาลานอักษร
ให้อาวรณ์หรือจะเท่าเจ้าพระยา"
ให้หัวใจจรรจรบเร็ดเจ้า
ให้รู้ค่าคำไทยใจเจมจอม
เสนาะในลำเนียงจำเรียงกล่อม
ที่ประยอม ชองทอง ครองใจนรินทร์ฯ
วันอาทิตย์ที่ 19 ธันวาคม พ.ศ.2564

วิสัยทัศน์

อยู่กันบ่อกี้จะแลแค่กันบ่อกี้โลกก็ย่อเฉพาะช่อง ที่มองเห็น

ฟ้าใกล้แค่ขอบบ่อ ยากเลาะเร้น
อยู่ขอบบ่อ ก็จะเป็นดินกว้าง
สารพัดชนิดแน่นบนแผ่นพื้น
ครั้นเหยียบพื้นยืนตน พันขอบบ่อ
สุดขอบดินขอบฟ้า สุดตาแล
เมื่อต่างทิศต่างทาง ต่างถิ่นที่
ต่างความคิดติดตัน ต่างขั้นตอน
หลากหลายท่าที วิธีการ
มีเบื้องปลายกลางต้น ระคนคละ

พรปีใหม่

ให้ตะวันดวงเดิม เริ่มใหม่
ให้พลังคุณธรรม เลิศล้ำเลอ
ให้สงครามโรคเรื้อรัง ทุเลาร้าย
ให้โลกนี้มีหลักพึ่งพิง
ให้แมงโก่งแมงกิน สูญสิ้นซาก
ให้ประโยชน์โภชนผลเกลื่อนกล่นกราย
ให้การเมืองน้ำเน่า เลิกเงาเงา
ให้โลกใหม่ วิถีใหม่ กุณโกศล
ให้ตะวันดวงเดิม เริ่มใหม่
ให้มีความงามความจริงจัง

อนุรักษเสรี

อนุรักษนิยม
ลงหลักปักใจ ไปสุดชั่ว
ต่างตัว ต่างเห็น เป็นศัตรู
ข้างเสรีนิยม ก็จมน้ำ
หน้ามืดตามัว ไม่รับรู้
ต้องเป็นกลาง ตั้งกองมอการณไกล
เลือกที่จริง ทั้งที่เท็จ ไม่เล็ดเลี้ยว
ไม่ยึดมั่นถือมั่น ดันทุรัง
รู้รากเหง้าเลาทางอย่างลึกซึ้ง
อนุรักษเสรี มีวินัย

มีดินเย็น น้ำเย็น ที่เหยียบยืน
ฟ้าเว้งว่างพาให้ หัวใจตื่น
ทั้งกลางคืนกลางวันล้วนผันแปร
ที่เคยย่อถอยไปทุกแห่ง
ที่เที่ยงแท้กลับไม่แท้ ไม่แน่นอน
ก็ต่างมี ต่างมุม ต่างกลุ่มก้อน
ล้วนสะท้อนจุดยืน พันพันระ
ในสายธารวิสัยทัศน์ แห่งสัจจะ
คือ จุดยืน ทศนะ วิธีการ ฯ
วันอาทิตย์ที่ 26 ธันวาคม พ.ศ.2564

ให้หัวใจดวงเดิม เต็มเต็มเสมอ
ให้พบเจอสิ่งที่ ดั่งใจจริง
ให้คลี่คลายทุกข์ไสกวิโยคยิ่ง
ให้สรรพสิ่งร่วมขจัดบาปตรัย
ให้ฝูงทากปลิงเรือด เพื่อลดหนอย
ให้กระจายสู่มหาประชาชน
ให้การเมืองน้ำดี ทวีผล
ให้บัณฑิต คนดี อยู่จีรัง
ให้หัวใจดวงเดิม เริ่มคาดหวัง
ให้เป็นพร เป็นพลัง ทั้งปีเทอญฯ
วันอาทิตย์ที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2565

อนุรักษนิยม จนจบปลัก
แบกคอกแบกค่าย เป็นความว้าว
กราดเกรี้ยวเกรียงไกร ไปสุดกู
เร่งระดมข่มขู่ สู้สู้เดียว
ไม่จมนปลักชักใย ไม่แน่นเหนียว
ไม่ขบเขี้ยวเคี้ยวฟันตะบันตะบิง
ไม่สุดโต่งไม่ตึงตัง ขมขมขม
รู้ทั่วถึง เท่าทัน ทุกประเด็น
ความเป็นไท เป็นธรรม ต้องนำเด่น

ไม่เห็นแตกเห็นต่าง อย่างที่เป็น...

เห็นแต่จริง แต่ไม่เห็น ที่เป็นเท็จ
วันอาทิตย์ที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2565

ครูฉันท

ฉันทเป็นครูคนใหม่ในทุกที่
นี่ครูนม ครูน้ำ ครูสำคัญ
ครูข้าวปลาอาหารบัลลาลแรง
ครูสายน้ำฉ่ำเย็นเป็นร่มเงา
ครูดวงไฟให้ประทีปทิพย์อัน
เรไรร้ายทายทักจกवाल
มีความดีเป็นครูให้รู้ชอบ
ความทุกข์ยากมากมายได้เรียนรู้

พ่อแม่ชี้ให้ดูล้วนครูฉันท
หายใจเข้าออกนั้นอาจารย์เรา
ครูแผ่นดินสีแดงแหล่งก่อนเก่า
ครูสายลมบอกเล่าฤดูกาล
ครูพวงพี ภูไพรแผ่ไพศาล
ดอกไม้บานบอกเราให้เฝ้าดู
มีความร้ายให้ตอบให้ต่อสู้
ชีวิตนี้มีครูอยู่รอบตัวๆ
วันอาทิตย์ที่ 16 มกราคม พ.ศ.2565

คนโง่

เมตตา เวส แปลว่า เมตตาเกิด
กลางคืนอาจกลับทาง เป็นกลางวัน ความจริงนั้น อาจกลายเป็นไม่จริง
....ที่ศาลาท่าน้ำ...ต้นตำรับ..
เห็นเจ้าโง่หนึ่ง...น่าดูตาย
เอ็งตัวโตอย่างนี้ ต้องตีหลาย
เจ้าโง่ตอบง่ายง่าย “ว่าไม่เป็น”
เจ้าฉลาดได้ที ขี้ข้า..
แต่หมายังว่าได้ ไม่ยากเย็น
เจ้าโง่ที่ทิ่มจิ้มจำ ค่อยถามไถ่..
“อ้อ ข้าว่าว่าได้..ว่าได้ซี”

โลกยิ่งเปิด คนยิ่งปิด ยิ่งผิดผัน
เจ้าโง่กับเจ้าฉลาด อยากพาดพิง
เจ้าฉลาดหยอกเหย้า กับเจ้าโง่
เอ็งว่าน้ำเป็นไหมวะ..ช่วยอธิบาย
“คนว่าน้ำไม่ได้ ไม่เคยเห็น
ใช้เรื่องเล่น นะเจ้าโง่..โตปานนี้”
“แล้วเอ็งว่าน้ำได้ เล่าไหมนี่”
“แล้วเอ็งตีกว่าหมา ตรงไหนวะ”

วันอาทิตย์ที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2565

อีกก้าวเดียว

ก้าวข้าม ทางม้าลาย
แค่ก้าว อีกก้าวเดียว
ดับแล้ว แก้วตาใจ
ยวียืด มามีดมน
แว่วคำ กวีครู..
คิดตั้ง ได้ดวงแก้ว
แสนดี ก็แสนดี

ช่างยาวไกลเสียจริงเจียว
โอ้ กระไร...ก้าวไม่พ้น
กระจำหาย กระจ่ายหน
ใจพ่อแม่..จะขาดแล้ว..
..อยู่หลังหลังมามากแล้ว
มากอดไว้ กลับหวิวหาย..
สิแสนร้ายก็แสนร้าย

ผีบ้า ห่าโห่งพราย
มีทาง เหมือนไร่
ดูแล ความปลอดภัย

มันบังตา มาบังใจ
ทางเมื่อหมดทางวางใจใคร
กลับเป็นภัย ไปเสียเอง
วันอาทิตย์ที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2565

ประดับดิน

แห่ห้อมพร้อมพลั่ว ทัพทิวเมม	ขบวนม้าดยกเยก ขยับย่อง
เพลงพระพายชายพัดมาพะพ้อง	เมฆก็ล่องลอยไล่ ทะเลลม
ตะวันชายซักรถ บดบังฟ้า	ขับเคลื่อนหมู่เมฆมาห้อมห่ม
น้ำแก้วกลิ้งกลอกประกายพะพรายพรม	ให้ชื่นชมชวยโซย ประโปรยปราย
ตระการเก็จเพชรรอบ ขอบโค้งคุ้ง	ถักทอรู้้งเรียวร้อย เป็นร้อยสาย
สนธยาสายัณห์ ตะวันวาย	ดาวจะพรายพร้อยพราง รังแรงเริง
เจียรไนใจฟ้า กลางดาววัน	ขับเมฆผันพลั่วลมระเริงเหลิง
หยาดฝนร้อยสร้อยรู้้ง วงวุ้งเว้ง	ดาวถกิงสกาवलุก ทุกชีวี
มณีเร้งหยาดระยิบ อยู่พริบพร้อย	ผจงร้อยสร้อยสาย ประกายสี
แต่งตัวให้ แม่พระธรณี	ดิกราตรีประดับดาว พราวแผ่นดิน ฯ

วันอาทิตย์ที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2565

ม้าโยกเยก

ฟ้าสีฟ้าใส ปันฝ้ายเมฆ	ขี่ม้าโยกเยก อยู่เหิงหวา
หมอกม่นป่านพรางเป็นครั้งคราว	ปูพรมฝ้ายพราว รดฟ้า
..เหมือนวัน เช่นวันนี้ มากี่ครั้ง	ก็ปลั่งก็พลาด ปรารธนา
สวยสดงดงาม อร่ามตา	กลับหยาดน้ำพราว อยู่พราวพราย
ยิ่งจับยิ่งจ้องยิ่งมองเห็น	กลายเป็นยิ่งจ้อง ยิ่งมองหาย
ความรักความหวัง ตั้งดาวราย	เจิดจ้าแจ่มกระจาย ห่างไกลกัน
ยิ่งสูงยิ่งส่ง ยิ่งโยงยาม	ยิ่งดยิ่งงาม ความไฟผืน
ขี่ม้าโยกเยก อยู่ตยงยัน	ข้ามตะวันข้ามเดือน เคลื่อนดวงดาว
คลื่นมหาสมุทรเมฆ มาเสกฟ้า	ดาษดาดอกดวง พวงครามขาว
ที่ฝั่งฟ้าฝั่งฝัน เน้นนานยาว..	เนิ่นนานราว รักอันนิรันดร์ ฯ

วันอาทิตย์ ที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2565

จับจิต

เมื่อจิต มารับรู้
รู้เท่า และ รู้ทัน
ระลึกรู้ ตามรู้ทัน
เป็นเหยื่อ หรือ ประยุทธ์
นี่แหละ คือ จิตเรา
ไม่ว่าจะสักเวลา
วิชา คือ ความรู้
กระบวนการทุกขั้นตอน
ปฏิบัติสมุปปาท
รู้ไกล และ รู้กล

ทุกสัมผัส ณ ปัจจุบัน
จะปรุงทุกข์ หรือปลิดทุกข์
ความยากนั้น คือทุกข์สุข
เป็นประโยชน์ ด้วยปัญญา
มันเฝ้าวาน เฝาค้นหา
ทุกขณะ ที่โคจร
คือทางรู้ ที่บันทึก
วิถีทุกข์ ที่บันดล
เป็นมาหวัด จัดใจคน
ดับทุกข์ใจ ได้แท้จริง ฯ
วันอาทิตย์ที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565

อะไรกับอะไร

พื้นหญ้า พยุงยาง
ฟังฟัง และฟังพา
ประโยชน์ แหะเป็นใหญ่
รากหญ้า รากยางยัน
น้ำแฉะ ให้ปลาว่าย
ฟ้าเบิก ให้นกบิน
ไซดี ถ้าไม่ดี
ไซ่ถูก ไซ่ผิด ทั้ง
รู้จริง ตามเป็นจริง
รู้เป็น อะไรเป็น

แลรุ่มยง ให้ร่มหญ้า
แม้ต่างไกล ไม่ต่างกัน
ที่เป็นไป และปูนปั้น
ยังบันดล อยู่บนดิน
มิ่งไม่ร้าย สายลมริน
ยังยงอยู่ ยังยงยัง
ถ้า ไซ่ชอบ ถ้า ไซ่ชัง
ไซ่ประดัง ชังประเด็น
และรู้เห็น ตามที่เห็น
ประโยชน์รับ กับอะไร
วันอาทิตย์ที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2565

โลกจอแผ่น

"เป็นทาส ความรู้สึก"
นี่แล คือลิขิต
เครื่องจักร หลักจิต

กับ "เป็นเหยื่อ ของความคิด"
วิถีใหม่ ของผู้คน
มันประดิษฐ์ ประดล

กลไก เป็น ไกลกล
มันจูงจุมกคน
เป็นเหยื่อ ให้เชือชู
แต่คน ก็คือคน
ขาดไร ซึ่งปัญญา
โลกใหม่ แลคนใหม่
*เป็นนาส ความรู้สึก

กำหนดคิด กำหนดรู้
เป็นหุ่นยนต์ ยกใบอยู่
เชิดจ้อแผ่น เป็นศาสดา
มีรู้สึก มีรู้สา
ก็เป็นทาส ขาดสำนึก
อันอลหม่าน อยู่พ่วนผลึก
กับ เป็นเหยื่อ ของความคิด"
วันอาทิตย์ที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2565

โรคจิต

รู้ไหมหมอ ทำไมกบบินได้"หมอบตอบ "ไม่รู้เลย เฉลยหน่อย"
*มันกินยาวิเศษ เม็ดน้อยน้อย กบบินลอยด้วยยาวิเศษ เม็ดหนึ่งนี้
..รู้ไหมหมอ ทำไมกบบินได้" หมอบตอบ "ใช่ ูกินยาวิเศษนั้น"
คนไข้หัวเราะชอบ ตอบไปพลัน "ยาวิเศษสำคัญ มีเม็ดเดียว"
คนไข้หัวเราะชอบ ตอบหมอใหม่ "มันกินกบเข้าไป จึงได้เที่ยว .
บินเล่นร่อนเลื้อยไป ง่ายจริงเจียว เอ้าถามใหม่ไม่ลดเลี้ยว เร่งตอบความ ..ว่า
ทำไม นกอินทรีถึงบินได้" หมอบติใจได้ที่ ตอบคำถาม
"มันกินงูเข้าไปได้บินตาม... คนไข้ได้ช่องงาม บ้าทันทใด
นกอินทรีไม่ต้องเกี่ยวกับการกิน นกอินทรีมัก็บิน ไปเองได้"
..คนไข้ค่อยแยมเบื่อนเหมือนปลอบใจ "หมอบต้องไปหาหมอ...เสียนแล้วละ!"
วันอาทิตย์ที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2565

โลกนักเขียน

"เราอาศัยปากกาเพียงด้ามเดียว ได้มาทุกสิ่งเที่ยว จริงเจียวเหวย
แม้สิ่งมิควรได้ กระไรเลย ..นี่แน่ะเฮ้ย เราล้วนได้มันมาแล้ว..
...นั่นคือความโดดเดี่ยวและเปลี่ยวเหงา.." นี่คือคำบอกเล่าอันแนแนว
ของมังกรโบราณ ตำนานแนว ปากกาแก้วแววาม นาม "โกเล้ง"
นักเขียนจินกล่าวขาน วิจารณตน , ให้ผู้จนเข้าใจได้เพียรเพ่ง
นักเขียนเอกมะริกักก็เพ่งเล็ง ขมวดเคร่ง ระหว่างตนกับผลงาน
"นักเขียนคือ จิตวิญญาณอันว่าเหว ร่ายเร่พยายาม จะสื่อสาร

ดั่งดวงดาวไกลโพ้นบันดลตาล
..เหมือนสัตว์โลกโดดเดี่ยวเปลี่ยวอ้างว้าง"
ต่างเจียรระไนใจคำ แวววามาว

พยายามพ้องพาน กับต้นดาว..
ท่ามกลาง ความมืดที่ เป็นสีขาว
"จอห์น สไตน์เบค" กล่าว...ประมาณนี้ ๓
วันอาทิตย์ที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2565

วัฒน์ วรรลยางกูร

ปากกา โบกสะบัด
จากศูนย์ สู่มิสูญ
"ภูพานถึงลานโพธิ์"
วิถีแห่งปวงประชา
ต่างทาง ไม่ต่างทิศ
ยังอยู่อย่างยิ่งใหญ่
คือเพื่อน คือผู้กล้า
อุทิศสมาทาน
"หนี้เลือด อันเดือดดับ"
ต่างทาง ไม่ต่างทิศ

ประวัติ วัฒน์ วรรลยางกูร
สองแสงดาว แห่งศรัทธา
คือบทเพลงของผู้กล้า
ประชาธิปไตยไทย
ต่างความคิด ไม่ต่างใจ
คือความคิดจิตวิญญาณ
คือผู้แกร่งอุดมการณ์
ด้วยชีวิต ทั้งชีวิต
"ระเบิดบาป" ปกาสิต
แต่ วัฒน์ วรรลยางกูร
เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
วันอาทิตย์ที่ 27 มีนาคม พ.ศ.2565

พระวิศิษฎ์ศิลป์

• ทรงขอ เสนาขอ
กล่อมหล้า เป็นสากล
วิจิตรทรง ประจวบ
ได้รู้ และได้เห็น
ทรงกวี นิพนธ์ผจง
วรรณกรรม สื่อสัมพันธ์
ทรงศาสตร์ และทรงศิลปะ
ข้อซ้ชวลวิเชียร
พระวิศิษฎ์ศิลป์
ทรงหนุน และทรงนำ

ลัทธิทิพพมงคล
ให้โลกพบ สงบเย็น
เป็นลายสี เป็นลายเส้น
ผูกไมตรี มีต่อกัน
คงลายสือ วิเศษสรรค์
แห่งบรรณภพ บำเพ็ญเพียร
ภูมิแผ่นดิน ดั่งดวงเทียน
ประโชติภูมิไพทธรรม
ทรงอนันต์คุณูปถัมภ์
พิทักษ์มรดกไทยฯ
วันอาทิตย์ ที่ 3 เมษายน พ.ศ.2565

ความจริงปนเปื้อน

น้อง "ชมพู" จรจากฝากเรื่องราว
 น้อง "แดงโม" ปลัดพราจจรจากลา
 อันสับสนจนอับความซับซ้อน
 อันหมกมุ่นซ่อนค้ำ อยู่กลางใจ
 มีทั้งความไม่เชื่อ อันเหลือร้าย
 ท่ามกลางยุคยาวยืต อันมีดมน
 เมื่อความจริงมีใช้สิ่งที่จริงแท้
 เป็นความจริงลวงลวง รวงรางเลื่อน
 สังคมเลว ทำคนให้เป็นผี
 "ชมพู" กับ "แดงโม" มาเตือนตึง

ล้วนเรื่องยาวยังให้คิดเป็นปริศนา
 ฝากปัญหาเงื่อนปม สังคมไทย
 อันสะท้อนเงื่อนงำ ความป่วยไข้
 อันคว่ำไขว่คว้ากว้าง ในวังวน
 กับความเชื่อมมาย ไร้เหตุผล
 ยุคไกลกำลัง มาอย่างเยือกเย็น
 มีความเท็จเข้ามาแปรมาปนเปื้อน
 โลกเสมือนจริงอะไร จริงไม่จริง
 สังคมดี ดีได้ ในทุกสิ่ง
 'ไม้ผลเมืองอุดม สังคมไทย!

วันอาทิตย์ที่ 10 เมษายน พ.ศ.2565

ทนได้ยาก

คำว่า "ทุกข์" แปลว่า "ทนอยู่ได้ยาก"
 หากคือ เป็น "ปกติ" ที่ในใจ
 ให้จิตนิ่ง สงบเย็น เป็นปกติ
 ปกติ เป็นประจำ ธรรมดา
 ปกติ อยู่ได้ ไม่ต้องทน
 ไม่ต้องห่วงต้องหา ประดาโดย
 ปกติ อยู่ได้ คือ ไม่ทุกข์
 ไม่ใช่สุข แบบสุขไหม้สุขพอง
 จิตเป็นปกติ ได้ ไม่ต้องทน
 ทำทุกสิ่งทั้งมวล ควรบำเพ็ญ

ไม่ใช่ทนลำบาก ทนอยากได้
 'ไม่ต้องทน ไม่ต้องไหวเอนไปมา
 สมานมั่นคง ทรงคุณค่า
 ไม่ลงแรง โลดระ ไม่ล้ำรอย
 'ไม่ต้องดิ้นต้องร่น กระหนนโย
 'ไม่ต้องกอบต้องโกย มาก่ายกอง
 มีความสุขสงบเย็น เพียงเพ็ญผ่อง
 ดับทุกข์คือครรลอง ต้องดับเป็น
 ปัญญาอยู่สว่างกระจ่างเห็น
 สงบเย็น เป็นประโยชน์ หมดทุกข์จริง!

วันอาทิตย์ที่ 17 เมษายน พ.ศ.2565

คนโรคมก

คนที่เอาแต่คิด จิตหมกมุ่น
 กระทั่งยืมก็ยืมย่ำ ด้วยความคิด
 คนที่เอาแต่รู้สึก อยู่ลึกลับ
 ดกแสดงแต่งจริต ติดตัวตน
 คนที่เอาแต่กระทำ ไปตามจิต
 สัญชาตญาณอย่างสัตว์ชนิดน่าชัก
 คนปกติธรรมดา ทุกท่าที

เดินก็ครุ่นคิดรู้ อยู่ในจิต
 เขาเป็นโรควิปริต จิตวิกล
 รู้เข้าถึงทุกข์สุข อยู่ทุกหน
 เขาเป็นคนโรคประสาท เด่นชัดนัก
 'ไม่รู้ลึก นึก คิด ติดกับดัก
 เขาเป็นคนจมปลัก หนักอับ
 รักษาสมดุลดี มีความหมาย

รู้ รู้สึก นึก คิด จิต ใจ กาย
ไม่ต้องเป็น โรคจิต โรคประสาท
ไม่โหนห้อยต้อยตาม ความเรรวน

รู้คลี่คลาย ว่าอะไร ควรไม่ควร
ไม่เป็นทาสจิตตก ผกผันผวน
ไม่ตกขบวนคุณค่า ความเป็นคน

วันอาทิตย์ที่ 24 เมษายน พ.ศ.2565

มหานาที

โบราณใช้ใบระกาหน้าบันโบสถ์
ลำดับโดย ใบระกา สิบห้าใบ
จากเข้าตรุตะวันตก ตรงเที่ยงวัน
ตะวันตกล้อยต่ำไล่ ใบระกา
ครบสิบสองชั่วโมง ตรงพอดี
กำหนดด้วยใบระกาที่หน้าบัน
จากข้อฟ้าใบระกา มาไขลาน
ผ่านจอแผ่นรู้ได้ตั้งใจ
ดวงตะวันยังคง บ่งเวลา
นาฬิกาชีวิต ปลิดชีวิต

มาตั้งโจทก์ เป็นมหานาที ได้
เงาแดดไล่ จากต้น จนข้อฟ้า
นับอีกด้านหน้าบัน ผันบ้ายหน้า
นับเวลาให้เห็น เป็นหนึ่งวัน
ช่วงมหานาที ที่ชี้คั่น
ละช่วงชั้น ยี่สิบสี่ นาทีตรง
กระทั่งใช้สัญญาณ สื่อสารส่ง
คนยังคง หลงเวลา ทุกนาที่
แต่คนฆ่าเวลาได้ ในทุกที่
เวลามี แต่ไม่มี ...เวลาแล้ว !

วันอาทิตย์ที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ.2565

พรานธนู

มันคั่น เค้นคั่นธนู
ตั้งใจ แต่งใจผจง
อาจพลาด อาจผิดเฝ้า
ผิดใจ อันเพ่งจง
ท่อนพราน ธนูไพร
หว่างทาง และหว่างทิศ
ปล่อยลูก ธนูลิว
ช่องว่าง ระหว่างวัน
ทำดี ที่สุดสุด
ปรับแปร ค่อยแก้ไข

แล้วเหนียวสาย ธนูทะนง
จึงปล่อยลูกธนูคะนอง
ไม่เข้าเป้า ที่ปักปอง
ก็หวาดหวัง ไปทั้งชีวิต
ที่ผิดไป ไซ้ใจผิด
บ่ ควรคิด บังคับเค้น
ควิวคว้างคว้าง ไปทางเห็น
มีอาจจรด กำหนดใจ
จนสุดเห็น ที่เป็นไป
ต้องเริ่มต้น ที่ตัวเรา !

วันอาทิตย์ที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ.2565

สามสิบปีสิบเจ็ดพฤษภา
เสียงปิ่นกับเสียงปากกรากนไกร
คือคู่ความขัดแย้งยังแย้งยื้อ
ข้างหนึ่งถือโคมทองอันรองเรือง
ตั้งดวงแก้วแววมณีมิ่งนิรมิต
ผู้ด้อยฤทธิ์ก็สำรวมร่วมอัญเชิญ
รามสูรขว้างขวานสะท้านฟ้า
เกิดฟ้าแลบฟ้าร้องก้องปถพี
...ค่อยค่อยย้อยค่อยอ่านนะหลานเอ๋ย
ความจริงความดงามที่สำแดง

สองห้าสามห้ามหาสมัย
เข้ารูก่ลา รุกไล่ กลางใจเมือง
ข้างหนึ่งถืออำนาจอันต่อเนื่อง
ต่างเห็นเรื่องต่างทางที่ต่างเดิน
ผู้มีฤทธิ์ก็ฤทธิ์แรงกำแหงเหิน
ใครจะเหินเทิดแก้วแววมณี
เมขลากลอกกลับสลัสนี้
ยังคงดี คงร้ายไม่เปลี่ยนแปลง
ยกเรื่องเทียบเปรียบเฉลยเปรยแกล้ง
ต้องร่วมแรงร่วมใจให้จริงจัง

วันอาทิตย์ที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ.2565

สามทศวรรษพฤษภา (จบ)

มติเสียงส่วนร่วมร่วมตั้งกฎ
กติกากฎทำลายให้พ่ายพัง
ไม่เคยถามความเห็นของผู้อื่น
ไม่เคยฟังคำเตือนคำวิจารณ์
เสรีภาพในทางที่สร้างสรรค์
ความผิดถูกส่วนร่วมร่วมรับรู้
ครั้นเปลวปลาวาบเพลิงขึ้นเร้งแรง
ด้วยเดชะพระภูมิภูวดล
คือเรื่องจริงบังเกิดกลางใจเมือง
ฝากไว้ให้ลูกหลานจดจำ

ไม่ทำตามกำหนดกฎที่ตั้ง
เมื่อผู้มีอำนาจยังนั่งบังการ
ไม่เคยยื่นขึ้นมองอย่างรอบด้าน
เห็นคนค้านคนคัดเป็นศัตรู
ถูกปิดกั้นทับถมถูกข่มขู่
กลายเป็นการต่อสู้ของหมู่ชน
ดุเดือดแดงดับได้ด้วยสายฝน
คือมวงคลคล้องไทยสายประคำ
มิใช่เรื่องโบราณตำนานร่ำ
ราษฎร์เดินนำราชดำเนิน อัญเชิญชัยฯ

วันอาทิตย์ที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2565

ฝากผู้ว่า กทม.

ฝากเรียน ท่านผู้ว่า
ปัญหา ทั้งนอกใน
ขจัดเหตุ เผด็จผล
รากฐาน และ พื้นฐาน

กรุงเทพมหานครใหญ่
ต้องบริหารและจัดการ
ต้องเชี่ยวชาญ ต้องเชี่ยวชาญ
กับ ภูมิฐาน ล้วนส่งผล

พื้นที่ วัฒนธรรม
 เวที ให้เยาวชน
 หอศิลป์ กทม.
 สำแดง ความสำคัญ
 ผাগไว้ ให้ผู้ว่า
 เรื่องหนึ่ง พึงยกเครื่อง

จักต้องมี ทุกมณฑล
 ได้สำแดงสิ่งสร้างสรรค์
 คือหอนำ ภูมิสัมพันธ์
 แห่งภูมิบ้าน และภูมิเมือง
 ให้ว่าเรื่อง ที่เป็นเรื่อง
 คือ งานศิลปะ วัฒนธรรมฯ
 วันอาทิตย์ที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ.2565

เวทีวุฒิสภา (๑)

วุฒิสภาสภาผู้ทรงคุณวุฒิ
 มีที่มา เหตุและผล ต้นและปลาย
 กลั่นกรองบทกฎหมายที่หมายมุ่ง
 กลั่นกรองตัวบุคคล บันดาลดาล
 ติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัด
 นโยบายแห่งรัฐ จัดกระบวน
 ร่วมคำแปรญัตติ ร่วมอภิปราย
 ให้สังคมส่วนร่วมร่วมพิจารณา
 บรรลุขั้นบรรจบครบสามปี
 ฝ่าวิกฤติยุคสมัยภูมิไกล

บริสุทธิ์พ้นจากฝักและฝ่าย
 กำหนดหมายไว้ในบทเฉพาะกาล
 เพื่อผดุงความเป็นธรรมอย่างทั่วด้าน
 รับผิดชอบ การงาน สำคัญควร
 ปฏิบัติเป็นไปให้ถูกถ้วน
 ประโยชน์สุขหลากล้าน เพื่อมวลประชา
 ร่วมขยายความเห็นเป็นคุณค่า
 ไม่ผูกขาดอดตาจำเพาะตน
 ทุกหน้าที่ที่ท่า นำส่งผล
 อันมั่นคงด้วยยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีฯ
 เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
 วันอาทิตย์ที่ 5 มิถุนายน พ.ศ.2565

เวทีวุฒิสภา (จบ)

ยุทธศาสตร์หกด้าน ครรลองธรรม
 กำหนดความเป็นหนึ่งอันพึงมี
 คือทิศหก หกยุทธศาสตร์ชาติ
 สองคือทิศเบื้องบนให้ตนอิง
 สี่คือทิศเบื้องซ้าย เสมอภาค
 หกคือทิศธรรมาธิปไตย
 ความเป็นไทยเป็นธรรมต้องนำทาง
 อดีตปรับ รับใช้ ใจแผ่นดิน
 สมาชิกวุฒิสภา ก้าวหน้า
 ทางประชาธิปไตยให้ปวงชน

คือธรรมาธิปไตย
 สังคมดี คนดี ต้องมีจริง
 หนึ่งทิศบาทเบื้องฐานมั่นคงยัง
 สามคือทิศหน้าวัง ชิงธงชัย
 ห้าทิศจากเบื้องขวา พาสู่สมัย
 โบกรงไทยร่วมพิทักษ์ ปักปฐพิน
 ลดช่องว่าง เหลื่อมล้ำ ลบหายหมิ่น
 สำนักวิญญาณไทยใจสากล
 แนวทางธรรมนำสุข ในทุกหน
 ร่วมมั่นคงด้วยเวทีวุฒิสภา.
 เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
 วันอาทิตย์ที่ 12 มิถุนายน พ.ศ.2565

ฉลาดนึ่ง

คนฉลาด มิใช่แค่ ฉลาดพูด
แต่ต้องรู้จักตั้ง สติตน
รู้จักนึ่ง อย่างดี มีสติ
เปิดใจจริงใจยิ่ง อย่างจริงจัง
และต้องรู้จักสิ่ง ไม่ควรพูด
ประจักษ์รู้ในใจ ไม่แคลนคลอน
ต้องรู้สิ่งไม่ควรพูด ให้มากยิ่งขึ้น
รู้จักนึ่ง มีสติ มีปัญญา
ทุกวันนี้มีแต่ ฉลาดพูด
โลกทุกวันนี้เหนื่อยหนักไร้หลักพึ่ง

ซึ่งเป็นเรื่องต้องพิสูจน์ด้วยเหตุผล
รู้จักนึ่ง อดทน รู้รับฟัง
ไม่ต้องมีทิฐิ เข้าต่อตั้ง
ไม่ใช่ชอบ ใช้ซึ่ง ตั้งต่อกร
เหมือนรู้สุดคมดอม กลิ่นหอมก่อน
ไม่เร้าร้อนเรื่องมาก อยากรู้อจ
มากกว่าสิ่งที่ควรพูด ตั้งปุจฉา
จึงชื่อว่า เป็นปราชญ์ ฉลาดจริง
รู้ใช้เส้นการพูด พูดทุกสิ่ง
ไม่รู้นึ่ง อย่างมี สติปัญญา !
เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
วันอาทิตย์ที่ 19 มิถุนายน พ.ศ.2565

กังวานกวี

"คำกลอน" คือคำเพราะ
สามัญ เอก โท ตรี
จังหวะจะโคนคำ
คล้องจอง มาคล้องใจ
"คำกวี" คือ ชีวิต
มีใจ มาโคจร
ในคำ อันจำกัด
ความนึ่ง อันไม่นึ่ง
คำกลอน กับ คำกวี
คือมกฏ แห่งวรรณกรรม

เสนาเสียง อักษรศรี
อัฐวา กังวานไหว
สรระนำ กำหนดให้
ไพเราะล้ำ คือ คำกลอน
อันนิรมิต ด้วยอักษร
สัมผัสใจ สู่ใจจริง
แต่แจ่มชัด ในสรรพสิ่ง
สะท้อนไหว อยู่ในคำ
คือรูปธรรม กับนามธรรม
อันวิบวาว ณ จักรวาล ฯ
เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

วันอาทิตย์ที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2565

เข้าอก เข้าใจ

ให้ใจอยู่กับใจ ได้รู้สึก
ให้อยู่กับความสว่าง ที่กลางใจ

ให้หายใจลึกลึก เมื่อนึกได้
สะอาดใส สว่างภพ สงบงาม

ใจ กับ ลมหายใจ ไปด้วยกัน
กำหนดรู้ดูใจ เป็นไปตาม
หนึ่ง กำหนดนับลมหายใจรู้
สาม กำหนดเฉพาะจุดกระทบนั้น
ใจไม่เคย เข้าไปในใจเลย
ใจไม่เคยเห็นใน ในแท้เดียว
อย่าให้หายใจ ไปเปล่าเปล่า
ไม่รู้ค่าขณะมี ชีวิตชีวา

ไปตามชั้นครรลอง ไม่มองข้าม
ด้วยวิธีง่ายงาม สี่สำคัญ
สอง ตามดูตลอดทาง ทั้งยาวสั้น
สี่ ตั้งมั่น สงบซึ่ง เป็นหนึ่งเดียว
จึงไม่เคยเข้าใจ ไม่เคยเฉลียว
ใจจึงเที่ยวเห็นใจไปนานา
โดยไม่เอาใจใส่ ใจรักษา
ไม่รู้ค่า กระทั่งใจ ไม่หายใจ
วันอาทิตย์ที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ 2565

ไหว้พระ

ไหว้พระ ไหว้ให้เป็น เห็นรูปนาม
พระพุทธรูปคือรูป อันนิรมิต
ในถ้ำถ่านควนรูป เทียนรูปไหว
ต่างน้อมจิตประนมใจไหว้พระพุทธรูป
เอากิเลสเป็นอำนาจ ตัดกิเลส
พิธีกรรม นำพาอิตตาโต
คนไหว้พระเท่าไร ไม่ถูกพระ
ใจกระจ่างแจ้งธรรม ที่สำคัญ

ใช้เห็นแต่ ความงาม ความศักดิ์สิทธิ์
สัญลักษณ์แห่งจิตวิญญานมนุษย์
จากต่ำสุดแต่จะไป ให้สูงสุด
สมมุติสิ่งสมมุติ สัมพุทธ
หลงสมมุติสุดพิเศษ วิเสโส
ยิ่งเชื่อถือ ยิ่งโขงข้าม ความเป็นคน
ไหว้ปะปะพระประดิษฐ์รูปปั้น
พระจะพลัน พบได้ในใจเรา!

วันอาทิตย์ที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ 2565

กระดาษธาตุ

“กระดาษธาตุ” ก็คือ “ธาตุ” ของกระดาษ
อาจมีค่า ไร้ค่า นำพริ้นพริ้ง
ธรรบัตริ คือกระดาษที่มีค่า
ต่างกำหนดคุณค่า สารพัน
รวมรายงานให้เห็น เป็นเล่มเล่ม
ความรู้เห็นมากมายมีกายกอง
มีแต่คำสวยหรู อยู่ในกระดาษ
วางแผนเสร็จ เก็บแผนวางแผนไว้
เว้งว่างเปล่า ปานค่า อากาศธาตุ
จากเคยมีค่ามาก หายากเย็น

คำว่า “ธาตุ” ก็คือ “สิ่งใดสิ่งหนึ่ง”
คือสิ่งซึ่งกำหนดค่า กระดาษนั้น
กระดาษซบหน้าตา ยิ่งค่ามหันต์
กระดาษแผ่นเดียวกันต่างกลั่นกรอง
กองอยู่เต็มให้เห็น เป็นห้องห้อง
กระดาษรองรับอะไร ต่อมีอะไร
อันมีอาจให้เห็น เป็นจริงได้
วางไว้ไหนไม่รู้อยู่ลับเร้น
คงกระดาษกระดำกระด่างอย่างให้เห็น
มากกลายเป็น “กระดาษธาตุ” อนาคตจริง!
วันอาทิตย์ที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ 2565

รหัสธรรม

“โลก” คือ การรวบเอาเข้าสู่ตน
 ทั้งรักชอบ ชื่นชวน ในส่วนตัว
 “โกรธ” คือ เรื่องที่จะผลักออกจากตัว
 กระทั่งถึงทำร้าย ร้ายทุรน
 “หลง” คือ หลงวน รอบตนตัว
 ทั้งหลงทิศผิดทางจนห่างไกล
 “เฉลียว” คือสติ รู้ที่ท่า
 เฉลียวฉลาด คือ สติปัญญาญาณ
 “โลกก็ปลด โกรธก็ปลง หลงก็ปล่อย”
 มีสติปัญญา มาไตร่ตรอง

สามตัวตน

ตัวตนเรา มีสามตัว
 วางก็แตก แยกก็หนัก ตักตวงตน
 ตัวที่หนึ่งคือตน ที่คนเห็น
 เราก็ดิดกับ มัน อยู่พันพัว
 ตัวที่สอง คือตัวที่เราเห็น
 เราก็ต่อสู้ เราทำ ตามที่คิด
 ตัวที่สาม คือตัวที่แท้จริง
 อยู่ตรงนี้ อยู่ที่นี่ ไม่เวียนวน
 กระเจิงกระจัดพลัดพราก ไม่จากตน
 ทั้งสามตน ดูให้เห็น ไว้เป็นครู

ออก - ตก

ตะวันออก ทางทิศ ตะวันออก
 ตะวันตกตรงข้าม ตามครรไล
 เป็นทิศ ตะวันออก ตะวันตก
 เป็นผู้คน เป็นประเทศ เป็นเขตคาม
 สองซีกโลก ตก-ออก มีอาภัง
 ความเจริญเดินนำความจำเจ
 วันนี้อันจักกรवाल เริ่มผันวาก
 ตะวันออกออกนำ เริ่มดำเนิน
 เลิกแบ่งโลก ตก-ออก ระลอกไล่

ที่เป็นผลประโยชน์รู้ อยู่ถ้วนทั่ว
 ถ้วนเป็นชั่วที่จะเอาเข้าสู่ตน
 ทั้งรังเกียจเกลียดกลัว ทั่วทุกหน
 ไซ้เกลกลโค่นกัน ให้บัลลย
 หูตามัวมีดมอด หนวบบอดใบ้
 ให้วังเวงหวนไหว ไม่อาจทาน
 “ฉลาด” คือปัญญา วิชาฉาน
 ช่วยพินิจพิจารณา ช่วยกลั่นกรอง
 รู้ที่ถ้อย ที่กระทำ ความถูกต้อง
 คือครรลองของผู้ รู้ครองธรรม!
 วันอาทิตย์ที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ 2565

มัวมัวหม่นหม่น เวียนวนวุ่น
 ชุลมุนวุ่นวน กับตนตัว
 ว่าเราเป็นนั่นนี่ มีดีชั่ว
 เกลือกกลัว ตัวนี้ ทั้งชีวิต
 ว่าเราเป็นนั่นนี่ เรามีสิทธิ์
 ทั้งรู้ถูก รู้ผิด วิกฤตวิกล
 ไม่วนวิ้ง วุ่นวาย ไม่สับสน
 เป็นตัวตน ที่ตัวเรา ไม่เฝ้าดู
 วังเวงกับวังวน จนสดกู่
 ให้ได้เรียน ได้รู้ ... อยู่กับมัน!
 วันอาทิตย์ที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ 2565

ตะวันบอกทิศทาง ทั้งเหนือใต้
 จากออกไปสู่ตก ตั้งทิศตาม
 ให้โลกผกผันเวียนเปลี่ยนข้างข้าม
 โยงไยยามยุคสมัย ทอดถ่ายเท
 ต่างกำหนดกันและกัน ไม่หันเห
 โลกก็เรรวนตามความเจริญ
 อารยะตะวันตก ระหกระเหิน
 ร่วมเผชิญวิถีใหม่ ฝ่าภัยพาล
 ร่วมโลกใบเดียวกัน ร่วมผันผ่าน

อารยะวิถีใหม่ ให้สัญญาณ

โลกต้องการปฏิรูป ทั้งโลกแล้ว!

วันอาทิตย์ที่ 7 สิงหาคม พ.ศ.2565

ลูกแม่

"ขอบประตูดุสยดีสี่เขียวทอง

"ประตูเป็นของลูกเสมอมา"

"ทั้งชิงช้า...สวนดอกไม้...ก็ของลูก"

แล้วท้องฟ้าสีครามงดงามนั้น

"ทั้งท้องฟ้าดวงตะวันนั้นของลูก

เป็นของลูกทั้งหมดกำหนดไว้

...แม่ตัวแม่นี้ก็ต้องเป็นของลูก"

ลูกมีของมีค่ากว่าใครมี

"ใช่แล้วลูกมีค่ากว่าใครปอง

แต่แม่มีมากกว่านั้นไม่ผันแปร...(แม่มีอะไรจะแม่) แม่ลูกของแม่...คนนี้ใจ"

นี้เป็นของใครกัน....นะแม่จำ...."

"แล้วชิงช้า...สวนดอกไม้...ของใครกัน"

"หนูจะปลูกดอกไม้ในสวนนั้น...

ดวงตะวันสีทองเล่าของใคร"

ทุกสิ่งผูกสัมพันธ์อันยิ่งใหญ่

ลูกจะได้ไตร่ตรองมองให้ดี

"แม่จำแม่พูดถูกทุกทุกที่

มากกว่าใครในโลกนี้เป็นแน่แท้"

ลูกมีของมีค่ากว่าใครแน่

วันอาทิตย์ที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2565

ธัมมชาดิธรรมา (๑)

- หนึ่ง รู้ลึกรู้รอบและรู้ใช้
ตระหนักในความหมายใจแผ่นดิน
- สอง คือความกลมเกลียวความเกี่ยวพัน
เป็นความดีความงามความบันดล
- สาม ชื่นชมยินดีที่แท้จริง
สานสัมพันธ์นั้นใจไม่กำกวม
- สี่ สติระลึกอยู่ทุกขณะ
ไม่เรื่อยล้าพะว้าวนแต่ตนเอง
- ห้า ผสานสรรพศาสตร์สามารถใช้
สมบูรณ์เบื้องแบบฉบับรู้ปรับตัว

ความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ศิลป์
สำนักวิทยุญาณไทยใจสากล
อันหนึ่งอันเดียวกันอันส่งผล
นำส่วนตนเพื่อแม่แก่ส่วนรวม
ลึกซึ้งยิ่งจริงใจในสวนร่วม
ทั้งไม้นวมไม้แข็งพลิกเพลงเพลง
สัมพันธ์อยู่รู้ตัวไม่รั่วเร่ง
ไม่ขลาดเกรงไม่ประมาทไม่ขลาดกลัว
ประโยชน์ในทุกทางอย่างถ้วนทั่ว
รู้ดีชั่วแท้จริงสิ่งเหมาะสม
วันอาทิตย์ที่ 21 สิงหาคม พ.ศ.2565

ธัมมชาดิธรรมา (๒)

- หก รู้ที่ซัด ตัดสินใจ
ประสบการณ์พบ รู้บทวน
- เจ็ด ฝึกกำลัง สร้างส่วนร่วม
มีส่วนร่วมเป็นหลัก ร่วมพักพิง
- แปด คือการพัฒนา อย่างต่อเนื่อง

รู้จักใช้หลักการ ผสานส่วน
ให้กระบวนการกฎเกณฑ์ ได้เป็นจริง
จิตสำนึกส่วนรวม ร่วมสรรค์สิ่ง
ไม่ช่วงชิงการนำ ทำเพื่อตน
ความสำเร็จคือเครื่อง ชั่ววัดผล

รู้ต่อยอดโยงโย กุมไกล

- เก้า คือฝีกอบรม สมควรการ
คุณภาพคนดี มีเป็นพื้น
- สิบ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ให้ได้มี
ตระหนักอยู่ในความ เป็นธรรมดา

แรงอรุณ

"ไม่ถามว่าอยากได้อะไรไหม
เราจะร่วมไปด้วยไปช่วยกัน
"ผมจะเป็นชาวนาปลูกข้าวใหม่"
"ผมจะเล่นเต้นโขนเป็นยักษ์ลิง"
"ฉันจะให้ดินสอสีคนละแท่ง"
"หนูจะเขียนสีเหลืองเป็นเครื่องบิน"
"ผมจะเขียนท้องฟ้าด้วยสีฟ้า"
"ถ้าฉันให้ในมือเธอถือเคียว"
จงฝันไป จงไปตาม ความฝันไป
ให้โลกนี้ ได้มี ชีวิตชีวา
เธอคือความ ฝันไป ของวันนี้
เธอคือความ จริงใจ ที่จริงจัง

สามวัย

เขาวัว คนสูงวัย เชื่อไปหมด
เหมือนที่ฟังสุดท้าย ต้องใช้เรือ
วัยกลางคน สงสัยกันไปหมด
เหมือนอยู่กลางวังวน คนละทิศ
คนวัยรุ่น ล้วนอะไร รู้ไปหมด
มีความฝันใฝ่ทะนง เป็นธงนำ
... ชีวิตเหมือนเรียงความกำหนดรู้
ย่อหน้าใหม่ วัยใหม่ ได้ต่อเติม
จากรู้ สู้สงสัย ไปถึงเชื่อ
...แต่ชีวิต..มีดี มีเลวทรมาน

ได้เยี่ยมยลดีงาม ความยั่งยืน
แผ่ขยายผลงาน การรู้ตื่น
ร่วมพลิกฟื้นยืนหยัด ร่วมพัฒนา
นวัตกรรมที่ดี มีคุณค่า
ธัมมาจริยธรรมา สาธุธรรม ฯ
วันอาทิตย์ที่ 28 สิงหาคม พ.ศ.2565

แต่ถามใหม่อยากทำอะไรนั้น
ไปร่วมสร้างความฝันให้เป็นจริง"
"หนูจะเป็นชาวไร่ปลูกทุกสิ่ง"
"เราจะวิ่งไปสุดหล้าสุดฟ้าดิน"
"ผมจะเขียนสีแดงเป็นงานศิลป์"
"นกขมิ้นบินโฉบไปโดยเดียว"
"หนูจะเขียนทุ่งหญ้าด้วยสีเขียว"
"เราจะเกี่ยวดวงดาวในราวฟ้า" ฯ
ไปเกิดไป ไปตาม ความปรารถนา
ร่วมแรงแห่ง ศรัทธา ประดาประดัง
เธอคือแสง รวี ของความหวัง
คือพลัง เรื่องแรง แห่งรุ่งอรุณฯ
วันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน พ.ศ.2565

มากมายสิ่งกำหนด กฎความเชื่อ
อาศัยเพื่อข้ามยัง..ฝั่งชีวิต
ไม่เชื่อกฎเชื่อเกณฑ์ ว่าเบนบิต
จึงต่างคิด ต่างทาง ก็ต่างทำ
ไม่มีกฎกลไก ไร้สูงต่ำ
ไม่อยากร่ำเฝ้าซอญ อยู่รอยเดิม
บรรทัดสู่บรรทัด ตัดต่อเพิ่ม
ตั้งแต่เริ่มเรื่องต้น จนจบความ
อาจแก้ซ้ำ พร่ำเพรื่อ เพื่อก้าวข้าม
ไม่อาจตามกลับไป...แก้ได้เลย!
วันอาทิตย์ที่ 11 กันยายน พ.ศ.2565

เป็นกวี

ฝูงพี่น้องหนูนา ออกหากิน
เจ้าหนูนาน้องเล็ก เข้าหลบร้อน
..."กำลังช่วยอยู่แล้ว..นี่ไง"
"ฉันกำลังเก็บแสงแดด จากตะวัน"
ครั้นถึงยามฤดูหนาว..หนาวจัด
มีเสปียงไม่ขาด ไม่คลาดแคล้ว
"มีนี่ไง...สายแสงตะวันสอง-
อุ่นไปทั่วทุ่งรอบ จรดขอบฟ้า
กลางความเงียบ ลึกซึ้ง..ซึ่งแผ่ซ่าน
"โอ..น้องเล็กเป็นกวี..แน่แท้ไซ้"

ที่ในถิ่นนาไร่ ไม่พักผ่อน
พี่ใหญ่ย้อน..."น้องเล็กมาช่วยกัน"
"ช่วยอะไร ไม่เห็นทำอะไรนั่น"
พวกที่น้องหัวเราะลั่น "มันบ้าแล้ว.."
หนูแอ๊ดลงรู อยู่เป็นแถว
"น้องเล็กมีหัว...อะไรมา"
สาตสีทองฉายเจิด ค่อยเจิดจ้า
หอมนานาป่าพง..ดงดอกไม้"
พี่ใหญ่ออกอุทาน..ขานไข
น้องเล็กค้อมหัวให้.."ไฉนนะซี"
วันอาทิตย์ที่ 25 กันยายน พ.ศ.2565

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ นามสกุล (ภาษาไทย) นาย นางสาว นาง ยศ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำนาจ เอี่ยมสำอางค์
ชื่อ นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr., Miss, Mrs., Rank Asst. Prof. Amnat Iamsumang
2. เลขบัตรประจำตัวประชาชน XXXXXXXXXXXX
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
ตำแหน่งบริหาร ผู้ช่วยอธิการบดี
ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวกพร้อมหมายเลขโทรศัพท์มือถือและไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์
E-mail
หน่วยงาน คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครสถาน
ที่อยู่ติดต่อได้สะดวก 86 ถนนพิษณุโลก แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กทม. 10300
หมายเลขโทรศัพท์มือถือ 080- 300007 E-mail amnat.i@rmutp.ac.th
5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาตรี	ครุศาสตร์บัณฑิต	2540
ปริญญาโท	การศึกษามหาบัณฑิต	2564
ปริญญาเอก	ศิลปวัฒนธรรมวิจัย	2562

6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ แตกต่างจากวุฒิการศึกษาระบุสาขาวิชาการ
ศิลปะและวัฒนธรรม
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศโดยระบุสถานภาพในการทำงานวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัยหัวหน้าโครงการวิจัยหรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละคนงาน
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนการวิจัยชื่อแผนงานวิจัย -
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัยชื่อโครงการวิจัย
 1. การวิเคราะห์ภาพสะท้อนทางสังคมที่ปรากฏในบทเพลง: ศักขานาน เพลงของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย
 2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพทุนทางสังคมของชุมชนภูมินามจังหวัดเพชรบุรีตามเส้นทางในนิราศเมืองเพชร

3. วิเคราะห์โหรา และถ้อยคำสำนวนทางการเมือง ที่ปรากฏใน ร้อยกรอง “ข้างคลองคันทนา
ยาว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ช่วง พ.ศ. 2549 - กันยายน พ.ศ. 2551

4. การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลจังหวัดเพชรบุรี

7.3 ผู้ร่วมวิจัยชื่อแผนงานวิจัยโครงการวิจัย-

